

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ மத் கூ வ ல ப் பு ர ம்.

அன்னதான மகத்துவபுராணம்.

இஃ து.

பால்வனம் - வித்வான்

பெரியசுப்பாரெட்டியார்

இ ய ந் றி ய து.

வி ரு து ப ட் டி

பொன்னம்பலதேசிகரவர்கள் மாணுக்கர்

ஸ்ரீமத். இராமலிங்கசுவாமிகளால்

—*—

சென்னை-இட்டா

பா ர் த் த சா ர தி ந ர யு டு

அ வ ர் க ள் து

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சியந்திரசாலைமீற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

—*—

1900.

நெ. 1 திருப்பள்ளிசந்து பெத்துநாயக்கன் பேட்டை.

இ.கன்னிலை ரூபா - 1.

கடவுள்துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

திரிசிரபுரம் வித்துவானும்

S. I. R. ஸ்டேஷன் மாஸ்டருமாகிய தி. ராஜ.

காத்தபெருமாள்பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியது.

தனையேநிகர் திருக்கூவல புரமேவிய சதுரன்

குள்பங்கயம் பணியுஞ்சிவ தருமக்குண முடையான்

அனையேவெனப் பலவன்பர்க ளடிபின்முடி சூட்ட

வருடங்கிய குருசுந்தர மூர்த்திதிருப பெயரான்

கலைபாற்கட ஸமுதோவென வுண்டோருளங் களிக்கக்

கட்டித்தயிர் பால்நெய்நறுங் கனிவர்க்கமும் கலந்து

தினமேபொழி அனதானத்தின் செயல்தங்கிய கதையைச்

செய்தான்நர பூரைக்கவெவர் துடிமோபுல வீரோ.

(க)

(வேறு.)

கம்பரொட்டக் கூத்தர்புகழேந்தி யவ்வை

காரிதண்டி படிக்காசு காளமேகம்

உம்பர்புகழ் புலவர்சிகா மணிகளெல்லா

மொழிந்தனரென் நயர்ந்துமன மொடுங்குங்காலே

யெம்பெருமான் திருநருளோ சூமாரசாமி

யியற்றியநற் நவப்பயனோ விருநீர் சூழ்ந்த

அம்புவியோர் தமிழருமை யறியவென்றே

அவதரித்த கலைமகட்கோ ரரங்குதானோ.

(உ)

என்னபல கலைப்புலவ ரிறும்பூ தெய்த

வியலிசைநா டகத்தமிழ்க்கோ ரிழைவ னாகிக்

தன்னிகரில் லாததவ மகிமை பூண்ட

சட்டிமுனி கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்க

மன்னவருஞ் சபாசெனவே யன்னதான

மகத்துவநற் புராணமதை வகுத்திட டானும்

சொன்னமொழி தவறாத கீர்த்தி வாய்ந்த

சுப்பய்யக் கவிராஜ சுருணன் மாடோ.

(ஈ)

திருவருளானந்த வள்ளலாரவர்கள் மாணக்கர்

திருநாகை வெளிப்பாளையம்

மயில்சுந்தர சுவாமிகளியற்றியது.

மதியைவென்றவர்பானண்ணி மயங்குமதியைநாளு
மதிகமாயுற்றேச்சா லரியசுந்தரரொண்டேனைக்
கதியடைசெவிவாயுண்ணக் கருத்தெனும்வனையாலள்ளிச்
சுதைநிகர்கவியாற்பெய்தான் சுப்பையக்கவிஞன்மன்னே.

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானத்தைச்சேர்ந்த

தாமோதரபுரம் மகாவித்துவான் - ம-ந-ந-புரீ

சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்க ளியற்றியது.

சொல்லைக்கன்னலைத்தருமாச் சூழ்குவற்குந்தரமூர்த்தியினற்றாய,
வெல்லைச்சீருரையென்ன வினையில்குணச்சட்டிமுனியிசைப்பதொன்
னூல், வில்லைக்கொண்டள்ளிருளை விலக்கறிஞன் பால்வனமே விரும்பி
வாழ்வோன், குல்லைத்தொங் கலின்மவுலி யனையான்சுப் பயக்கவிஞன்
கூறினானே. (க)

இதுவுமது - வேறு.

எண்ணர்க்கா மெழுத்தர்க்கா மறைவலோர்க்கா மிருமூன்று சாத்
திரர்க்கா மிசைநூலோர்க்காய், கண்ணார்க்காம் விரிஞ்சர்க்கா முக்கண்
ணர்க்காய் கணபதிககாய் கட்டர்க்காய் கலைவலோர்க்கா, மண்ணிற்பால்
வனத்துறைசுப் பயவேள்கூவன் மாநகரின்மேவியசுந் தரரின் வாயமை,
பண்ணிற்கொண் டனநான மகத்துவத்தைப் பாலித்தநாறனையே பகரி
ன்மாதோ. (உ)

குழந்தாபுரிக்கிராமங்கணிகளும்

மகா வித்துவானுமாகிய ம-ந-ந-ஸ்ரீ,

திருஞானசண்முகம்பிள்ளையவர்களியற்றியது.

—:~:—

பானமகத்துவப்பண்ணும் படியமுதிர்க்ப்பையப்பண் பாவலோன்மே
லானமகத்துவகைதரு மரும்பயலின்மிக்கென்னு மடைவாலன்ன
தானமகத்துவமுயர்கந் தரமுர்த்திசரிசையுறத் தமிழாப்பான்மெய்ஞ்
ஞானமகத்துவமையற நண்ணுசட்டிமுனியருள நன்கீந்தானால்.

குட்டுலொட்டி

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, மதுரகவிதாசு

அழகரிசாமிரெட்டியாரவர்களியற்றியது.

—:~:—

கடலமுதனைய வினியவேதனமிக் காசினியாவையுமருந்தப், பட
ங்குயர்தருந் கூவலப்புரப்பெருஞ்சீர்பாடினன்புலமையோர்மகிழ்க்,குட
ங்கவிழ்மதுவாமெனத்துளிமலர்த்தேன் குடைந்தனியுணத்தகுசோலை,
தடந்திகழ்கோவிட்டிங்குபால் மனம்வாழ்தருவெனுஞ்சுப்பயமதனே.

விருதுபட்டி ம-ந-ந-ஸ்ரீ, டி. யன்.

கந்தசாமிபிள்ளையவர்களியற்றியது.

—:~:—

நன்னலஞ்சேர் கூவனகர்ச்சு தரேசர் நல்லருளானிகழுமன தான
மேன்மை, தன்னைமதிநதியணியோனருளிணுஞ்செந்தமிழிலனதானமக
த்துவநூலசொற்றான், மன்னவர்கன்புகழ்தென்பால்வனத்திலென்றும்
வாழ்வுறுசுப்பையாவலயணிபுகச், சொன்னலமாகியவயிர்தமுண்போர்
நாளுந் துகளில்செல்வம்பெற்றீற்றிற்கவர்க்கந்துய்ப்பார்.

—:~:—

விருதுபட்டி ம-ந-ந-ஸ்ரீ

பொன்னம்பலதேசிகரவர்கள் மாணுக்கர்

ஸ்ரீமத். இராமலிங்க சுவாமிந் ளியற்றியது.

தேமணக்குஞ் செழுங்கமலத் திருவளர்திண் புயத்தேவுஞ் சிர
நான்கோணங், காமணக்கும் கடவுணகர்க் காவல்செயா யிரங்கணனுங்
காணக்கெட்டாப், பூமணக்குட்பொற்பதத்தைப் பூசைபுரிசுந்தரர்பொ
ற்புடனவாழ்வுற்றுப், பாமணக்குற புலவர்பதி கூ வன்மான் மியத்தை
யருந் தமிழ்ப்பாவாலே. (க)

செப்பெனெ ஞானமுயர் சட்டிமுனி யிசைப்பவெற்குச்சிறந்தநன்
னூ, நப்பறவேயோதுவிதேநன் தமிழெ னுநற் சூதிகரைகண்டவங்க
மெப்புவிபு மதிக்குமுயர் பாலுனைப்பதிமேய லென்றோன் செல்வச், சு
ப்பையநற் கவிஞனென்னதானமகந் துடமென்னச் சொன்னாலே. (உ)

அரசருக்கு மனுதூலா மணிமாவா தியசித்தர்க் கான தூலாம்
பரநிலேதர் ஞானியருக் குபதிடத வேதாந்தப் பண்பார் தூலாந்
தெருளுளசோ திடாதமக்குக் கணிதமதாம பூசுரர்க்குச் சிறந்தவேதங்
கருணிகருக்கெண்ணாகும் கவிஞர்களுக்கிலக்கணமாங் கருதுங்காலே. (ஃ)

வாகடேவாலுர மகாவித்துவான் ம-ந-ந-ஸ்ரீ

பழனியாண்டிப்புலவர் வரர்களியற்றியது.

அன்னத்துவசன்விதித்தவுயிர்க் கன்னத்துவசாராட்டியனங்
கன்னற்பாகுகன்தேன்பால் கலந்துகனிந்தெக்காலுடருள்
செந்நெற்பழனவளஞ்சேரும் தெய்வத்திருக்கூவலப்புரஞ்சீர்
மன்னத்தருமாபுராணமென வரைந்தான்மெடுசுப்பையவேளே.

பால்வனம் ஸ்கூல் மாஸ்டர் ம-ந-ந-ஸ்ரீ

வாழுவந்தபிள்ளை யவர்களியற்றியது. -

செல்லினங்கள் பொழிலணவ மயில்களாடுஞ் செந்நெல் கன்னல்க
தவி பலவேலிகுழுஞ், சொல்லரிய கூவன்மா நகரின்மேவுஞ் சுந்தரமூர்
த்தியினன்மட பதிரினுஞ், நல்லவன தானகிகழ் மகிமைதன்னை நன்கு
ணர்வோர் செவிக்குறுது நல்குமாநத், தொல்லுல கெலாட்புகழ் புரா
ணமாகச் சூட்டையவேள செந்தமிழாற் சொற்றான்மாதோ.

சிறப்புப்பாயிரம்

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்	கவி	வரி	பிழை	திருத்தம்.
10	13	2	பனை	பனை
33	51	4	பொருவானவை	பொருளானவை
36	18	4	பேரூழியர்	பேரூழியர்
37	19	3	மெற்றார்	மெற்றார்
38	27	2	கொண்டவழேனு	கொண்டவரெனினு
38	27	3	வரர்போ	வறிஞர்போ
38	27	4	இருப்பதென்ன	இருப்பதென்ன
38	30	4	பகர்வதென்ன	பகர்வதென்ன
39	40	4	தார்பவன்	தார்பவன்
41	50	3	வாறென்று	வாறென்று
41	51	1	கலைமாற்றி	கலைமாற்றி
41	56	2	முனிவர்போ	முனிவர்ப்போ
49	13	3	னியற்றும்	னியற்றும்
52	40	3	முயர்நிலை	முயர்நிலை
53	44	1	அளப்பரு	அளப்பரு
54	57	4	னந்தனவிலு	னந்தநவிலு
55	1	3	தருமமிரத	தருமமிரத
58	26	4	கலாயினையே	கலானையே
64	12	3	சார்வர்	செய்வோர்
67	34	4	பறிந்திடப்	பறிந்திடப்
69	11	4	மிருண்டிகல்	மிருண்முடிகல்
69	13	1	பாசத்துள்ள	பாசத்துள்ளே
71	29	3	தண்ணுநயிர்	தண்ணுநயிர்
76	33	3	னிருபரையுங்	னிருமரபையுங்
77	37	3	நலஞ்செறி	நலஞ்செறி
80	67	2	புரித்தான்	புரித்தான்
89	61	2	விளம்பில்	விளம்பில்
91	72	4	சுவசந்த	சுவசந்த
92	79	3	சேதன்	சேதன்
95	21	3	குணனு	குணனு
96	24	4	கோவத்	கோலேத்
97	30	2	பம்பு	நம்பு
96	31	2	துரிழைப்பது	துயரிழைப்பது
97			பிறுனியவாமை	பிறுனியவாமை
97	34	1	பின்னருலோப	பின்னருமூலோப
97	34	1	பெற்றிராந்	பெற்றியாந்
97	38	4	மண்ணாவே	மண்ணாவே

பிழை திருத்தம்.

பக்	கவி	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
98	41	3	எள்ளனவெனு	எள்ளனவெனு
98	1	4	மகிழ்ச்சி	மகிழ்ச்சி
100	12	1	கிளையஞ்	கிளையஞ்
100	13	2	வாண	வாண
100	14	1	னிசைத்தாடி	னிசைத்தபடி
100	14	2	காண்	கான்
100	16	2	செங்கமலர்	செங்கமலமலர்
101	18	1	மவனே	மவனே
101	18	3	மரமை	மரபை
102	28	2	விளங்கு	விலங்கு
103	36	4	னன்னிய	னன்னைய
103	37	2	ணளே	ணலே
103	40	3	ரிதவலர்	ரிதவலர்
105	50	3	துதனாசி	துதனாசி
106	58	2	முகமுனி	மிகமுனி
111	34	4	குன	குழ்
112	47	3	னடைவி	ளடைவி
113	2	1	கழந்த	கழந்த
113	7	1	மவைத்த	மமைத்த
114	8	2	வெண்	வெண்
116	29	1	னோதன	னோதன
122	25	1	மென்றி	மின்றி
126	11	1	நீதள்ளி	நீதள்ளி
127	14	3	கன்னிடர்	கன்னடர்
130	35	1	கண்டு	கண்டு
130	42	1	பங்கரி	பாங்கரி
130	42	2	நீரங்கறவ	நீங்கறவ
132	2	2	கூர்தன	கூர்ந்தன
132	6	3	மின்னிய	மன்னிய
132	7	1	நல்லோகம்	நல்லோகம்
136	3	3	வினேவிற்	வினேவினிற்
137	44	4	கின்பால்	கின்பால்
139	4	3	தோரு	தொறு
139	11	3	வாரறி	வாரறி

பிழை திருத்தம்,

முற்றிற்று.

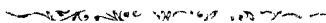

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீமத் கூவலப் புரம்

அன்னதானமகத்துவபுரானாம்.

பாபிரம்.

விநாயகர் வணக்கம்.

சொல்லாருஞ்சிற்படைத்த சுர் பரரன்பாகவனப் துவசநாட்டி
மெல்லாருமினி துறவினனமு ளிந் தெண்ணுகமமுமியற்று நதேர்
வல்லாரும்புகழ்சரிதந் தனைமர்பு வி ளிசைப்பரிசுமனமாசற்ற
நல்லாரும்பரும் ணிவிநாயகன வெ டர்ப்பதமலநக டிலேபெர்கொள்வாம்.

பரமேசுரன்துதி

அஞ்சக்கரத்தாற் சலந்தரனை யமரிற்செகுப் ளாவரியகத்தி
லஞ்சக்கரத்தாற்றுதிப்பவ்வந் தரு டிராமரா பு ளிவரர்கண்
டஞ்சக்கரத் தால்திரட்டி யருந்தியபி டி மீத ககலவா
னஞ்சக்கரத்தால புரங்கு மரன்பொத் துணந் தலைக்கணிவாம்.

அம்பிகை துதி.

தனபதியைமதியாது தக்கன்வேளவி
தானியுற்றவவன்மக ளாந தன்மையோவிப்
பின்பதிகதவடபுரியு நா கவேந்தன
பெருங்களிப்புமேவவ வன மகவாயத்தே, நான்றி
மனபை ககடழைத்தே, நான்க வரு நான்மேனாள்
வாரிவிடமுண்ட கண்ட மகிழ்நனநனனோ
டன்பதிகமாகவென்றுங் கட்டத்துவாழு
மம்பிகைபொற்பா டமல ரக த்துட்கொள்வாம்.

கணபதி துதி.

பொன்னுகத்துடையனயன் புகழநாக கதிநாகர்போற்றநாக
மின்னுகத்திடனாகமிளிர்நாகம் பூணாகவி ளாக்கும்வேணி
தன்னுகத்தினம்பிழையு நதியுமணியரன்மகிழ்ந்தனயனாகி
முன்னுகமுகனாகிலனாகவென்றருண் முன்னவன்னாள்போற்றி.

குமரவேள் துதி.

பொன்னுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தாண்டானைப்புகழுவானை
யன்னுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை முன்னாகவன்புற்றானை
வன்னுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை யுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை
வன்னுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை யுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை.

திருமாறுதி.

அன்னுழியருளியொழுகல் விராவல்த முறையுளநிற்கிகளோடுஞ்
சென்னுழிகடந்தரக்கி செருவிடவாய்புனைந் நாயர் சேரிமேனிப்
பின்னாழியுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை முன்னாகவன்புற்றானை
வன்னுழியுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை யுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை.

சரதபதி துதி.

உலகில்லா முயுகளையாவு மதவிய கமலனாலை
னிலகிநான்மடைகாது யியம்புறு பொருளகட்கெல்லாந்
தலைமைமொழியுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை முன்னாகவன்புற்றானை
வன்னுழியுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை யுனையுடையானை வாழ்ந்திர்த்தானை.

நந்திபெருவார் துதி.

விந்தைசேர்புயன் னேயன்மட்டுறார்
துந்துடி வந்திரந் தாந்தியொண வாய்தளி
னெந்தையார்பர வின்புடையவகிய
நந்திபெருவார் துதி தாடினாடுவாம்.

நமிழாசிரியர் துதி.

அலைகொள்வாரியை யங்கையுட்கொணநென்
னிலைகொளுந்தமி ணீலையுட்கொதியே
மலையமால்வரை வைகுங்குறுமுனி
யிலகுபாதங்க ணேத்தியுயவாயிரோ.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி நாயனார் துதி.

பொயமையான வமனெறிபோக்கிமேற்
சைவன்னெறி யெனறுநதழைக்கவே
துய்யமன்மனை சிந்தைத்துயரநீச்
செய்யுமண்ண நிருவடியேத்துவாம்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் துதி.

அன்பின்ஞானத் தமுதுகுமபாடலா
லென்பினரங்கொ ளீசனகிருபையால
வன்பிற்கட்டுங்கல வா நிமிதக்கநல்
லின்பமெய்திய வேந்தலைப்போ றுவாம

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் துதி.

தெள்ளிதாசிய நிகதையிற் கா தலசெய்
தள்ளருமமெழி ட றையலாபகலி
னள்ளிராவினி னு டனேத்து துகொ ட
வள்ளறாய மலரடிவாழ்ந்துவாம.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகுதி.

நீதியாநிமபத் தாரின னேரு ட
கா துஞ்சமபு களைப்பரியா கியு
நாதனாடி நனகு வுன்னிய
வாதனாடி யாராடி வா டு துவாம

சிவநேசாகுதி.

தலமதி மபுலையராசச சாஸித்தவிர ி நாமபொலலாக
கொலை காசிய மறியெனறு கொடுமதுதுகா டாரேனுஞ்
சிலைமலைகாககொண்டோன் சே மடி க்கனபுசெயபு
நலமிகவுடையரெனனி நாமமையா னுடையராமே

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகுதி.

எங்நலமுஞ்செழித்தோ மகுஞ் சுதுரவ ரையச்சா ட யிடைமஞ்சியேத்திக
கன்னலினறசவைநாவுக் கினிப் புது ரு ட தினாமன கனிவுகூட
வன்னதானததையென்று மகிஷிசை லை துத்தி யலகிலித்தி
மன்னியசுந்தரமூர்த்தி பொற்கடலமலர டயை வணங்கிவாழ்வாம

அனவையடக்கம்.

தருவெனத்தகைசா மண்ணளியுடனோ சா டதடி தொழுமவர்க்குலக
விருளகலொளியா யிருதயத்திலங்கி யிலையிலாசசகத்தினிலிருத்திக்
கருவுறையததி லாழநதிடாதரிய கருணைசெயதானுமெய்ஞ்ஞானத்
திருவுருவாகி யெங்கணு கிறைநத சிவப்பிரகாசதேசிகரே.

எங்கணுநிறைந்த சிவப்பிரகாச தேசிகரிணையடிமலரைச்
 மிங்கலிலுளத்திற் சேர்த்தியெய்ச்சாந்தலிங்க தேசிகன்மலர்ப்பதத்தைப்
 பொங்கியவுவகை யாற்றினதோறும் போற்றியன்னவரருளுளத்திற்
 ஸங்கியபழனிமுனியெனவொருபேர் சார்ந்தநட்குமர தேவரையே.

உவறு

இனியதேசிகராய்ச்செய்ய விருதயத்திருத்தியாண்டுங்
 தனைநிகரில்லாச்சீடத்திச் சிதம்பரசாபிதன்னை
 வினையகலுளத்திடுகொண்டு விநங்குஞ்சண்முகப்பொற்றானைப்
 புனைசெனியுடையோராளும புத்தியானொழுககான்மிக்கோர்.

உவறு.

எழுந்தொடுகொன்றொருநாயப்பினனியுமென்ன விலங்குபஞ்ச
 விலக்கணங்கரிந்திலேப்து, விழுந்தபுத்தாந்தமுறைநூலகடோர்ந்
 துவேதாந்தசுருதிகளுமளக்கிஞானம, பழுத்தசிவப்பிரகாச நாதரெ
 ன்னைப் பகாகந்சாமிபதாலகந்நோற்றிச, செழித்தபுகழ்படைத்தச
 ட்டிச்சாமியென்னாசெடபுழந்தசசாமியருட்டிநதைகூர்ந்தே.

கார்தவமுஞ்சதுரவரையீசன்பாதம் கருத்துறுஞ்சுநநமூர்த்திக
 ருணையாலே, மாதகமும்வேந்தபொழுதேந்தவன்ன தானமொடெ
 ண்ணன்கறமுத்தவத்தோவாழ்ந்த, வேதிகழுவெஞ்ஞானுநிகழ்வ
 தான விப்பெருமை தனைமுனினோரிடச்சுட்கேயப், பார்புகழமுனதான
 புபுராணமென்னுப் பகருமெமையி வினிந்துல்பகாந்தநாமால்.

உவறு.

இழிவுடைசெய்தகடரா வியான்சொலபுனகவிகளேனும
 வழுவிடக்கணத்துக்கென்று பாசுறுநூலோட்கூறார்
 பழுதறுசொற்கடோந்தோபாலகாபிதற்றுக்கின்ற
 மொழியையுமகிழ்ந்துகேட்டு முகமலரொளிருமாறே.

போலியென்றுணர்ந்துமர்ப்பு போலியைப்புலவரெல்லா
 நூலினுமபுகலுமாரே நுவலிலககணங்கடோந்தோர்
 சால்புறம்பதியையேனுஞ் சாந்திலாப்பேதையேன்சொன்
 மேலவர்கொள்வரென்ன விருப்புடனுரைத்ததாமால்.

கோகிலங்கடவக்கண்டிருளறியகோட்டான்போலுங்
 தோகைமாமயில்களாடசசுறலும்வான்கோழிபேரலும்
 வேகமார்கலுழர்கண்நிவிசைத்தெழுமறுகாம்போன்றும்
 பாகமார்குன்னான்மானப்பகரயான்புகுந்தவாறே.

நல்லவர்கெறியினுற்றும்பூசனைநயநதுமில்லான்
கல்லினுலெறியச்சிந்தைககலித்தருளீசன்மான
வல்லவரிசைகுன்றும்வழுத்துநுலொப்பநாயேன்
சொல்லியநுலுட்கொள்ளாராயவரவழக்கநாமே.

வானவர்முனிவர்க்காண்டவரந்தருமீசனன்பார்
மோனசுத்தரென்றோதுமுத்தித்தன்சொத்திசேர்ந்த
மேனலமானவிற்தாஸ்வினம்புவோவிறும்க்கேட்போர்
தாநமவாதையின்றிசசமபுதாட்கணியாவாரோ.

இமமையில்நங்கணிமிருகிலத்துயிந்தவார்வுந்
செம்மைசேபுதல்வாரிநுற்றிந்தைகட்பொருள்கள்யாவுந்
கொம்மைமெம்மீயோள்காகாகுறிக்கொளுமடியரன்புந்
பொம்மைவலையுந்நாளுமபுகழுடன்வாழ்வாமன்றோ.

ஆணவமுதலாய்ச்சொனமுவரண்கடந்தவார்க்காயந்து
காணுதற்கரியசோதிக்காமலமாமரினமீது
தாணுநன்னடனஞ்செய்யுத்தன்மையுமுணர்ந்துபாரில்
வேணித்திஞ்ஞந்தேபுதுவிண்ணவாமகிதவாழ்வார்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

—*—

சிறப்புப்பாபிரம்

சொல்லரிபகலாயமாமாகரிலென்றுந்நுலங்நியசுத்தரமூர்த்திகருணை
யாலே, பல்லுயிர்க்குமனதானவாரிவினாற்றும்சுண்பினைத்தெனபாலுவ
னப்பதியினுந், கல்லியறிவொழுக்கமுய்புகர்பெற்றோங்கும்கவின்
கொளருளுசுதேரிகன்மக்கற்ற, வல்லுதரிநாவலன்சுப்பையவேளி
ந்தமாலைத்திப்புராணம்காய்க்குத்தநாமால.

முற்றிற்று.

—

உ

சிவமயம்.

அ ன் னு ப் ப ட ல ம்.

நல்லறங்களுமொழுக்கமு நாளுமேலோங்கிச்
செல்வமேதிகழ் திருப்புகழ்ப்பாண்டிநன்னுட்டில்
வல்லவையையும் பொருளையென்றிருந்திவனப்பிற்
பல்வளங்களுந், செறிதரப்பரிப்பதுபகர்வாம்.

க

அண்ணலாரடி யாதிருநீற்றினையணிந்த
வண்ணமேலியை மானநலவான்வழிபட்டாந்த
வெண்ணிறத்தன முகில்க ளாழ்விரிகடல்பருகிக்
கண்ணன்மேலியைக் கற்பம்பிண்டகன்வெளிகரந்தே.

உ

பொன்னிறத்துநான பொன்னிறத்தண்ணலைக்காண
மன்னினோர்வரு செயலெனமாலிக் கநாதர்
துன்னுநச்சது ராசலமீதிற்றொழுகையான்
மின்னிநட்கவி னோய்வா ந்வெளிபிடைசசூழ்ந்தே.

ங

கானற் தேரொந்ங் கடுங்திங் கதிர்கோ படையாய்
வேனிற் றுனிநூற் றாசெய விதந்தினை யுணர்ந்து
வானற் றுதாயாம் படைக ளாற் கோடையை மாய்க்கத்
தானுற் றுலென முழற் கொந் தடித்துடின் னியதே.

ச

கனக மால்வரை வில்லையைக் காமன்முன் னுவந்து
புனித மஞ்சன மாட்டி ய செயலனைப் பொருவ
நனி தவந் தாகண் முதலநா ளிலந்தவாக் கெல்லாந்
துனி யடச்சது ராசல மேன்மறை சொந்தே.

ரு

மானி றுத்திய கரத்தினன் மேவுமால் வரைகீழ்ப்
பானி றுத்திய குறிஞ்சிக் கற்பான்மை யிற்பரவ
மேனி றுத்திய வண்டத்தின் முகடும வெளித்துண்
டானி றுத்திய தாமெனுப்படி மழைந் தானா.

சு

பெய்த வான்சதுர்ப் பிழங்கவி னுடம்பெலாக் குளிரச்
செய்து கோடையைச் சினந்தெங்குந் தொடர்வது கடுப்ப
வைய மெங்கனுஞ் சிறப்புற வான்நினம் பொழிய
வெய்ய வேனிலின் பருவமும் வெறிது நீங்கியதே.

ள

போத மேலிடப் புல்லிய மலப்பகை தவிர்ந்தும்
வாதனை தமை த்தாக்குமா றுயர்மழை கரந்துங்
கோதின் மாமிரு கங்களும் பறவையின் குழாமு
நோத ரும்படி மரமபல னுண்டுளி துவர்தும்.

அ

வேறு.

உள்ளன பொருள்கள் யாவு முவந்திர வல்கட் கெல்லாம்
வள்ளலங் கொருவ னீந்து மற்றுங்கைப் பொருளி லாமல்
விள்ளரு ஈணத் தாலே மெய்யு ள வெ ரிதுமா போற்
களளமின் மாரி பெய்த கார்ச்சுலம் வெளிநிற் றனதே.

க

வழுவிழென்பால்வனத்து வானவன் முடிமேற்றேனு
பொழிதருபாலினவென் டம பொன் லித் திழியுமாபோற்
குழுவியமுகில்களால் யங்க குளிர் றுச துரக்குன்றைத்
தழுவிவெ ள்ளருவியெடுகு ள லாரமிசைவழித் தமாதோ

ய

அந்தநல்லரையினமே னின் டிதிந்துவீ ரருவியாவுந்
சுந்தரப்பொருநைநலவையெ னுந்ருநெ ளாலலாறுத் து
முத்துறுமுத்தும்பொன்னு முறிதி றரககரத்தால்வீசி
வந்தனமற்றுமுள்ள வான்பொருளவளவிமாதோ.

கக

வேணிலைமடிய த்தாக்ரி வெந்தீசோ ளா கக்குடி
மேணிலையுணர்ந்தவீர ரிரு வாரவிருமப டகடி
மீனுயர் துவசனாட்டை விந் டு புர டுமுறு
தேனுயர்தெரியல்லீரா டெம்பொ டவருவோ டாந்த.

கஉ

மின்னியமணிபொன்முத்து லையகிர் சந்துநெய்த
மன்னியவாசநாவி மயிற் றிடுந் தங்கத் தாரி
யின்னென்பொருள் களையாவு மெதித்துக்கொண்டேகுநீரம்
பன்னரும் வணிகமாக்க டானமையக்கதித் தநீத்தம்.

கங

கல்லொடுமரங்கடாக்கக் கல்லெனவெ ளீத் துப்பொங்கிப்
புல்லியவேகத்தோடு புணரிமேற்போகுமாற்றல்
வல்லசெஞ்சிலையிராமன் மகிழ்வினிற்சே துசெய்யச
செல்லுறுஞ்சேனைவெள்ள மாமெனசசென்றவெள்ளம்.

கசு

தணிவறுமதமாமற்றுஞ் சார தருமாக்களையாவு
மணிவருஞ்சேனையாக வானமசேலேங்கட னே
மணிவரும்படைகளாக வழங்கொலிமுரசமாகப்
புணரிமேற்பொருவானுன்னிப் போதரும்படைஞர்போன்ற.

கடு

மாக்குறிஞ்சியினுட்புக்கி வளர் தருவேங்கைநாகம்
தேக்ககிலசோகங்காந்தட் டினைசெந்நே நன்கிழங்குமற்றும்
தாக்குமக்குவந்திற்றிற் சாடியே * வெட்சிசூழிக்
காக்குறுதலைமைபூண்ட உத்தவேட்பணிந்துமீண்டே. கசு

முல்லையுட்புகுநதுகாயா டெய்மலர்க்குருந்துகொன்றை
நல்வரகுடனோசாமை முதுக்கெ ளாநாரமீந்து
மெல்லிடைபாயச் சியாநில வெண்ணெய் பாறதியும்வாரிக்
சூல்லைத்தாரியைப்போற்றிக் கூடாநுட்கவஞ்சுவேயத்தே. கள

பாலையுட்புகுந்தாக்குந் பாலையோ டுருப்பைமற்றுஞ்
சாலுபு லவினைவுரா னுந் தளித்திடமறவந்வேடர்
சிலமாயப்பயமபெய்யயச செய்து முன்மயிடங்காய்ந்த
நீலைபப்பணிந்துதேன்க ளிறைதரு * கரந்தையேய்த்தே. கஅ

மருதமாந்நெய்யுற்று ளாணாராப்பாசாதே நக்கு
சரியிலாக்கண்ணச் செந்நெ முழுவட்பரவிச்சென்று
பரிகரிமுதலளாய படை யுனை வேந்தர்மார்த்துந்
திருவுட்பயாரநலித் தேவாகோணித்திசுநி. கசு

வாசமா * நுழிடைநீ ளய்த்து வளந்துசெந்நெய்தன்மேனி
நேசமாந்வருணைப்போற்றி நீயாமலாட்டிந்நனைகதை
மாசறுபொருள்கொல்லாம வாமெ டாநீத்தால்நெ
பேசருட்பரதர்க்குன்பம நெருங்குந் * நுமபைவேய்த்தே. உய

முதுவளையிடத்திற்றோ டுநி முருகவிழ்மலல்பூஞ்சோலை
புதுமணம் ளங்கண்மிக்க பெரய்கைகள்ஞாங்காலேரி
மதுமலர்ப்பலையகறங்கு மருவிர பொவநீரித்
சிறைவிவாவு ளிசென் சேர்தெனச்சோந்தமாநோ. உக

ஆற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

—*—

ஆ படலம் கட்டு திருவிருத்தம் உக.

* வெட்சி—குறிஞ்சித்தலைவனதுவெற்றிமாலே.

* வஞ்சி—பகைவர்மேற்செல்வோன்குடுமாலே.

* கரந்தை—பகைவரோட்டியநீரைமீட்சிமாலே.

* உழிநெடு—பகைவரரண்பிடிக்கச்சூடுமாலே.

* தும்மை—போர்வென்றோர்குடுமாலே.

இனையவாகிய விருந்தியயத்தினு லெங்கணுஞ்சிறப்பெய்த
மனையறங்களு மற்றுளவறங்களு மழை நெறிஞ்சுள்ளுநாய்
வினையகன்றிடக் கயற்கணியுடனருள விமலனசெங்கோலோச்சந்
தனை கிசர்த்திடாப் பாண்டிநன்னுட்டணி சாற்றுதற்கெளிதாமோ. க

முன்னைநாண்மழை வறத்தலிப்பிப்பிணி மூண்டிடாவகைசெண்டாற்
பொன்னின்மேருவையாடித்திருநிதியுழும் புகற்பெறங்கொடுவந்து
மன்னுமாந்தர்கள் யாவர்க்குநகல்கெட முடியுத விசரித்தித்
தென்னனுட்டிக்கு நிகிரிநவவுடலிற் செப்புதற்கிலைமாதோ. உ

ஆதிநாயகன் திருமணங்காணுந் கமராயாவருபெய்க்
கோதிலாவதனைதகைதாரிநீடுவர எருதுபு விதனைநோகிப்
போதிரீயவட் பொறுதகையினய்நிபப் புவிப்பனைசசமந்செய்யென்
றேதவைகிய தகைமைசேரிநதநாட் டெடப்புவேறுதாதாமோ. ஈ

உவறு.

மினவன்மனையும் குலசநிழை கவலை விநிதிமையமகிழ்வு மாமண
மேனிமிர்சமய மழித்திடனைகை மீனோடுதித்த நந்ததுவுந்
தேனமாகிக்கைச் சிறனெட்டெட்டா எந்நிநுவினையாடலசெய்ததவும்
வானவர்க்கிறைவன் கோழு விசாப வருத் நீயெய்துமிந்நாடே. ச

பன்னுதற்கரிய பரம்பொருளுடையுமபாண்டிநன்னுட்டணியையுஞ்
சொன்னயமுணரு முனிவரடலைநிகுடங்குடாநாரு [ங்க
மின்னதன்மையனென் றிசைப்பதங்கடங்கா தெழி லுடோங்குபல்வன
மின்னுமந்நட்டின் சிறப்பினைமனந்நிற் றேற்றியவாநிலெசொல்வாம்.ரு

உவறு.

செந்நெலேகன்னல்காட்டச செழுங்கநகமுக்குகாட்ட
மன்னியபூகமேலாய் வளநருந்தேங்குகாட்ட
நன்னலமிக்குத்தென்னை நயிபுயத்தாலங்காட்டத்
துன்னியவமைகன்வானைத் தொடாநருமேலிகாட்டும்.

பனிபடுசோலையுற்ற பன்மலருகுந்தேனுந்
கனிகசிற்தொழுகுந்தேனுங் கருமபிழிதேனுமேதி
மனதினிற்கன்றையுள்ளிவழி ருபாலேபெல்லா
நனிபனைபாயமீன்க ணன்குண்டுகளிக்குமாதோ.

பனையுறுகனிகள்விழப் பாங்குறுமிளநீர் தள்ளிச
சினையறுங்கழுகின்பாளை சிதைத்துமாக்கனிகளோடுங்

புனைகனித்தாற்றைமேமோதிப் பொருவறுங்கனிகளவீழ்த்து
நனிவராறுள்ளியோட நறுஞ்சுனைபயத்திலாமும்.

அ

பங்கயம்விளக்காய்நீலோற் பலக்களைகண்களாகப்
பொங்கர்வண்டினங்கள்பாடற் பருணிநர்புகல்பாட்டேயக்
கங்குபாகலின்பழத்தைக் கடுவன்மத்தனமுழக்கச்
சிங்கலின்மயில்களாடுத் திருநடமருங்குகாணும்.

சு

மங்கையர்மகிழ்நரோடு வாவிரீர்படிந்துசெல்லக்
கொங்கையிற்புனைந்தசந்தக் குங்குமமலரின்றேனும்
டொங்கிரீர்புரணுமென்ற புதுமணலோடைமற்று
மெங்கணும்வாசம்வீச மெழின்மதுகரங்கண்மொய்க்கும்.

கய

பங்கயமுனையுமுத்தும் பசுபொனலும்புரணிலிழச்
சங்கினங் கொழுமுண்டினேர் தானுமுறாறுமோதச்
செங்கயறுடிப்பவாமை பலைபுடைசுரிப்பமற்று
மங்கணம்வராலுணடு மனோதரவுழுவர்மள்ளர்.

கக

கன்னலையொடித்துமேதிக் கடாவினையடிப்பக்கன்னன்
மன்னியமுத்தபந்த வயல்கரித்தெரிந்துமின்னப்
பின்னவையனைத்துமள்ளா பிறழ்ந்தரசேறுசெய்து
செந்நெலைவாரிவாரித் தெளிப்பர்கண்பகிர்வின்மாதேநா.

கஉ

கொங்கையினபாறந்தின்ற குழுவியைவளர்க்குமாறு
தங்கணற்பனையினாறு தழைத்திடத்தண்ணீர்பாடச்சி
மங்கைபங்கமாவோனெழுண்டர் மலப்பகைதுறப்பதேய்ப்பச்
சிங்கல்செய்களைகளைந்து சிறப்பொடுவளரப்பமள்ளர்.

கங

பூசையோரிடத்திலின்ற பழைத்தான்புரக்கவேண்டி
யாசையாற்பல்லிடத்து மமைப்பதுபொருவநாற்றைக்
காசணிதனத்துமின்னுர்கைகளால்வாரிச்சென்று
தேசடைக்கழனிதோறுஞ் சீருநடைவசெய்வார்.

கச

பரவையீர்படிந்துசெல்லும் பசுநிறக்கொண்டனப்பண்
விரவியநாட்களோடு வெண்மதிசெல்லவென்ன
மரகதந்தளிர்ந்தாற்போலும் வளர்தருபைங்கூழி
சுரதரித்திலங்களின்று சங்கினங்கவழுமாதோ.

கரு

வேறு.

மகனாகக்களைகளை யாற்றுவீரெனக்
கிள்ளிநெய்மொழியவர் கிளையொடெய்தியே

திருநாட்டுப்படலம்.

கக

வெள்ளனம்பெடையொடு விலங்கப்பண்ணையிற்
கள்ளமில்லாது நுங் களை களைந்தனர்

கங

பங்கயங்குமுதநீ லோற்பலங்களுஞ்
செங்கைகளாற்பறித் தெறிந்துஞ்சேயிழை
மங்கையர் தம்முகம் வாய்கண்ணீரிடைத்
தங்குவகனையினுந் தளிர்ந்ததென்பரால்.

கள

ஆல்லிசெந்தாமரை யலர்ந்தபூவினம்
புல்லியமதுதுகர் பொறிகொளவண்டினம்
வல்லியர் முகங்கண்வா யிதழின்மொய்த்திட
மெல்லியகைகளால் விலங்கவிசுவார்.

கஅ

நனைமலர்ப்பங்கயங் களையநம் கையர்
சினமொடுமுள் ளுடைக்கொடியத்திணடலும்
புனைகரங்கிழித்துப்பல் புண்படுத்தின
தனைவதைப்பவர்க்கிடர் தாஞ்செய்யார்களோ.

கக்

விரிமலர்க்குவளையை வீக்கச்சென்றிடு
மரிவையர்கால்களை யணைத்துப் பற்றுறாப்
பரிவுடன் ழுன்றறும் பாலர்மேல்வரும்
விரவலர்கான்மிசை விழுவமானவே.

உய

ஆம்புயங்குமுதஞ்செவ் வாம்பலாதுயாய்
வம்பவிழ்மலரவர் வதனம்வாய்கண்கிட்
கிம்பரினமாறுந் திமைக்குமேலதைக்
கொம்பனாகளைதலிற் குழையுண்டாகுமோ,

உக

பற்பலநிறத்தன மலரும்மைங்கொடி
சிற்சிலமருங்கெங்குஞ் செறிந்திருப்பது
நற்பயிர்த்தோற்றமு நாகம்வாழ்முகில்
விற்பலவுடனும்பி விளங்கித்தென்னவே.

உஉ

இன்னனகளைபறித் தெறியுமாதரா
மின்னிடைத்துவாவம மிளிப்பைபுகழிடைத்
தன்னடிபடுத்துவண் டினங்கள்சார்வு
மன்னியகரைமிசை வருகுவாரரோ.

உஉ

பாசிழையார்களை பறித் பண்ணையி
னேசமாய்முன்புபோ னோர்த்தவன்னங்கள்
கூசுமெய்வாழின கொடுஞ்சமர்த்தலை
யாசைநாயகர்த்தவி ரரிவைமாரினே.

MAHAKHOPANIVAYA
SARASWATHI IYER LIBRARY.
MADRAS-41

தன்னுயர்பொருள்கெடத் தாழ்ந்தநாளினு
நன்னலக்கிளைக்கரு ணலமுற்றேரெனத்
துன்னியமலர்வனா பிழந்து மொல்பனை
யன்னங்களுண்ணி எனித்துக்காக்குமால்.

உரு

மாநிலக்கிழத்தியின் வணமைகண்டநா
மேனியத்துறுசெயல விடங்க்காண்டுமென்
மேனையகண்களுக் கிவில மயாகிய
மேனலமுமப்பிர விணிணுயர்ந்தே.

உசு

வேறு

நென்முனைமனைத்தும்வெள்ளை தெத்தொநிலத்திற்றேன்றிப்
பின்னவைபசுலையுற்ற தெற்றிநோக்கிவெல்லந்
தந்திழம்பென்துபுள்ளனை சாபகருமபகைமகாட்ட
லன்னை கன்னுணத்தைச் சேயா லநிகுறியாயிற்றென்றே.

உஎ

ஆடவர்க்கண்டுநாணி யஞ்சலிபேதைமான
நாடிவிண்ணுயர்த்துசென்றா விறும்கைங்குழைல்லாந்
தேடருமங்கையாட்சி கரங்கயிற்றதுரை, பல்போலக்
கூடியகதிர்ச்செஞ்சாலிக் குலைமுகங்கய்ப்புற மமாதோ

உஅ

கருமுதிர்மாதராமெய் கவினொநிபசு கடகாட்டும்
பரிசெனக்கிழிசெஞ்சாலி பழுத்திடப்பருவமோர்ந்து
கருவிகள, நனன்மளர்ந் கநிரெநிலநுஞ்சேர
வரிசுவர்தலைவாக்குத்த மித்தவா, மக்குமாம்போல

உசு

ஆற்றல்சால்கல்விதேரு மறிஞ்நாமரபெண்ணது
போற்றுதல்செய்துமேலார் பொருவறுமிடத்துய்த்தென்னச்
சேற்றிடைபிறத்தலான செந்நெலினகதிர்கெல்லா
மேற்றலைசுமத்துமள்ளா வெங்காமதவினுய்ப்பார.

உஃ

முன்னைநாட்சினத்தினுர்ந்த முகில்களைச்சிறைசெய்தாண்ட
மன்னவர்புகழுநிம்ப மாலையான்வரைகொல்லாந்
துன்னியசிறைவைத்தென்னச் சொல்லருஞ்சுமைகெல்லாம்
பொன்னுயர்மேருநாணப் போர்களங்கியுற்றவாரால்.

உக

மலையெலாநிலத்திலவீழ்த்தி வானவர்க்கிறைவனுரு
முலைவுருமுதில்களாலே யுணங்குமறித்தலையப்
பலபலபோரைமள்ளர் பயன்றருங்கனத்திற்றள்ளி
வலமிகும்பகட்டினங்கட் பிணித்தவைவயுழக்குவாரால்.

உகஉ

உடலிடையுயிருஞ்சேர வுறுபெயரொன்றதாய்ப்பின்
ஊடலிடையுயிர்நீங்கிற்றே லுறுபெயர்வேறுமாறு
மடலிடைச்செந்நெல்சேர வழங்கியபெயரொன்றாய்ப்பின்
மடலிடைச்செந்நெனீங்க வழங்கியபெயாவேறுன.

௩௩

வையினையகற்றியார்த்த வளியெதிர் தூற்றலோடுங்
கையகல்பதர் தூண்மற்றைக் கழிலையும்புறத்திலோடு
மையை தன்பாகன் றெண்டர்க் கன்புசெய்பவ றுளத்திற்
பொய்முதற் றீயவெல்லாம் பொருக்கெனப் போகுமாதே.

௩௪

வேறு.

முடியுளவரசர்க் காறிலொன்றளித்து முதுபலத் தவர்க் கருளன்னக்
கொடிபடைத்திலங்குஞ்சுந்தரமுந் திகோவிலுக்கொருபங்குகொடுத்து
வடுவிலாநன்னூ லுணைமுறைப் டியே மருவியோர் தங்கட்குமுதவிப்
படியினிற்சகல விளைவுக்கொண்டு பாவலபுகழ வாழுவரால்.

வேறு.

மேகமழங்கரியு ம்பினிர்சோலைவா
யாகமுஞ்சடங் கத்தணரிர்களை
யோகமுத்தவ மும்முயர்ந்தோர்கன்பாற்
போகமும்பொலி வும்புரமெங்குமே.

௩௫

ஓதுவார்க ளுயரெழுத் தாக்கமே
வாதனைப்பிணி யும்வர வஞ்சுமே
நீதிமன்னர் நெறியுங்கற்பினே
மாதராரும் மருவுவர்கற்பினே.

௩௬

பூவின்மேவும் பொறியொடுவண்டினங்
காவின்மேவும் கலையொடுடானை
மாவின்மேவுவ வன்பொருடே ாங்குற
நாவின்மேவுவ னன்மொழிமெய்மையே

௩௭

கோடனைத்துங் குழையுஞ்சுரும்புகள்
காடனைத்துங் கழையுங்குரும்புகண்
மாடனைத்தும் வளையுங்குவளையே
பிடனைத்தும் பெறும்பெருநாட்டினே.

௩௮

சோலையிற்படி யுஞ்சுரிவண்டினங்
கோலவாவி மலர்மதுக்கொள்ளுமாற்

சாலுமத்தட மீதுறத்தாவிய
சேலுமக்கனி தின்றுகளிக்குமால்.

சய

தளமலர்ப்பணை சார்பிற்பலாக்களே
வளமிகுந்த வனத்தும்பலாக்களே
குளனிருங்கரை யுங்குளிர்மாக்களே
கிளையுன்னயம் கேர்க்கிளர்மாக்களே.

சக

மாடு போதகம் வண்ணிழை போதகம்
பாடு டம்மனை யேபயி லம்மனை
தேடு மாலை திகழ்மனை மாலையே
நீடு கேதன நீடவர்க்கே தனம்.

சஉ

கோட ரங்கள் குதிக்க வனக்குழநர்
தாட ரங்கத் தளமல ரோஷ்யே
யாட ரங்கத் தரிவையாச் சேர்ந்தவா
பீட ரம்பொரு வேற்கட்குப் பேதுறும்.

சங

இன்னி யற்கனி யா ரிசை நற்றிலு
மன்ன மன்னவ ராவணத் துயர்ப்பதுஞ்
நெந்நென் முத்தத் தொடுசெறி கண்டருங்
கன்னன் முத்தங் கழைதரு முத்தமே.

சச

ஆலைவாய்க் கரும் பார்ப்பரு மோதையுஞ்
சோலைவாய்ச் சுரும் பார்த்தெழு மோதையுங்
காலைவாய் மறை கற்பவ ரோதையுங்
வேலையோ தையின் மிக்குவி ளங்குமால்.

சரு

வெறு.

விண்ணினுயர் சிகரவரை நோற்றதின் கட்டருநித் திலங்களோடு,
மண்ணினுயர் நறும்புள்ளை விரையரும்புத் தலைத்தலையே மயங்கித்தோ
ன்ற, வெண்ணிதமாய்த் தானுயிர் தத் தமுட்டைதனை யுணர்வரிதாய் வெ
ருவிநாணிப், பண்ணிதைவண் டினம்பயிலு நாளினமலர் மீதனம்போய்ப்
பரிவுகூரும்.

சக

வெண்கொடியோர் பாறமுவுக் கருங்கொடியோர் பாலில்வந்து வி
ரவப்பணைத், தன்பசிய கொடிபொருடாம் பவளவல்லி யோர்பாலிற்
றழுவநாப்பண், வினபரவு நெடுங்கமுதின் மஞ்ஞையுறப்பெருங்காற்று
விசிக்குந்தோற்றம், பண்படுநாத் திசைக்கயிற்றிற் பரவுகழைக் கூத்தி
யரின் பரிசுகாட்டும்.

சௌ

பலமுருக்கின் மலர்சொரிய வ மன்மீதிம் றேகைமயில் பரவுத்தோ
ற்றம், தல்மதனின் மாதாதிருச் சாயலுக்கு நாணியதல் சார்வதேய்ப்
பப், புலமதனில் வேங்கைநறும் பூவினமிசைக் கரியமிஞர் பொருந்துந்
தன்மை, நிலமையுறு பொற்றொழிலசெய் கமமியர்க ளுலைக்கரியநிகர்
க்குமாதோ.

சஅ

வேறு.

மங்கையா நகிக்குநாணி வாஹும வோங்குந தேங்கு
தங்கிய குரும்பை நன்னீர் தருபல மொழிக்குமாதே
சிங்கலி றுடைக வா டனறே செறியுமாபக் க மலியெல்லார்
தங்களி னுஹுத் தென்னத் தா புகவ கவிழ்ப்பதாமால்.

சக

பங்கய முகங்கண் டஞ்சப் பவாவாயக் கலலிராணச
செங்கய னீல வீயுஞ் செவ்வரி விழிக்கு நாணப்
பொங்கலி முரலுங் காந்தட் பொருவிலாக் கைக்குநாண
மங்கையர் நதியி லென்று மந்நீருநீ ராடு வாரால்.

௫0

மேனடை கப்பா னுன்னி வெள்ளனம பிழியின செல்லப்
பான்மொழி தெரிதற் குன்னிப் பைங்கினி குயிலும் போத
மான்விழிப் பாவை கப்பாண மருங்குறத் தோகை மஞ்ளை
பூனமில் சாயல் காண வுலவுவ ரொளிகொண் மாதா.

௫௧

காரொடு மிகல்வ மினனா கபமலாக் கூட்டல் பௌவ
நீரிடை துனையை யன்னா நெடுந்துகி லிகலவ செந்நெற்
போரொடு மிகலவ மாதர் புணாழலை பொருவில் வீரர்
தாருடை மார்பை யன்னார் கடங்கணக ளிகல்வ மன்னே.

௫௨

ஊன்கழி சங்கைப் பேதை யாறயா பாண்டமாக
மீன்களோ டிறையு மாமை வெரினமிசை யடுப்புக் கூட்டித்
தேனலை நீரா யஃதித் நிகழ்முத்தி னரிசி பெய்து
மேனலத் தல்லி வீததி யெனவினா யாடு வாரே.

௫௩

வேதநன் குணர்வோ ராற்றும் வேள்வியின் புகையு மாதர்
கோதைகட் கிடுவ தான குளிர்நறும் புகையும் பின்னு
மோதன மமைக்கு மட்டிற் புகைகளு மொன்றாய்க் கூடிச்
சேதங்கொண் முகில்க ளென்னச் சென்றுவிண் படர்வ தாமே.

கருந்தடங் கண்ணி னொங் காளைய ரெவரு மேன்மை
பொருந்திய கல்வி செல்வம் பொருவறப் படைத்த வாற்றால்
விருந்தினர் தமக்கு மீசன் மெய்யடி யவர்க்கு நோயால்
வருந்தினாக் கிரவ லோங்கு மனமெழந் துதவு வாரோ. ௧௫

தேயிவ பொருளுஞ் சீர்த்தி செய்குவ தழமு நன்மை
நாடுவ தரனபொற் பாத நவிலவது கதை புராண
மோடுவ பலங்க டுமை யொடுங்குவ பகைகண மூன்று
மாடுவ மயில்க டென்ன னகன்புன னுட்டி னெங்கும். ௧௬

குற்றமில் லாதா லீற்றிற் கூற்றத்தின பயமு மில்லைக்
கற்றில ரிலாதா னெஞ்சிய கடுஞ்சினம பொருமை யில்லைப்
பற்றல ரிலாதா லென்றும் பயிற்றஞ் சமரு மில்லைச
சிற்றறி வினரி லாதாற் சீர்த்திதேய வில்லை மாதோ ௧௭

சந்தன மலரின வாசங் கமழ் தரு சாலை சோலை
நந்தன வனங்கள் பேரு நாடிய வாக கொங்குஞ்
சந்தர மூர்த்தி நானூற் தொல்லம வளக்க வேண்டிப்
பந்தி பந்தியி னெற்றாங்கிப் பண்டிக ணிரையு மாதோ. ௧௮

வேறு

எந்நாட்டுப் பெருவளமு மென்னுட்மி பொன்னுட்டி னியல்புமெல்லா
மின்னுட்மி திருமேனி மின்னுட்மி மரனரசாண மேன்மையாலே
யிந்நாட்டுக்கிணையாக நெனவுயரும்பெருஞ்சீர்த்தி யிசைகொள்பாண்டி
நன்னுட்டிற் சீர்சிற்றத கூவனகா வளஞ்சிலு நயநதுசொல்வாம். ௧௯

திருநாட்டுப்படலம் - முற்றிற்று.

—*—

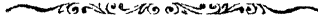
ஆ படலம் ௨ க்கு - திருவிருத்தம் - ௮0.

உ

சிவமயம்.

திருநகரப்பலம்.

இந்திரனுறையும் பொன்னகர்மன்னே டெழின்மிசு மளகைமாநகரு
மிந்தநன்னகருக் கிளைபெறுதெனவே யாவருரியம்புதம் கியல்பாய்க்
கத்தாமாலரா ளென்றும்வீற்றிருக்குங் கடிமனைப்பல செயிசு
சுந்தரமூர்த்தி யினிதமர்ந்தருளுந் தூயசீர்க்குவன்மா நகரே.

எத்திசையிருந்து மெத்திசைகருதி யேகுவிோமுத வியாவரையு
மித்திசைகருதி வருதிநீர்ப்சிதீர்த் தினிதுபசுசெல்லுமி னென்றே
யத்திசைகருதி யழைப்பதுநிகர்ப்ப வனக்கொடியுவு மாற்றலினு
லித்தலத்துயர்ந்தோர் கூவன்மாநகரென் றியம்புதம்புவியைத் தூதாமால்

பொன்னகர்தனையே நன்னகரெனத் தாம் புந்துயிர்வருதியு வமா
ரிந்நகரெழிலைக் கண்டகமகிழ்வா லிருந் ததொன்னகரைத் தா மிகழ்வார்
முன்னுறுமமணர் சமயநன் டெனவே பொழிந்த வர் சம்பந்த ரருளாற்
துன்னுந் தைவ முணர்ந்து முன்மதத்தைத் தூசித்துப்பேசுமாமேயந்

வண்டினங்குடையமுகையுடைந்த லுந்த மலருறுதென்மழைபொழியுந்
தண்டலையிசையிற் கருநிழுகில்கள் சார்வதுதன் னிடத் தறுகாற்
பண்டரமதுவை யளித்திடாநறுங்கற் பகங்களைப் பழிக்குமென்றஞ்
யண்டர்க்குகிறைவ னேவலாலிவணுற் றாட்டுதிடைத்திப்பதுகடுக்கும்.

நெந்தலர்குழலார் மாடமீதினிற்றங் குழற்விடுநதும்புகை பருகிப்
பந்திபந்தியின்மீப் பரவியமுலைகள் பொவரீர்நிசைபடிந் தெழலு
மந்தமிலாழக் கடற்பய முழுது மகின்மணங்கமழ்தரு மெனினக்
கந்தமார் தூமம் புகுந்சா ளாரத்தின் டுகை மலையக்கமுறுந்கெளிதோ.

கைவளைகறங்கக் கனகனமசையக் கார்திகர்கூத்தல்கள் சோர
மெய்யணியிலகச் சிற்றிடைதுவள வெய்யொழவுயிர்ப்புமேலாங்கச்[த்
செய்யகாலணிகள் கலகலென்றொளிப்பச் சிந்திப்பதற்கு மங்கையரை
துய்யவரெனினுங்காண்டொறுமதனன் றெரிமலர்க்கலைக்கிடைகுவி

மாடமாளிகைகள் மண்டபம்பலவே வானுயர்சிகரங்கள் பலவே
நீடுசாளரங்கொ ளரங்குள்பலவே நிறைமணிச்சாலைகள் பலவே
தேடருஞ்செந்நெற் களஞ்சியம்பலவே சித்திரக்கூடங்கள் பலவே
யாடரங்குகளும் பலபலதேவர்க் கமைத்தவா லயங்களும் பலவே. எ

வேறு.

வேதவேளையையும் வீணையினேசையுங்
கீதவேளையையும் கிளர்முழவேளையையு
மாதராசத்தம் மணிச் சிலம்போசையுஞ்
சீதவாரி யொலியிழந்துநிற்குமால்.

அ

தேரினேசையுஞ் சீதவாரிவேளையையுங்
கார்நிகர்த்த கரிமணியோசையுஞ்
சீருளைப்பரி ரெல்லுந் தோசையுங்
வீரநாரொலி வீதிகொங்குமே.

க

கரிநடத்துவர் கார் டையுந் தோசைப்
பரிநடத்துவர் பாய்தினைப்பந்தியுந்
கிரிநடத்துவர் மாரங்கொம்பொறித்
திரண்டத்துவ ராஜ்யெருவெல்லுமே

க0

சுரக்குநல்லுந் சுரபரமுத்திசேந்
திருக்குமங்கக ரெய்துமிரவலக்
குருக்கமாக வுந் திகொடு
புரக்குமேயெந்த ரெனப்புவார்வரே.

கக

ஈதலென்றும் விருமபுலகையோ
காமலென்றும் விரும்புபுகாமுக
ரோதலென்றும் விருமபுலவொழியோ
போதினென்றும் விரும்பும்பொன்னகை.

கஉ

கரிமதம்படக் காண்டொறுபாநாநாம
பரிசுரங்கள் படவெல்லுசேநா
மெரிமணிப்பொறி யெய்துந் தானநாம
விரிமணிச்சுடர் வீதிகொங்குமே.

கங

வளையொலிப்பன கான்கிளவீணையின்
கிளையொலிப்பன கின்னராமப்பன
துளையொலிப்பல் லயத்தொதுரியா
வளையொலித்தொடர் வீதிகொங்குமே.

கச

வேறு

பண்ணக்கங்குயர் பனையின்களொளி
தண்ணீர்பானையதென் சாற்றுமேயார்த்தி
யெண்ணெய்மற்றவு மேற்றபல்குட
நண்ணிவீதிபின னிமயங்குமே.

கரு

கன்னிமாபலாக் கனிவருக்கமும்
பன்னருங்கறிக் கிசைபல்பண்டமுந்
துன்னும்வாசநம் ரெங்கனம்ந்நவு
மன்னிவீதியிற் தலைமயங்குமே.

கக

உருப்பசிக்குறே ரொளிகொண்மாநரா
பொருப்பிணைத்தனக் கலன்பொலித்திட
விருப்புறத்தெரு வீதிவீசுநீ
கருப்புரத்தொடுங் கலகவநாறுமால்.

கக

பாடுவார்பலர் பண்டைப்புடிச்
சூடுவார்பலர் வாசந்நெங்குலக்
ஹடுவார்பலர் ருடநீர்நரம்
கூடுவார்பலர் கோநகரககிணை

கக

கொங்கைகோர்வரக கூடாணொய்யப்
பொங்குதாளமபின் னெளிப்பழுவையா
மங்கலசசதி வரமபிணைநம்
கெங்குதாபுரத் திசையினைட்டமே

கக

கந்துகம் படுங் கொறுங் கயின்கவா
சித்தும் பனமணி செழியனச் சண்டிணை
முந்து வீசலு மொய்த் தபனமயர்
தந்த மேருவின தனமை யெனவென.

உ0

திருந்தாந்நிளா செயய நான்படம்
பொருந்து மீதுவிட்டிடும் பொடிமுன்
வருந்த லின்னந்தி டுபசாச வரத்திற்
பருந்து முன்றிமும் பரிசு காட்டுமே.

உக

உவறு.

முன்னைநா னொருவன் செய்த புதுவினை யனை நதுங் கூட்டிப்
பின்னைநா ளவனுக் கீயும் பெயர்களு மாய போல
வெந்நலப் பொருளும் விரும்புங் காலத்திற் பொருளீப் தேற்றும்
பின்னதை விலையும் பேசிப் பெறும்பொருட் குதவல் செய்வார்.

உஉ

தவறிய தெடுத்தம் கொல்லாச சனங்கா நெருங்கும் வீதி
பவமிலா மடவார் மைந்தர் பலகயிணி முட்டிந் தோறுங்
சுவிமுலை புயத்திற் றுக்கக் கொண்டக மிர்வா பல்லோ
ரவமிலாச் சிலர்க ளாற்றா தழுங்குகொப் திடைவர் மாதோ.

உ௩

மின்னிய மணிபொன் மற்றும் வேண்டுவோர் வேண்டு மாறே
யின்னன பொருளிங் கிலலை யென்பதற் கிலதாய் நானுந்
துன்னியே வாங்கு வோரும் விப்பவ் தொகுதியாக
மன்னுவ வளகை நேராய் வழங்குமா வணம னந்தம். ௨௪

மங்கல வொலிகண் மிக்கு வழங்குமந் நகரி லென்றும்
பங்கய மலரின் மேவும் பண்ணவன் தனது செய்ய
பொங்கொளி முகமே யாது பொச்சரண கடையாய்த் தோன்றுஞ்
சங்கைகொள் வருண நான்கோ சாடரு மியல்பு சொல்வாம். ௨௫

ஒதுத லோதுவித் த லு வப்பொடு மணங்கன் செய்தல்
பூதலந் தானின்மற் றோர்க்கும் பொலிவு மணஞ்செய் வித்த
லீதலு மீவோ தம்பா லேப் பளிவ் வறுவாற் றுணும
வேதியா மகிழ்வி ளாந்த நகரிடை மேவு வாரே, ௨௬

வில்லொடு வேல்வாள் யானை வெம்பரி பொறியா நென்னச்
சொல்லிய படைக னோடுஞ் சூழ்நங்கண் முதலா யாறு
வெல்லு மற் குரியசேனை வி த்தொடுந் தினமா றுற்று
நல்லற வின்பத தன்ன பொருளோ டோறுந் தேடி. ௨௭

குடிபடை யமைச்சு நட்டித் தடையாணு மோங்கத்
திடமுட னோதன் மன்றல் செய்குதல் படை பயிற்ற
லடன்புகும் போசெய் தீட்ட லவனியாய் புரத்த லீத
லுடனக மகிழ்வான மன்ன ருறைவரந் நகரின் மாறோ. ௨௮

காவலர்க் கமைச்சு மாடிக் காங்க ி னூல்க டோந்து
நாவலக் கிழமை பூண்டு னானில விளைவுந் செய்து
தேவர்கட் கினிதாய் மூவா செடிய வேடமோதுக்
தாவில் காராள ரத்தத் தண்பதி மேவுவாரே. ௨௯

பன்னில விளைவுந் செய்து பாட்புக றநங்க ளாற்றி
மன்னிய சீர்த்திநாளும வாராற் செல்வ மோங்க
மன்னப்பின் னவர்க ளாக மகிழ்நெட் டியர்க ளந்தம்
தொன்னகர் தன்னி லென்றும் துலங்கியே வாழ்வார் மன்னோ ௩௦

பூவர சருக்கின் னட்புப் பொருந்தியும் விளைவு செய்துந்
தாவறும் பொருளுந் தேடிச் சார்ந்தவர்க் கினிதி னீர்தே
தேவருக் கால யங்கள் சிறப்புற வியற்றி நாய்க்கர்
மேவருஞ் செல்வ மெய்தி யந்கர் மேவுவாரே. ௩௧

மின்னவிர் மணிபொன் முத்தும் வேண்டிவ பொருள்க ளெல்லாம்
கன்னலின் சுவைபோற் பேசிக் கனிவுற வாங்கி விற்றும்
பன்னரும் கலை டேர்ந்து பரமன்றாட் கன்பாற் சீர்த்தி
மன்னுமந் நகரி லென்றும் வாழ்வப்பொன் வணிகர் மன்னோ. ௩௨

கன்றொ டான்வ ருடைநாளும் களிப்புற வோம்பல் செய்து
மின்பிறந்து சுப்பின் மாதா வெண்டயிர் கடைத லோடு
மொன்றிய பலர்க்கும் பானைய யுயர் கயிர் மோரு மீந்து
நன்றிகொ ளண்ட ரந்த நகரிலெஞ் ஞான்றும் வாழ்வார். ௩௩

நாட்டினிற் பொருந்து மைந்து நகர்படு பொருள்க ளேந்தும்
காட்டினிற் பொருந்து மைந்துங் கடல்படு பொருள்க ளேந்து
மீட்டியர் வரைகண் மீது விளங்குவ பொருள்க ளேந்துங்
கூட்டிமே லவர்க்கு மீந்து சூத்திரர் குழுமி வாழ்வார். ௩௪

வேறு.

கன்னல்வின்மதன னூன்முழைப்படியே ளானையர் தோளுறக் க
லந்து, நன்னலம்போல லீலைகள் பலவா னடித்துண வநாழு மளித்து,
மின்னுதா ரியத்தாற் புணர்ந்த தங்கலவி விந்மெல்லாஞ் சித்திரத் த
மைத்துப், பொன்னவிர் மாடப் பத்திக ளிலங்கும பொதுமட வாரியல்
புகல்வாம். ௩௫

மனையிடை யமர்வோர் மனையியர் நறுநீ ராடிய வாறிரு தினமும்,
புனைநலத் துடனே புணர்ந்து நி ள வரைவில் பொதுவிய ரகம்புக வவ
ரைச், சினமொடு முனைநா ணீர்த்தன ரெனவே சேடமுவறு தினங்களி
னுந், தனமெனுந் தாம்பாற் பிணித்தகலி கம்பத் தடஞ்சிறைப் படுத்
துவர் மன்னோ. ௩௬

வணிகன்படியா வாடுரு மலர்ந்தா வானவ ரெனக்கண்க ளிமை
யா, மண்டனின் மிதியாப் பாதங்க ஞாவாய் வயங்கிய சித்திரக் காட்
சி, விண்டனி னுறையோர் பொதுவியர் கலவி வேட்டிமண் னுலகி
டை யுற்றுத், தண்டனின் மனையின்பொது வியர்தஞ் சமயம் பார்த்தி
ருப்பது மானும். ௩௭

விளக்கிடைவிழுந்த விட்டிலைப்போலும் வெம்பிடி நசையினுற் க
யத்திற், நுளக்குறுகயமு மெனவவர் மயக்குந் தொழில்களான் மனஞ்
சுழன்றிடவே, யிளக்கமினெஞ்சும பாடலாலிளக வினியனடங்களுந்
புழிற்றி, யளப்பருந் தியமனைத்தையுங்கொள்ளையாகவேகவர்வர்களம்மா

நல்வளஞ் சிறந்தகூவன் மாநகரி இடொறுஞ் செல்வமேலோகப்,
பல்வகைப்பொருளும் படைத்துளரெனினும் பரத்தையர்மனநிலை
யிலதாய்ச், சொல்லுறு மரபிற்கீழ்மை யோரெனினு் தொலைவிலாப்
பிணியுளரெனினும், புல்லுவப்பொருளுக் காவையிற்சுகத்தைப் பொ
லனுற நிறுத்தாநடுபடுத்தே

நிலைமிலாமனத்துக்கணிகைபந்தபா னேயங்கொளாடவர்தமக்குப்
புலனுகாசுகத்தையளித்திடுமாவிற்பொருத்துவர்தாழுமவ்வளவே
விலையெனத்தியங்கோடலுககிசைத்தவியன் றொழிப்புரிந்துயர்வாக [பர்
மலைநிகர்தனங்சுள்கொடுப்பவாக்கினிதாய் மலையகநங்கடாங்கொடுப்

விலைகொடுமுதனால்விற்றிற்சினைந்த மீளவுத்தமெனக்கொண்டு
கலைகொடுமுதமுன்னைநாளவிற்றிற்சினைக்கொளையின்மே
விலைபிடியளவுமெனவனாவிலகொளினுமவ்வாயமுயுளராய்த்
தலமிசைப்பொருள்தீர்வமனமுதற்குமுதலீத்தநகருறைவார்

தருப்பை மயிலினுதலே ஈர்க்கும்ததான்மதியா சந்ததமுனிவரர்புகன்ற
விருப்புறுநூலகன்யாபாபுரணாநு விமயியநாற்கவித்திறமும்
பொருக்கெனப்புகழுமில்சகணந்தெய்யபுலமா ஈர்க்காவிகவொருவித்
திரக்கறச்சிறுவாதிரளுடனகலைகடெரிருகதகரமபலவால். சஉ

கன்னலவிலவனோத்துமலாக்கலைப்பாழிபுத காமனைநீழெழக்காய்ந்த
பொன்னவிடேவணிப்புரார்தலாபதந்ததப்புறதுயிர்சந்ததம்புனைந்து
மன்னுக்கைகிரிமாலையெய்வன்னவன்றுவனப்புறகாழியுமணிந்து
தன்னிகரிலாச்செவனடியார்க்குச்சாபமுலாற்றாமபலவுளவால். சக

மற்றுமபல்குடிகளையாவருந்தமது மரபினுக்கி ஸததரும்படியே
யுற்றமேலவர்க்குமுறைவழிபாடியுந் தோங்குமஞ்சான்றதாய்நாளு
நற்றவராயமுன்னவரர் க நகரினுப் பணினுமற்றோ
சுற்றிலுந் தங்குட்குறகககுகரியுந் தோன்னகர் கன்னிலைவகுவரால்

வேறு.

இந்திரன்றிக்கினிப்பிணைசூழ் வாட்டநதியுட்பொழிக்கு நதியிரண்டு
முந்தனலோன்றிக்குஞ்சாநதிநதியுடன்கொழிந்தாநதியுமுண்டா
லந்தகன்றிக்கினிலுயாநதிமுனமுநதியிரண்டாநிறுதித்திக்கிற்
சந்தக்கிறெங்கொடுபன்மரப் பொழிலுந்ஞங்காற்குபந் தானுண்டாமாலை

மேற்றிசையிற்கணபதிநா ரணன்கருப்பனிருளன்னிளங் கூர்காப்பானுந்
தோற்றமுயர்கினகரங்க்களையான்கோப்பொடுகொடிக்கா லுற்றுக்கா
தேற்றமிகும்வாயுதிக்கி னந்தவனத்தொடுநதிக ளிலங்கும்பண்ணை (லா
நாற்றிசையும்புகழண்ணு மலேநாதன்சோவின றும் பொழிலுநண்ணும்.

வடபுரத்திலேரியதன் கரையினிப்பலவிருக்கங்கண் மருங்கிப்புட்
பச், செடிகளையற்றமயிலும் டடமிகுதிற்செநகெல்லைய னதிகளுண்டா
ற்றிடமுளவித்தீர்த்தமும் ல் வாழாநாதுநினுங்குயில்கள் சிறந்துகுவ,
மடல்விரியத்தேன்சொரியுந் சோலைகளுமுயயான வனமுமுண்டால்.
வேறு.

இன்னபல்வாங்க ளோங்குமரகரி லே, வாழ்ந்தியாவரும் போற்றப்
பன்னுந்கரிய ரம்பொருளி லிய பாத ன்கயங்கருத் திருத்தித்
துன்னுநல்ல மெண் ணைக்கையுரியி று அகந்தரமு ததிசேர்ந்திலங்கும்
பொன்னுநன்மணியாடிகோவிலின் றெப் பப்புகுந்தியிலறிந்தவாபுகல்வாம்
வேறு,

பற்றாவெருவுறு படைகடாங்கிம்
துற்றபல்பொறியுட றுயவிலேகுகி றான
முற்றுணாசுத்தர முத்திகோவிலேச
சுற்றுநனைத்தெழி றுங்குடிரையே. சக

ஒம்பையாழியப் பட்டேருளாய் வரும்
வெற்றிசோகதிவிராடு வி ற்குமவெண்ணிலா
மற்றுளசிரகநா ரணவலானவரை
யுற்றுயரிகரிக ஞலப்பிலா டவே. ரு

ஆழிக்குப்பரியினை யனத்தி கா டாரு
நாழியா னன்னக ரமாநதுலாவிய
பாழியஞ்நிறையு டைப் படி வைவோகதெனந
தாழ்விலாவனககொடி தயங்கவிண்ணினே. ருக

இரவலர்முதலிய வெண்ணிலோகாரும்
பரிவுடன்பசிப்பிரி யகாறுபண்ணினுந்
கரைசெயலரியநற் களிப்பின்மேவு
முரசொலிந் த முழங்குமுன்றிலே. ருஉ

கண்ணகனுலகடைக் கமலனுய்ந்தன
வெண்ணிலோர்களுமவந்தோ ரிமைப்பிற்சேர்வன
வண்ணமாணிபொனல் வயங்குகாட்சிய
விண்ணளவுறுவதாய் விளங்கும்வாயிலே. ருஉ

அன்னதானமகத்துவம் நானம்.

ஓரெழுதல்வரைப் புலகமெங்கணு
மீரெழுதலத்தினு மீசன்மாலயன்
சேரும்பல்தியினுஞ் சென் றுலாவுவ
தார்பெறுஞ்சீர்த்தியந் தனிப்பொற்றேரரோ.

௩௪

இந்திரன்முதலவீ சானனீறதா
யுந்துமெண்டிகையினு னுற்றுநீடிய
பந்திபந்தியினுறை பற்பனுட்டவர்
சிந்தையினுறச்செலுஞ் செயமெனுகயம்.

௩௫

பச்சைமாப் பொறியுடைப் பகல்செய் பண்ணவ
னிச்செயந் தினஞ்சுற னேமிக் குன்றினை
யசச மில்லாதனாக் கணத்துலாய் வரு
மெச்சமி நீதிபென் றிசைக்கும வாசியே.

௩௬

செயுந்தொழி லறிகிலா திகழு றுப்பில
ருயும்வகை யுணாடிலா துடலு மாக்களின்
பயமொழித் தினியன பகாந்துலா வு
தையையெனுஞ் சேனையித் தரணி யெக்குமே.

௩௭

தொல்லுல கத்திடை மேலானிச சூழகலி
யெல்லுறுங் கடுங்கதா க் கிடைநது வாடிய
பல்லுயிர்க் குலங்களும பரிவு கூாதர
நல்லருட் குடைநிழல் கவிக்கு நாடெலாம்.

௩௮

துன்னிய பண்ணையிற் றுலங்க வுய்த்தன
மன்னிய நாட்டுளோர மகிழுவிற் றந்தன
மின்னிய முடியுள வேந்த ரீந்தன
நென்னிதை காஞ்சிய றினா துலங்கவே.

௩௯

பன்னலிற் றொகுத்தன பற்ப னுட்டுறை
மன்னவா கொடுத்தன மற்றுளோ ரெலாந்
தன்னக மகிழ்வொடு தந்த வெள்ளிபொன்
மன்னிய சாலைகள் பல வயங்குமே.

௪௦

கன்னலிற் றந்தன கழக டந்தன
செந்நெலிற் றந்தநித் திலமுஞ் சேயொளி
மன்னிய துவர்மர கதங்க ளாதிய
பன்னரு மிரத்தினச் சாலைப் பந்தியே.

௪௧

திருநவாயுடையம்.

பம்பல நிறத்தன பரிகளுக் சூந்தன்
பொற்புறு நடையினைப் புரிந்து காட்டுவ
நெற்பொலி பண்டிக ணினாயை யீர்ப்பன
வெற்றியே றுறுநிகா விளங்கும் பம்பல

கூஉ.

வெள்ளியங் கிரியென விளங்குமோ தனந்
தெள்ளிய நறுநெய்பால் செறிக நித்திர
னொள்ளிய பாயச முதல வூட்டுவ
தெள்ளருஞ் சாலேக எலிக்கி லாதவே.

கூங.

அருந்தவத் தினரொடு மரிய யோகிக
முருந்திய துறவினர் சிவனமெய் யனைபர்கள்
வருந்துத லின்றியெந் நாளும வாழவினிற்
பொருந்து மண்டபம்பல பொலிந்து தோன்றுமால்.

கூச.

அதன்வடக் கிலக்குமி யமரு மண்டபஞ்
சதிருட னதற்கயல சாருக் ராணநல்
ஸிதமுட னதற்கிய லினிய போனகம
புதுமையி னருளிடம் பொலிந்து தோன்றுமால்.

கூரு

வேறு.

இனையதிருக் கோவிலுக்கு நாப்பணிற் சுந்தர மூர்த்தி யினிதின்
மேவும், புனைமணிக ளாலிசைத்த கெட்பகிரகமுமவலது புரத்திற் சேர்
ந்தோர், வினையகற்றுங் கணபதியு மிடப்புரத்திற் சொக்கலிங்கம்விளங்க
முன்னால், வனைமணியா லியனற வந்தமண்டபமா மண்டபமும் வயங்
குமாதோ.

கூக.

ஆறுகான் மண்டபமு மதனயற்சபாநாத ரமருங் கோவிற், கூறு
முன்னே மண்டபத்தின் குண்பாற்றீ ட்த்தமும் பாங்கர்க் கொடியுற் றோ
ங்கு, மாறிநிகழ் மண்டபமுஞ் சந்திரே வறங்குசங்கப் பலகை யார்
க்குந், தேறுதல்செய் யனக்கொடியு மயனாதபூசைசெய் மண்டபமு
முண்டால்.

கூஎ

தென்மேற்கிற் கூபமதன் வடக்கிலிசிச் செகத்திலுள்ளோ ரெவ
ரும்போற்று, நன்மார்க்க மிகுமிராமலிங்கதேசிகர் கோவி னண்ணும்பா
ங்கர், மின்சேர்க்கை யெனவொளிரசுந்தரசாமி கோவிலுமுன் விளமபு
ங்கூபந்,தன்கீட்டிக்கினிற் பழனிக்குமரசாமியின் கோவில்சாருமாதோ.

அனையவதன் கிழக்குயர் சுந்தரசாமி யதற்கயற்சுப்பையசாமி, நி
னைவினுயர் மொனகுரு சாமிபுகழ் நிகழ்வுறுங் குமாரசாமி, வினையகலு
மிரவணப்பசாமி திருவாலயங்கண் மேவபபாங்கர்ப், புனைபுகழ்க்குமார
சாமியு மினிதிற் பொருந்திய கோவிலுமுண்டாமால்.

கூகூ

வேறு.

கல்லடித்தடுக்கி யிடையிற் காச்சாந்து கவின்பெறப் பெய்தழகு
டனே, பல்விதவுருக ளமைத்துக்கான்றுவிப் பணபிழ்போதிகைகளு
த்திரங்கள், புல்லுறவிசைத்து மீதுறகலலாம் பொலிவுற வேய்ந்தத
னாப்ப, னெல்லுறுமணிகள் குயிற்றிநக்கிபோ விலங்குமண்ட பம்பல
வுளவால். எய

இனையசீர்படைத்த சுந்தரமூர்த்திக் கிலங்கியமேடமா மதியிற், ப
னிமதிவளரும் பக்கத்திற்றுசாரோ கணத்தொடுதிருவிழாப்பயிற், னனி
யுயர்கடக மதிகதிராமதியு நனகுமக்கூடுநா ளாதனிற், கனிவுடனினிய தே
சிகழுசை கனிப்புடனியற்றுவ துளதால். எக

கன்னிநன்மதியி னோனபுடைத்திருநாட் கார்த்திகை நற்றிருநாளு
மன்னியமகர மதியுயாபூச மதியுடன்கூடுநா ளினுமீன, நன்னிடைக்க
திரா நுத்திரத்திருநா வொடுபிலுஞ் சாற்றுதற்கரிய, நன்னலத்தினங்க
டொறுமதிதோறு நனியுயா திருவிழாநடகமும். எஉ

நன்னலமிருந்த சுந்தரமூர்த்தி நன்குறு மாலயந்தனிலே
பன்னுதற்கரிய பல்லியமுடங்கப் பண்மிருவ கருவிக ளிசைப்ப
மன்னவர் முதலோர் கருஞ்சிரவகுவித்து வணங்க நாடொறுநதிரிகாலந்
தன்னிலுமுன்னா லுரைமுறைப்படியே தான்புரி பூசனையுளவால். எஉ

நதலான்மறையோர் முதலினோ தங்கட் கியற்றிய வன்னசத்திரத்தி
லோதன தூறுட்குபாதினந்தினமு முதவுதற்கருளி மற்றதனின்
மீதுறவரினு மகிழவுடனருளி மேதிலி தனிமைநோக் கெல்லாம்
போதுறவிரண்டு காலமுமன்னம பொருவற வுதவுவதுளதால். எச

மத்தியானத்தில் வரும்குதிகட்கு வயிற்றமுனமாற்ற நாடோறுங்
குத்துவர்புன்று கோட்டைபுலவெண்ணிற் கூழிடுமுறையினை வகுத்தே
யித்தலத்துரைப்ப தெவ்வணம்பினுநல் லெழின்மிகுசுந்தரமூர்த்தி
மெயத்தநம்புகழை முழுவதுமுறைத்தல் விரிமலரயனுக்கு மரிதால்.

நல்லியன்மிருந்த சுந்தரமூர்த்தி நன்குறுநகாவள மதனிற்
புல்லியவரினற் கியைந்தமாத்நிரமே புகன்மாற மாலைத்துடனே
யெல்லையில் புகழ்சே ரிரொட்டியாமேனா ளிந்தநாடெய்தியவிதமுஞ்
சொல்லுதற்கரிய சுந்தரமூர்த்தி நோற்றமு மறிந்தவாசொல்வாம். எசு

திருநகரப்படலமுற்றிற்று.

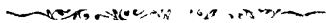

உ

கணபதிதுணை.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

திருமரபுரைத்தபடலம்.

தருமநன்னெறி யென்றுந் தழைக்கவு
மருவில் சீர்த்தியிம் மாநிலத் தெய்தவுந்
திருவுலாவிய சுந்தரமூர்த்தி சீ
மரபினீர்மை வழத்தலுற்றாமரோ.

௨

அரசெலாம்வந் தடிதொழுதேத்துவ
முரசின்டேரொலி யெனறுமுழங்குவ
ககாசெயற்கரி தாகியகாட்சிய
விலாமலாத்திரு மேவுமயே த்தியே.

௨

அன்னமாநக தன்னிலறநெறி
துன்னவாரிசு டொலலுகாண்டருள்
கன்னல்வின்த நென்னக்கவின்கொளு
மன்ன மன்னன் யரதவள்ளே.

௩

ஆறினொன்றுகொண் டண்டரிசுறமிசைச
சீறிவந்த வசுரர் திரனெலா
நூறிவிண்ணவர் நொயமை யகற்றிய
மாறிலாவென்றி மாலைகொண் மாப்பினன்.

௪

துன்னுசீர் த்தி துலங்குந் தயரதன்
றொன்னகர்க்கணித் றொன்றுதொட்டுற்றுநீண்
மன்னாப்பின்ன ரெனுமரபாலவன்
றன்னகத்திடை நண்புமச்சாரந்தன்.

௫

முத்தொழில்வைசி யர்க்குமுன்மேவினு
மத்தொழிற்கவா தம்மையமைத்திடா
துய்த்ததூன்முறை யாலுயர்வேந்தாபா
லெத்தலத்தினு மெய்தியிருப்பரால்

௬

வெற்றிவேந்தன் வியன்படையாறினுட்
சுற்றநண்ணுந் துணைப்படையாகியுந்
கற்றுணர்ந்துயர் காவலன்மந்திரத்
துற்றுநாடுவ தோர்த்துரைப்பாரரோ.

பின்னும் பற்பல பேருதவித் தொழின்
மன்னன் சிந்தை மகிழ வியற்றலா
லின்னுயிர்த்துணை யாகுமிடெழிய
ரென்னவேமகிழ் வெய்திடட்டானரோ.

அ

நண்புகொண்டமர் நாடனில்வேந்தர் கோன்
பண்புடன்புரி யுந்தவப்பான்மையாற்
றண்கடற்றுயில் வோன்றையை செய்துநல்
விண்படர்ப் புகழ்ச சேசெபன மேவினான்.

கூ

பின்னுமூன்று ானயா பிறந்திட
மன்னும் பின்னெவ ரும்மகிழ் வெய்தவே
பன்னுநூல்க ளனைத்தும் வசிட்டன்பா
னன்னலத்தொடு கற்றுயர் நாளினே.

கௌ

கோசிகன்பினர்க் கோதண்ட வத்தனு
மாசிறமபியு மன்புடனேகியே
நீசிதாடகை தன்னுயிரீக்கியத்
தேசிகன் குறை தீரவியற்றியே.

கக

கருங்கல்லாகிய கொதமன நன்மனைக்
கொருங்குசாப மகற்றியுயர்தவன்
மருங்குசென்று மிதுலைமனகன்னியைத்
திருந்துநன்மணஞ் செய்துதிருமபியே.

கஉ

மழுவலாநும்பின வாங்கநாண் வாங்குவிற்
றழுவதோளாயோத்தியிற் சார்தலும்
வழுவினமன்னன் மனமகிழ்வெய்தியே
பழுதுலாப்புவிப் பாரமபெறுகென.

கங

தந்தை வார்த்தை தடுத்த நகாதென
மைத்தன் சிந்தை மெழுவரி னியைதலு
மந்தனா ரமைச்சா மற்றியாவரும்
வந்துசேரும் வகைபுரிந்தானரோ.

கச

மறைவலோருடன் மற்றுமுள்ளோர்களு
மிறைவன்முன்னரி னெய்துளர்நாளையே
முண்டியுடன்புடி குடுகவென்னலும
பிறையுறந்திடப் பார்த்துபன் கூறினான்.

கொ

அரசன்கூறலும் யானையின்மீதமர்
முரசின்பேரொலி யெங்குமுழங்கவும்
பரிவின்மைந்தரைப் பார்த்துயர்கைகைபால்
வினாவின்வந்து விளம்பலுற்றாளே.

உற்றுரைத்தமை கேட்டுயர் கைகையன்
பொற்றொடிக்குப் பொருமையுட்டோன்றலு
முற்றன்கொண்கன் மொழிந்தவரங்காள்
வெற்றியெய்துவ வென்னுமவ்வோயில்.

கள

மன்னர்மன்ன வவணுறமாதுநொந்
தின்னலெய்தினள் போலவிருத்தலு
மென்னகாரண மீதெனமன்முனீ
நன்னலத்தி னவிலவரமுண்டரோ.

கடி

ஒருவரம்பரதன் புவியோம்பமற்
றொருவரத்தி னிராகவனோங்கிய
தருவுறும்பழு வத்திடைசார்கவென்
றரிவைகூற வரசனுஞ் சோர்ந்தனன்.

கக

அனையகாலை யிராகவனத்தனை
நினைவினேடின வவவிடைநோதலும்
வினையிற்கைகையன் மெல்லியலெய்தியே
யினையபூமி பரதனுக்கெனவவும

உய

மற்றுநீவரு டமபதினன்குயர்
கொற்றமாதவர் கூடுமவனத்திடை
யுற்றுமீடி யெனவுயர் மன்னவன
சொற்றனன்னெனத் தோகையியமபினுள்.

உக

சிற்றவையிவை செப்பிடக்கேட்டுடன்
பெற்றதாய்க்கும் பிறர்க்குமுரைத்துயர்
வெற்றிமேவிய வீரனுத்தம்பியும்
பொற்றொடித்திருவும் வனம்போயினுள்.

உஉ

அய்யன்சீதை யருள்செறி தம்பியும்
வெய்யகானிடை மேவின ரென்றலும்
பொய்யின்மன்னன் டொறிகலங்கத்துய
ரெய்தமாநகர் மாந்தரிமங்கினுள்

உஉ

மகாமுகபுத்தாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடைபாறு, சென்னை-20.

அன்பின்மன்கத னுனவிராமனை
யென்பினூற்ற மிவனெனவுன்னிய
மன்பினென்னு மரபினர்யாவருந்
துன்பிலோடந்தத் தொன்னகரோவியே.

உச

வேறு.

மனுமுதலாக விரத மரபினி விலக்கிலாதார்
புனைமணி முடிசுடாங்கிப் புவியினைப் புரப்பதானு
ரினையன கெழ்த்ததில்லை யிராமனைப்பிரிந்திவ்வூர்வாழ்
மனைநல மென்னுமென்னு விரெட்டியர்வழிக்கொண்டாரே.

உரு

சிலைறுதற் சீதைபின்னோ னுடனுந்தென்றிகையைநாடி
மலையொடுநதிகணங்கி வள்ளலேகினென் றுங்கட்
சிலர்சொல்லுமொழியைக்கேட்டுத் தாமுமத்திகையைநாடிப்
பலபலவளங்களைங்கும் பாண்டிநாடுற்றாரன்றே.

உசு

தென்னவனரசுசெய்யுந் திருவளர் மதுரை,தன்னின்
மன்னிய சொக்கலிங்க ருடன்மகிற் கயர் கண்ணம்மை
துன்னிய கோவிலையதித் தொன்முறைப் படியேபாற்றி
நன்னல மானசோதி மகின்றுதி நவீனறுகின்றார்.

உஎ

அனையவாறிருக்குங்காலே யந்நகரரசு செய்யுந்
தனைகிகரில்லாநிமபத் தாரினு னுங்கண்மேவி
யினையவர் செயல்களெல்லா மியம்புமவறிந்து பின்னர்க்
கனிவொடு மன்பிலோர்கள் களிப்புற வரிசைசெய்தான்.

உஅ

அங்கயற்கணியொடசர்க் கத் தாமத்திலாற்றும்
பங்கமிப்பூசைக்கன்பாற் பாண்டியன்மாலையிந்து
துங்கமுளிரெட்டிமார்தந் தொங்கலைசூட்டிப் பின்னாற்
சங்கையிலவர்கணல்குந் தாபுனைவீர்களென்னு.

உசு

மீனகேதனனுங்கூற விளங்கிய வாதிசைவர்
பானலின் மொழியாள் பாகர்க் கம்முறைப்படியேசூட்டத்
தேனலர் தாரான்பின்னுந் செப்பின னிதுபோலென்று
மேனலமாக மலை சூடுதல்மேன்மை யென்றே.

நய

அன்னநன்முறையினற்றா லாற்றுது மென்று கூறி
நன்னலமாகவென்று மமமுறைநன்கி னுற்றம்
கின்னியற்பொருளு நல்கியேந்தும் விடையும் பெற்றுப்
பன்னுமீலோக்கியிசன் பதமலர் பணிந்துமீண்டார்.

நக

மற்றுமநாட்டினெங்கும் வளர்புகழ்க் கொருவனான
வெற்றிசேர் புயனைத்தங்கள் விழியிடைக் காண்கிலாம
வெற்றினியியற்றலென்ன வெழில்கொள் பால்வனத்தினைய்திக்
கொற்றமஹுவரத்தின்கழார் சிவலிங்கக் குறியைக்கண்டார்.

நக

கண்டக மகிழ்விற்பாங்கர்க் கயலினங்களித்துத் துள்ள
வண்டறை மலர்க்கைலாய கங்கைகீர மருவியாடி
யண்டர்கட் கிறைவன்போற்று மண்ணலைப்பணிந்துவாழ்த்தித்
தண்டலை மருங்கிலுற்ற கோவிந்த முனியைச்சாராதே.

நக

அவன்மலர்ப் பதங்கள் போற்றி யையவிராம நம்பி
நவையக தம்பியோடு நாயகியுடனுப போந்தான்
புனிமிசை யவர்கட்காணும் பொருவறு நெறியைக்கூறும்
தவமுயர் முனியேயென்னு மாதவன சாற்றலுற்றான்

நக

தயரதன் சிறுவன்றன்னைச சார்வதற்கரிது தும்மா
லயல்செலாதித்தநாட்டி லமர்வதே நன்மையென்று
னயமிசு மிவராலிங்க நல்லறமோங்கு மென்றும்
புயல்வணன்னினைக்குமேலைப் பொருளுந் தன்மனத்துட்கொண்டே.

நக

அம்முனிபுகலக்கோர் வனைவருமனத்துட் கொண்டவ்
வெம்மைதிர் முனிவற்போற்றி வினையொழிந் குரிமைபூணிடு
பொம்மென வவரவர்க்கும் புந்தியி னிசைவநான
செம்மைசேர் நகர்க்கோறுஞ் சென்றினி துறைவதானார்.

நக

இத்தன்னெறியினுற்ற விரெட்டியார் மரபிற் றேன்றுஞ்
சுந்தரானந்தரென்றோர் சுருண்ப்பற்பலநா லாய்ந்து
கந்தமார் பொழிலினாநங் கார்தவழ்பொதிகை யெய்திச்
சிந்துவை யொருகைக்கொண்ட செழுந்தவ முனியைப்போற்றி.

நக

அகத்தியல் பகையைவென்ற வம்முனி விடைபெற் றேகிச்
செகத்தினி வெவரும்போற்றுந் திகழ்மகா லிங்கமேய
மகத்துவ முயர்நாற்கோண வலாமிசையுறு கோரக்கர்
முகத்தினி லெய்தியந்த முனிகழலிறைஞ்சியேத்தி.

நக

பின்னுமம்மலையிலுள்ள பெருந்தவந் தினர்க்கோடு
நன்னலத்துடனேகூடி நட்புமேலோங்க நாளும்
பன்னுதற்கரியகாய கற்பங்கள் பலவுஞ்செய்து
பின்னவிரவேணிபுனை விரும்பியாங்கமருநாளில்.

நக

அந்தகன்மனையும் வென்ற வம்முனி மரபுதன்னிற்
சந்ததம்வெங்கடேசன் சாருஞ்சாத்தூர்க்குக் கீழ்பாற்
கந்தஞ்சேர் பொழில்கள் சூழும் கற்றாநகரிலென்று
நந்தலிவத்திராம லிங்கனன்னலத்தின் மிக்கோன்.

சுரி

மன்னவர் புகழூந்துயன் புரிந்தமாதவத்தின் பாங்கான்
முன்னொரு புதல்வம்பெற்று முகமலர்ந்திருப்பப்பின்னே
கன்னியோர் பாகனன்பா கவின்கொள் சுந்நரருவந்து
நன்னிலக்கிழத்திநாளு நன்குமவுதித்தார்மாதோ.

சுக

வேறு.

கலியுக நாலாயிரத் தெண்ணூற் திரண்டாய்க் கழறும்விசவருட
முயர் கடகபானு, பொலிவுரிசுந்திவரமயோகநானும் புகலரியகரண
மெலாஞ் சுபமேயாகக், கலைகொண்டதிரவிமுதற் கோட்களெல்லாம்
கவினுநட்பாட்சியுச்சங் கேந்த்ரங்கோண, முலவுசென்மந்தனம் பாக்கய
மிலாபந்தன்னி லுற்றவிவன் யோகசிரபல னென்றரால்.

சுஉ

வேறு.

மைந்தனுற்றமை கண்டக மகிழ்பிதா வனையுஞ்
சிந்தையிற்களிப் பெய்திநம் சிறுவன்மெய வனப்பாற்
சுந்தரம்மெனப் பெயரித்தத் தொல்லுலகறியத்
தந்துவேதியர் பெறப்பலதானமுத்தந்தாரா.

சுஉ

வேறு.

பாலகன்றே ழுன்றலோடும் பகாமெயமையிருத்தற்கான
சீலமாயிருத்தலோடுந் திகழ்நன்மை தவழ்தற்கான
ஞாலமேற் றவழ்தலோடு நனமறைநிற்றற் கான
கோலமாய் நிற்றலோடுங் குணம்பொறை வளர்ந்தமாதோ.

சுச

பாரிற் சேய்வார்தலோடும் பயிலநடத்தற் கான
சீருடனடத்தலோடுத் தீவினைசெல்லற் கான
வீருடன்செல்லலோடும் வெங்கலிபயத்தினோட
வார்தருதூல்களியாவு மறிந்தனரென்பமாதோ.

சுரு

வேறு.

எழிலினலுயர் மதனென யாவருமுன்ன
வழுவினாக்கலை வலத்தினல் லுசநனைமானத்
தழுவும் வெற்றியாற் றயரதன் சிறுவனை நிகர்ப்ப
பழுதிலாப் புகழ் தரணியிற் படர்தர வளர்நீள்.

சுஉ

எண்ணிரண்டெனும் பருவம்வந்தெய்த நன்மடவார்
கண்ணிரண்டினும் காண்டொறு மயலெழக் கவின்சேர்
வண்ணமேனியன் றனக்கு நனமரபினி லுதிம்த
பெண்ணைவேட்டன ரனைபிதாபெருங்கனிப் புறவே. சௌ

ஆரியநன்மணக் கோலத்தி னணங்களு ளுடனே
பரிசனங்களுஞ் சூழ்வரப் பலலக்கி னெய்தி
முரசுகாகள முதலபல் லியங்களு முதங்கர்
தெருவினுற்றமை கண்டுபெரிசையா சூழ்ந்தார். சஅ

நசன்கட்படா வெழின்மிகு மனன மென்பர்
வாசவன்றரு மதலைவாள் விசையனு மெனப
காசணித்தனக் கண்ணியா கலைகலன்புண் பது
வாசனோறுமுண மயலெழ வந்துவந்துறுவா சக

ஒருத்திசுந்தரமுர்த்திதன் வனப்புமனோகி
யருத்தியாலவனுற் றரிவையாகலைப் பார்த்துக்
கருத்தைசசந்துரை கருமபடி கடிதினேவினையான்
நிருத்தியிவ்வழி மீண்டமை தெரித்திரோவென்றான். நுய

ஆரம்பைநாணுற வழகினி னுயர்ந்த வோரரிவை
சீருமபு சோகுழல சோரநக்கலை கலனசோர்ந்தாள்
விருமபித்தன்னகம மேவிய நாண்முதனித்தாட்
கருமபுறப்பொரு வானவைநரிகுருமாறுளதோ. நுக

சுதைநிகாத்தநன் மொழியினையுடைய வோரோகை
புதியபலலணி புனைந்துயா வீதியிற் போந்து
கதுமெனக்கவின் காண்டலுங் காதனமீதுற
மதிமயக்குற மண்மிசை யயாந்து வீழ்பதனளே. நுஉ

இனையபற்பல மடந்தையா மயலினு லிடையப்
புனைமணிக்கலன் பொலிவுற வீதியிற் போந்து
முனைமுறைப்படிச சடங்குகள் யாவையுமுடித்து
மனைவி தனனொடும் மகிழ்வுற வைகுநாளினிலே. நுஉ

வெறு.

ஆதிதேவன தருளினுச்சகத்திடையனைவருமகிழ்வெய்த
மாதுதன்வயிற்றுதித்தன ரழகியமைந்தர்களவயம்விஞ்சங்

கோதிலாக்குணக்குமரசாமியும்வயங்கொள்ளும்பாப்பையாவென்
றோதிநாமமும்வேதியர்க்கரும்பொருளுதவிவகுதுநாளில்.

௩௪

தன்னகத்துறு மகிழ்வினும் சுந்தரர் தமைமுனை நாளின்ற
வன்னைதந்தையு முன்னயன்விதிப்படி யமரர்வாழுகெய்தப்
பின்னவர்க்குறு சடங்குகள் யாவையும் றெருநலத்துடனாற்றி
மன்னுமுன்னவன் சுமரொடுங்கிளைபொடு டருவிவாழ்ந்தனர் மாதோ.

சுந்தரமுர்த்திகவாமிகள்

தி நம: | ரைத்தபடல முற்றிற்று.

—(*)*(*)*(*)—

ஆடாடலம சக்ரு திருவிருத்தம் - ௨௧௧.

||||

உ

பலமயம.

சுந்தரமுர்த்தி கவாமிகள்

துறவுப்படலம்.

——

பாரெலாம்புகழ் கற்றோரும்பதிதனி செனிதினோங்கிச்
சீரெலந்தழைக்க முன்னோன் சேயுடனனுடன வாழநாளிற்
காரெலாவயிர்க்குநல்கும் கார்போலமுந்நிற சிந்தை
கூரவந்தவர்கட்கெல்லாம் கொடுப்பனரன்னதானம்.

௧

அன்னநாட்டன்னின்புன்னோ னருளியதனயபாகந்
தன்னையே பிரித்துவெறு தன்னுட்பந்தம்பாகத்தை
நன்னலமானமைந்த புகழ்கள்பானயந்து நந்து
மன்னிய மனஞ்செய்யித்து மகிர்வுடலிருக்கசெயதே.

௨

இன்னியற்பதியையோவி யெழிற்சதுர்வரைக்குக் கீழ்பான்
மன்னுசீர் செழித்தகூவன மாநகரத்தையுற்றுக்
கன்னகுபுயத்தர்சின்னாட் கனறொடுபசுக்கண மேய்த்துப்
பன்னுதற்கரிதா யோங்கும பழுவந்திற் சரிக்குநாளில்

௩

கொற்றஞ்சேர் கருப்பனுந்த கோவிழ்சூசாரிதன்பா
லுற்றவன்மனதுநதைக் குவப்புரவிடங்கிட்டுதோன்ற
நற்றவன்மனத்தின்மிக்க கண்புகைண்டையநீர்டோய்க
கும்மிறண்ணீர்ப்பந்தர் குவையத்தியற்றுகென்னு

௪

குருவருளெனத்தஞ்சிந்தை கொண்டகமகிழ்வினோடு
திருவுலகியநற்கூவனகரிடைச்சேர்ந்துநாசத்
தருகிகர்கரத்தராங்கட்டண்புனற்பந்தர்வந்துப்
பருவரல்கெடவெல்லோர்ச்சுமபாங்குடனித்தமிழ்தே.

௩

பரமன்மேற்பத்தியுத்தேயிம்முனைபரிவிற்சொன்ன
பொருவறுகருப்பன்கோவிழ்ப்பூசனையிற்றுளான்பா
லருள்செறிமனத்தினோடுமெச்சுமுனுகண்டே
யிருளகல்பரிதிமானவிலங்கியாண்டாருளால்

௪

பின்னுமப்பூசகன்மன் பேரருளுகவியாலே
யன்னமாமுணவைநீக்கியாபினால்படியாரக்காழ்
பன்னுதற்கரியபாசிப்பயறுமப்படியுட்கொண்டி
முன்னுறுந் தண்ணீர்ப்பந்தர்முறைவழாடியுந்நாளில்,

௫

கோவிழ்ப்பூசகனன்பார்த்துசுறியமுறைநீர்
னுவின்பால்பயறுநீக்கியருங்கத்தமுனமுண்ணு
டாவிலாமாலிங்கையசாவுறுந்சுதாரவோங்கன்
மேவிமெய்யடியர்ப்போற்றிமீடுரெனறுரைத்தலோதும்.

௬

நல்லதென்றுவந்தாங்கீசுளண்புடையாரைராடி
தொல்வரைக்கருகதாகசுசுந்தரமுத்தியுன்பாழ்
செல்லுறுமளவையின்கட்டிகழ்குட்டிச்சுரத்தித்தீரென்தும்
வல்லவிராமலிங்கமாதவர்மனமெண்டார்.

௭

கண்டகமகிழ்ந்துசெய்யகழலினைபணிந்துபோற்றி
யெண்டவாதேடிக்காணுவெழில்மயப்பாதசேவை
கொண்டருளமேவநாயேன் குணம்பொலையுந்நுமேனான்
மண்டலத்தன்னிலாற்றுமாதவம்யாதோவெந்தா.

௮

தினகரனவிர்கண்டேகுந்திரப்போற்வங்கொல்லா
மெனையகன் தேகுடாற்றலினனருள்புரித்தானென
மனதுநெக்குருக்கிக்கண்ணீர்மனையெனவாரின்று
துனியுதத்தேறிப்பின்னுத்தேடுகித்தொழுதுசொல்வார்.

௯

வெறு.

தாதாருமலர்க்குமுலார்மன்னொன்னென்ச்சாற்றுகின்றநசைமு
ன்றிற்சார்ந்துநானும். கோநாரும்கினைகள்பலையிறியித்தக் குவலயத்
தின்மிகுகொடியனெனவுற்றாலும், வேதாவுத்திருமாலுந்தேடிக்காண
விரிசடையோன்மகிழ்ந்துளத்தின்மேவப்பெற்ற, நாதாநின்றிருவடிக
ள்போற்றப்பெற்றநான்பெற்றபெயரெவரானவிலப்பாற்றே.

௧௦

செய்யமறைப் பொருளையெதுணர்வோர்நாடுஞ்செவ்வமேதெள்ள
மிர்தேதேனேபாகே, துயரசுகானம் வெள்ளப் பெருக்கேபூமேற்றோம்
றுமுயிரனைத்தினுக்குத் துளையேநாளும், மையலரிகடந்து கதிக்கரையி
னுக்கு மரக்கலமே வளரொளியே வயங்குமவாழ்வே, யையநினதருட்
பதங்கள்போற்றப்பெற்ற யான்பெற்றபெயரெவராலறையற்பாற்றே. ௧௩

வேறு.

தொண்டனெனையாளென்னத் தொழுதலுமனத்திலன்பு
கொண்டுமெயதழுவிடும் குளிர் தரவினிதுகடற்பு
பண்டுநிகழ்த், கவல்லாம் பரிவு, வினவிப்பின்னர்த்
தண்டலி றுமவின்றன்மை சாற்றுதுங்கேண்மினென்றே ௧௪

இல்லறநெறியினுற்றோம்முறைக்கியைவதான்
தொல்லறநெறிவறாமற்றுலங்குதன்னமையாகு
மல்லதுதுறவினுற்ற ஸ்நெறிபுழைவறாம
னல்லறநெறியிற்றறதை பொருடதவாழுதனன்றாமால் ௧௫

மெய்யைமெய்யென்பபோது வியனுலகேத்துமெய்யே
மெய்யும்பொய்யானபோது விரிவுறுவுலகமெங்கே
தையலர்குதர்கொங்கே தமன்பாருளென்பதெங்கே
யையவிதுணர்ந்துயெனாதுப் பின்னருமறைவதானார் ௧௬

புவிவிண் கான்மதிமய பாணு பொய்முதல்விடுகருளே
தவிசுயரணைமேற்கட்டி சாமரம்விளக்கில்லாளா
யவமில்லேவலமேயின்ப மாகேவாரரசன்மேனாட்
டவநெறிமுறையிற்சென்ற நெனமுன்னுல்சாற்றுங்கண்டாய்.

வேறு.

ஈதலதுவீர நித்தென்றோதும்வேந்த னில்லறவாழ்வினைவெறுத்து
க்கானிலேகித், தீநகலத்தனித்திருந்தைம்புலனைவென்று சிவனையகத்தி
ருத்திகமச்சுவயவென்ன, யோதிப வண்மேவுட்பெண்மணியென்றோது
மொண்டொடிபெருழியர்களுடனேவந்து, மாநெல்லாமோர் மருங்கு
செல்லத்தானம் மாதவத்திற்சிறந்தோனைமகிழ்விற்கண்டாள். ௧௭

கண்டவுடனிலிட ரமன் கட்படாத காமனோவெனமனத்திற் காத
ன்மீறக், கண்டுசிக்மொழியளவனருகினெய்திக் கழறுகின்ற டவம்புரி
யுங்கானேவீர, பண்டுறைவதெந்தநகர் மெற்றார்யாவர் பண்மிகுனும்பெ
யர்யாதுபகர்மினென்னத், தண்டரளமாலேயின்னவிரதிமானுந் தையலை
க்கண்ணினாணித்தலைகழிந்தே. ௧௮

எந்தைதிருப்பெயர் வீரசேனனென்னை யின்றவடன்பெயர்வீரகு
வெஃபார்க, ணந்தலிலாவென்மனைவிக்குற்றாம நங்கமல்லோசனைநான்
வீரசித்து, சிந்நை மமயக்கறவிந் தானத்தென்னுந் சிவனையசத்திருத்தி
யருந்தவநான்செய்ய, வந்தனனென்றுரைக்குமொழிகேட்டுநன்றாய் மா
துபினுமாதவனைப்பார்த்துச்சொல்லான் உய

மாமணிப்பொன் மண்டிந் திரகூடங்கள் வங் குபலபாக்கிய
ங்களனைத்துமவிட்டுக், கோமுறைசெய்யவிரகந்தவிடத்துமிக்க குண
முடையமனைவியர்தம்போகநீர் துத், பாடி அடியாடுவிட்டுப் புறனாகா
னிற் தனித்திருந்திர்ப்பம் மொன்று லில்லா போலச், சேமமதிலாலதெ
ன்னோமருளுந்நீர்நான் செப்புந் தபொழிந் தியைபுந் தோருண்மை. உக

மதனனெனத்திருவ நகு மிராமபெய்த மானுடர்க் கிவ்விரண்டு
முறவருமையன்றோ, விமலவிக்வினா வடிந் தின்பரீத்தி ரிப்பவரும
கன்றுயர்முப்பெய்திருந் திலை, சுந்தர சாத்திர மொழியுடையவாத் போக
ந்துய்ப்பதற்கு வருமோநாந் து வரியானுண, மநிபிலோவாவுழியிலோ
வாகிலென்னை மருவியினடசுகத்துட னோவாபுலாமே. உஉ

என்னமுகுதும்முதுக்குகைத் தவாரு மிருதலத்திலிருவருக்குமினை
வேறில்லை, நன்னலத்தினுடன வாந் தியைந் திராறு னுந் தருவேனுமக்கு
வேண்டிவனவெல்லாம், பின்னுமொ தனமோய் திவட புலிப்பாலுண்
டு பிறங்குமுமதுடநரா களிப்பலு ன்பீ, ரெனனைமணமபுரிந்தவனைமரு
ந்துநல்கி யின்றிரவேகொன்றிவ்வேனி டவேறில்லை. உங

அன்னவனுடனைத்துநீராளலாகு மரண்மனையேமுதலாயபொருள்
கட்கெல்லா, மன்னவனுநீராகமஞ்சமீது பருவிலெகுசரச வொய்யாரங்
களாகத், தன்னிகரினமத னூலின்முறைபாந் போகத் தருவனுமக்கினிம
ற்றோர்தமக்குநல்கேன், பொன்னவி புணணிதிகுந் பெண்டணியென்ன
மம் புரவலனையென்றுபினுமபுகல்வதாலுள். உச

இந்தநந்தவனநதனி னன்மலின் வாச மின்பசுக் கிவிளைப்பதற்கோ
ரேதுவாய, சந்திரன்போலொளிதுலங்குமபட்டுமெஞ் தலையனைகடக்
கபலபடங்கள்கொண்டு, வந்திடுவந் தாழியாகனமதுசிறை, மகிழ்ந்து
ரைத்தகுந்தேவல்வகுக்கவல்லார், புந் திவலிலெள்ளவும்பயமில்லாமத்
புரவலரேயென்முகத்தைப்புரிந்துபாரீர். உரு

வேறு.

செய்யதாமரை மலருளொடு தேவர்மங்கையர் யாவரு
மையவென்னெழில் கண்டிநாணிந ரந்தரத்தினடைந்துளார்

மையின்மாதவ ரெனினுமெந்தன் வனப்புநோக்கின் மயங்குவார்
வையமானுட ரென்னைநோக்கின் மயங்குறாதவர் யாவரே. ௨௬

மின்னைப்போலொளிர் கின்றவென்றிரு மேனிகண்டிடி லலியுருத்
தன்னைக்கொண்டவ மேனுமெய்தளர்வெய்தினொந்துவருந்துவார்
பொன்னைக்கண்டுடன் கைக்கொளற்குயர் புந்தியற்றவர்போ
லென்னைக்கண்டுநீர் நோக்கிலின்றியிருப்பதிலென்னபாவமே. ௨௭

ஒதுபேரழ கிளமையாய்வு முடையநீர் தனி யோயுளப்
பேதைமாதிகள் கண்டபின்னுமை விடுவரோவிழிப் பெருமையோ
காதலாலிவ ணுற்றுளோனொரு கணமெனுதுமை யகல்கிலென்
போதவே ன்ருவ தெவணினைன்னினும் யானுதம்மொடு போதுவேன்

என்றுமாதரை கூறவேந்தனு மிழையவன்செய லென்னவே
நன்றுநன்று நீ சொற்றவாசக நாறுதான்மல வுடற்றனை
யொன்றுமெவ்வன மென்றுகூறில தின்றுநானையொழிந்திடு
நின்றசீவ எனன்றிடிச்சவ மென்றுநீணில மோதுமே ௨௮

பொற்றொடிவெகு சுந்தரம்மெனப் புதுலுகின்றவித் தனுவினை
யுற்றநோக்குதியென்புதோனரம் பூண்பொதித்ததினுள்ளுறக்
குற்றமாகியமலசல புழுக் கொள்ளொணுமுடைநாற்றமே
பற்றும்பொய்யுட றன்னைமெய்யெனப் பகர்வதிலென்னபாவமே. ௩௦

சிட்டரானவருடலினுசையுந் தெரிவை வார்சை தீர்ப்பராம்
கெட்டதாம்பலதெரிவை மார்சல மென்றுகேள்வியுற்றறிகிலார்
நட்டமேதருநாறுமியாக்கையை நச்சவாரவைநச்சிலென்
றுட்டபுத்தியைவிட்டுநிய நூரவேகுதிதோகையே. ௩௧

ஆசையுற்றயன்மாதர்போக மகத்தினுன்னினுன்னவன்
மாகறத்தந்தைதாயுடனகும்பி பாகவன்னரகெய்துவ
னேசமுற்றயன்மாதரார்முக நோக்கினன்றெனநினைகுயோ
னீசனொருகற்பகாலம்வன் னினாயமெய்தியங்குமுல்வனே. ௩௨

நாசிகாதுகண்புருவநெற்றிதோ ணகில்கண்மற்றுளவியாவையுங்
கூசலின்றியேவேறுவேறுநீர் கூறியேமயல்கொண்டுபின்
சீசமற்றவார்மலசலக்குழி மீதிலிச்சைசெலுத்துவோர்
பாசந்தீர்பரலோகசித்தனை யற்றபாமரராவரே. ௩௩

கலவியுற்றகன்மாதரார்குறி காணும்பன்றியிள்குறியென
வுலகினல்லதீதல்லவென்பதை யுன்னுமாறென்னகன்மமோ ;

நிலவுசெஞ்சடைகொண்டவிசனை நெஞ்சகங்கொளாநெட்டிட
ஊலவுபன்றியினுடலினுங்கடை யாகுமென்னவுரைப்பதால்.

நட்ச

வேறு.

செல்வமுற்றுக் சிறப்புறவாழநாட்
பல்கினைத்துணை நட்பும்பலலாறுறு
மல்லெய்தி நகல்வரணுகல
வில்லறத்தி னுறஞ்செயலின்னதே.

நட்ச

இறந்தகாலையின மைந்தர்மற்றியாவருஞ்
சிறந்திறனகுறை செபபுவதினநில
வறம்புரிந்திலே யேயரனமெய்ப்பகஞ்
செறிந்துறுநதவஞ் செய்திலையேயெனார்.

நட்ச

ஆந்தமேவுறு காலையரிவையா
தந்தமக்குறு தாழ்வெடுக்கோதுவர்
நந்தமக்கொன்று நாடாரவர்களைச்
சித்தையிற்கொளல் சீரியாகாருமோ.

நட்ச

ஆதலால் வரிவையர்பொனபுவி
மீதுகாதறவிாத்து விருப்புடல
பூதிகண்டிகை 'மாலேபு'ன்னதுநா
னாதேவ னருட்சரணுடினேன.

நட்ச

கண்களண்ணல் வழிவினைக்கா னுறப்
பண்கொணுவய னுமமபகர்வுற
வெண்கொள்காதவ னின்புகழ்கேட்டிறத்
தண்கொள்செம்பதக தெனமனஞ்சார்ந்ததே

நட்ச

தாகத்தோடுதன மேல்விழுந்தாடனைப
போகச்சொல்லுதல புண்ணியமனமென
நீகற்றோதினு நீதியண்ணற்பார்
போகத்தாற்பவன் போவனரகினை

சரி

காலவேலவிழி யார்கணத்தின்பமே
யாலத்தியு மருங்குமபி பாகத்திற்
சாலவேபல கற்பங்களசார்விக்குங்
கோலநீள்விழி யாயெனறுகூறலும.

சுக

மின்னனாளும் விரும்பியனைத்துங்கேட்
டன்னதேயுறு திப்பொருளாமெனத்

தன்னகத்திரு ணீங்கித்தளர்வொரீஇத்
தன்னுமன்பிற் றுலங்கியகாலையில்.

சுஉ

பொருத்தம்பெண்மணிப் பூவையொடெய்திய
வருந்தலிலலா மடந்தையர்யாவருந்
திருந்துகாணிடைத் தேடியப்பெண்மணி
யிருந்தசோலையி னெய்கலுற்றாரரோ.

சுங்

வேறு.

இனையவாறவ ணெய்திப் மடந்தைய ரெவரும்
வினையவென்றுயர் வீரசித்தழகெல்லா நோக்கித்
தனைநிகர்த்திடா மதனிவனுருக்கொடி சார்ந்தா
னெனநினைந்தவன் றனைப்புணர்ந்திவதாய் வளைத்தார்.

சுச

வந்தொருத்திகன் மகிழ்நென்றேகரம்பிடித்துச்
சிந்தைமீதுறு காதலைத்தீர்த்தியென்றீர்த்தா
ளித்துமேற்குத் தேந்திழையொருத்திமற்றொருகை
யுத்தியென்னிடத் துறுத்தியென்னவிழுத்திற்றான்.

சுரு

மானையொத்தகண் ணொருத்திபோய் மடிபிடித்திழுத்தா
ளேனையோர்பலர்களுஞ் சென்றாங் கவரவாக்கியையு
மானவாறொரு பொறியினை யணவருபிழுத்தன்
மானவேபல மங்கையர் தவனைநிர்த்தனரே.

சுக

ஆயகாலையில் வீரசித்தநர் கனசலில நாய்க்
தியசெய்தன ரெனசசற்றுஞ் செறுத்தல் செய்பாம
னையமெள்ள னெனனிணு பெஞ்சகத்திலதாய்
மேயயாவையுஞ் சிவனசெயலென வியத்திருந்தான்.

சுஎ

ஒருத்திதன்னகில் புரங்கழுந்தாக்கட்டி யணைக்கே
யருத்தியானமுகத் தொடு முகஞ் சேர்த்தன ளகலா
டிருத்தமாசிகற் றுனைத்தென்புட்குரல்களுந் தெரித்தாள்
வருத்தமின்மனங் கலங்குறுதிருத்தனன மன்னே.

சுஅ

அன்னகாலையிலவளைநீற் தொருத்திவந்தனைத்து
வன்னவாடையி லாதவன்மடியிள்ளே லேறித்
தன்னுற்குறி பொருத்திப்பூரித்தறோன்றாமன்
மன்னுமாசைநீத் தகன் றுனன்மடமாதே.

சுக

பினும்பல்பூவையர் பெட்புறுசையினம் றுமும்
புனுகூசைபோற் புகுத்தொற்றி யொற்றிப்பார்த்தினிநா

நினைந்தவானொன்று முடிந்திலையெனநிற்குங் காலே
வனைந்தபூக்குழம் பெண்மணிமாதுரை வகுப்பாள்.

ருய

மாதரீகணீ ரித்தனைபெயர்களைமாற்றி
மோதிமேல்விழுந்திடவுமே யவன்சற்றுமுயங்கா
தேதுகாரண மியற்றுநற்றவத்தினே னன்றேம்
கோதுதன்மனங்குறித்திந்த வேடங்கொண்டனனே.

ருக

மலமுணயக்குறி பார்த்துவாப்பார் மணிம்புருட
நிலகுமெய்யொளி யினமைசேரிக் கனைமடவீ
ரலகிலாவிதமியற்றியுமசைவிலாதிருந்த
ஹலகினுள்ளிவனொருவனேயுத, தமகுணத்தோன்.

ருஉ

அன்னவன்சொல்லு மொழியெனாமரித்தினு லெனக்கு
மன்னுமோகமே முதலியபிணியெலா மாறித்
துன்னுஞானவாரிதியிடைத்த கேடயத்தவனாரேன
னென்னவோதலும் யாவருமகிழுகின்றிதரும் கார்.

ருங

ஆதலாற்றுறவடைபவ ரரிவையரையக்கும்
காதல்வாரியைக் கடந்தவருயர்பதங்காணப்
கோதிலாதவ விவ்வரைகுருகிமீ கமரு
மாதவத்தரைப் போற்றிமீளுதொயனவகுத்தார்.

ருச

வேறு.

திருத்தியதவத்திரா மலிங்கதேசிகரைப் போற்றி
யருத்திகொண்மனத்தினத்தே நிகரருள்பெற்றுச் செய்ய
கருத்தொடுமாலிங்கேயர் மேவுறுங்கனகக்குன்றி
னிருத்தமெய்யன்பரோடு மினிதுறமேவினாரால்.

ருரு

அந்தரல்வரையிற்சித்தர் தம்முடனருநாளிற்
சுந்தரானந்தரென்னுந் துகளறு புனிவரோற்றி
முந்துதஞ்செயல்கள்யாவு மொழித் தவரருளுமபெற்றே
யிர்த்தமாக்கிரியினமேனமை யாவையுமியமபுமொனனா

ருசு

சுந்தரமூர்த்திகூழச் சுந்தரானந்தர்கேட்டுப்
புந்தியிழ்கனிவுகூரப் பொருவறுகிரியினனா
முந்துறுபொருள்கடம்மி லொன்றையுமொழிவுறாமன்
முந்துதம்மரபினுற்றோர் தமக்கெல்லாமொழிவதானார்.

ரு௭

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்

துறவுப்படல முற்றிற்று.

“ஆ” படலம் இ-க்கு திருவிருத்தம் - ௨௬௮.

சதுரவரைகாட்சிப்படலம்.

நாலுதிக்கினு நாற்சதுர துடன்
மேலுநற்சதுர தத்துவிளங்கலாற்
கோலமாமல ரோனன்றுகூறுதீர்ச்
சாலுறுஞ்சதுர ராசலமானது.

க

சிவபரஞ்சுடர் சேர்ந்தருண் மேன்மையா
னவையின்முன்றுல கும்மறைநான்குமே
பவமின்மாதவ மாற்றியபண்பினும்
புவனிமீதெழும் புண்ணியம்போல்வது.

உ

அரியயன்னம ரர்க்கிறைதன்னெடும்
பரிவினெய்தித் தினமும்பணிந்திடக்
கரியுரித்துயர் கட்செவிபூண்டுபல்
வரந்தரும்பரன் வைகுங்கிரியிது.

ங

குலவுவெண்மதி யம்முதற்கோட்களு
முலைவில்விண்ணி னுறையும்பன்மீனகளு
மலையின்மீது வளருந்தருக்களின்
மலரும்பன்மல ராமெனுமான்பது.

ச

கிகிகிடென்ன முழங்குங்கிளரொளி
யிழகண்மின்னெடு மெய்துமுகிலது
பிழகள் கன்றெடு பெய்மகவோங்கல்கள்
கடிதினெய்துறு மாறுகடுப்பது.

டு

தேவர்கின்னரர் சித்தர்வித்யாதரர்
பூவில்வாமும் புரவலர்மற்றுள
யாவருங்கடி தெய்தியடிதொழந்
தாவிலாத பெரும்புர சார்ந்தது.

ன

நன்றிநான்மறை நாதமும்விஞ்சையர்
வென்றியாகிய விணையிஞ்சையுங்
கன்றிமேகக் கலங்கக்கரிபுலி
யொன்றுங்கோளரி யோசைமிக்குற்றது.

ள

தேரின்மேல்வரு செங்கதிரோன்மதி
சாரும்விண்ணுற்று மேற்றிசைதாழ்தலும்
பாரின்மீது படர்ந்துயர்கீட்டிசை
வாரிமேனிழல் செலவளர்ந்தது.

அ

நனிதவத்தர்பொன் னுட்டுறைதேவருங்
கனிவுடன்றொழித் தாழ்கவிண்மாலையும்
புனிதகற்பகப் பூவுறுமாலையும்
முனிவரஞ்சலி மாலையுமொய்த்தது.

க

நந்தலின்மரந் தோறுநறுமலர்ச்
சிந்துதேனுண்டு தேன்பண்ணிசைப்பது
கந்தமார்பன சக்கனியினசுளை
மந்திமாந்தி மகிழ்ந்து குறிப்பது.

க0

விலையின்மாதரை மேவும்பதித்தன்
றொலைவில்செல்வ மவர்கொளுஞ்சூழ்ச்சிபோ
லல்கில்புறறை யகழ்ந்துகுடாவடி
யுலைவிலாதுவாய் வைத்துறிகின்றது.

கக

வேறு.

மழையெனமதம்பிலிற்றும வாண்மருப்புயரும்வேழங்
குழையொடுமுமபர்நாட்டுக் குளிர்நருக்கோடுவாங்கிப்
பழையனவென்னவண்டு படிவுறவதனைநீத்து
பிழையிலாப்பிழகளுண்ணப் பெருங்கரத்தளிப்பபாராய்.

கஉ

அல்லிநன்மலர்களுென்ன வதரங்கொள் கொடிச்சிமார்க்கு
வல்லியம்பயந்துநாளும் வழுத்திய தொழில்கள் செய்யக்
கொல்லியல்வாட்கணல்லார் குழலிகளுடனேவான
நல்லியற்றிங்கட்சேயு நன்குமத்தவழுவ காணாய்.

கங

பற்பலமரத்தின்கோட்டின் பாங்குடன்மலர்ந்து தோன்றுஞ்
சிற்சிலமலரினுள்ள தேனுண்டு களித்த தும்பி
யற்புதமாகவிண்ணி னுருமின்றன்னைப் புன்னைப்
பொற்புறுமலரென்றுன்னிப் புலியுடன்மீள்வ பாராய்.

கச

சந்திரகாந்தப்பாறை தனையுற்றுக்குறவர்மாதர்
கந்தரமுகத்தின்சாயை துரிசறநோக்குநதோறு
மந்தரநாட்டுமாத ரணிகிளர்முகங்கடோன்றச்
சிந்தையுட்களித்துத்தங்கண் முகமெனச்சிறத்தல்காணாய்.

கடு

காளையர்காணுந்தோறுங் கவின்மலர்க்கணைகள் பாய
வேளைவெல்லரம்பைமினனார் விருப்பொழிபுனைந்துபின்னர்ப்
பாளைநேர்கூந்தனீத்த பனமலர்த்தொடையவெந்த
வேளையுமவாழ்முல விளங்கித்தேன டுளித்தல்காணாய்.

கௌ

மதகயமடங்கனீண்ட வயிற்றுவெவ்வரவின்சட்டை
சிதைவிளக்கோட்டினாலுந் திகழ்கொடியாடைமானக்
கதமிலாக்கவரிமான்கள கவினொடுசெலவாலீட்டஞ்
சுதைநிகரருவிசெல்லு மாமெனத்தொடர்வபாராய்

கௌ

சந்தனத்தருக்களோங்கித் தனவழிதடுப்பநோக்கித்
தந்திரமாகவல்லோன றுணுழைந்தகலவசெய்க்கு
மந்தனமதிபாலுற்ற வவிரகதிரொளிகளீண்டு
சிந்தியதெனனவேழஞ் சிதறுமுத்திமைத்தல்காணாய்.

கடி

குன்றவர்கிழங்ககழக்குங் குழிகளைக்கனிச்சாரோடு
மன்றல்கொண்மலரினமேனும வழிபுதுபோய்நிறைக்குமாறுந்
தன்றினைப்புனங்கள் காக்குந் தையலர்மணிக்கல்விசை
வொன்றியவிண்மீனமண்மீ துறுவதுகடுப்பநோக்காய்.

கக

மாணிக்கப்பாறைமீதில் வளர்கழையுயிர்த்தமுத்தஞ்
சேணுற்றபிரபையோடுஞ் சிறந்தவணிவங்குந்தோற்ற
மாணுற்றசெக்கர்வானில் வழங்கியமீனகளென்னக்
காணுற்றசெயல்களியாவுந் கருத்துமவினிதுநோக்காய்.

உய

வேறு.

அருந்தவத்தின ரளவிலாவயதினின் முதிர்ந்தோர்
திருந்துசெய்கையாக் கிரங்கியெதிரிகட கயங்கள்
பொருந்துபூட்கையா வருவியினபுனலினை முகந்து
வருந்தலினறிந் குண்டுகைவழங்குவ பாராய்.

உக

ஒளிமழுங்கிய கண்ணின ரொடுங்கிய வலிய
ரளவின்மூப்பின அருந்தவருறு நெறியடைய
வளைவிலாதுநீள் வாலினையவர் கையிற்கொடுத்துத்
தளர்விணமந்திக னெறிசெ லுந்தகைமையும்பாராய்.

உஉ

மறையுணர்ந்துநன் மகங்களுக்கியையு மந்திரங்க
ளறையுநாவின ரியற்றுமாருதிக் கியைந்த
முறைகொள்ளுண்டத்தி னழலெழமொய் மயிலினங்கள்
சிறைக்கோவியே வளியெழுப்புவதுநீ தெரிபாராய்.

உங

குலஞ்சிறந்தவ ராகியிக்குவலையத் தெவர்க்கு
நலஞ்சிறந்து நான்மறையோ துமந்தணர்க்குச்
சிலம்பிபஞ்சினம் சிக்கறவிழைத்த நூலெடுத்து
வலஞ்செய்மந்திகண் மகிழ்வொடு கொடுப்பதும்பாராய்.

உச

அரியமாபலா வாழையின்கனிமுத லனைத்தும்
வரிசையாலுயர் வானரத்தொகுதிகளளிப்பக்
கரியமாக்களுங் கடிதினிற்றமையினை யகழ்தாம்
சூரியமாக்கிழங்குயர்தவர்க் குதவுவபாராய்.

உரு

நற்றினைக்கதிர் முதலியநானில வினைவு
பெற்றபல்கதிர் பிறங்கியமூங்கின் மெல்லரிசி
மற்றும்பல்பயறிவையெல்லாம் வளரும்பைக்கினிகள்
கொற்றமாதவர்க் குவப்பொடுகொடுப்பதும் பாராய்.

உசு

மதங்கொள்வேழத்தை யெயிற்றொடும விழுங்கும்வல்லரீவ
மிதங்கொனாலுணர்ந் தியன்மனமடங்கினோர் சிவணப்
பதங்கண்மெல்லிய பரனடியவா மிதித்தேறத்
துதைத்தநற்படி போலவைதுலங்குவ தோர்வாய்.

உஎ

தேவர்தம்பதங் கருதியிவ்வமைசைச் சேர்ந்து
தாவறுந்தவ முற்றுறுமறிஞர்க் டமக்குப்
பூவின்மாரிகள் பொழிதர மானமிங்குற்றுப்
போவதாகிய புதுமையைப் பொலனுந்நோக்காய்.

உஅ

பனிரிலாவிந்தப் படர்வரையுச்சியிற் பரவ
நனியதிர்நதுவீ முருவிகளில ண்ணுந்தோற்றம்
வனிதைதன்னிடப் பாகத்தின் மருவவீற்றிருக்கும்
புனிதன்செஞ்சடைக் கங்கையைப்பொருவுவ பாராய்.

உக

வேறு.

பாதவமொன்றினின்று கவர்பஞ்சவித்தத்தினீண்டு
கோதிலாவடையுங்காயின குணங்களைவிதங்களாகத்
தாதவிழ்மலருமனை தன்மையின்மலாநதுதோன்று
மோதரும்புதுமைதனை யுத்தமகுணநீ பாராய்.

உடு

மரம்பலவகையுநோய்தீர் மருந்தினமூலிகைக ளியாவும்
வரம்பெறுமுனிவரியாரும் வனப்புறுமாக்களியாவும்
திருந்தியபறவையாவுஞ் சிறப்புறுமலர்களியாவும்
பொருத் துவதிவணின்மிக்க புகழுடையவரீ நோக்காய்.

உக

வேறு.

ஆழியொன்றுளா னாழிமால்வரைச்
சூழ்வதிவவரைச் சூழலெய்தியே.

௩௨

வேறு.

நாகமுற்றவர் நலனுமிந்
நாகமுற்றவர் நண்ணுமின
பாகமுற்றருள பரமனின்
பாகவுற்றதிப் பருவரை.

௩௩

சூழியும்பல லாறுகத்தோய்வது
சூழியும்பலக் குறையுத்தோய்வது
பாழியும்பலக் குறையுத்தோய்வது
பாழியும்பலக்கோ ளரியும்பாங்கினே.

௩௪

வேறு.

வானரம்பயில வாட்கண்ணிமைப்புற
வானரம்பைய ருருவின்மாண்பிலா
வானரம்பையின் மாக்குலேதாழ்த்தென
வானரம்பழிக் குஞ்செயன்மானுவ.

௩௫

சோலைதோறுந் தொகுமானமகைகளே
காலைதோறுந் களிபபமறைகளே
வேலைநோதட மீத்துள்ளும்வானையே
பாலினெங்கு நெருங்குமபல்வாழையே.

௩௬

வேறு.

இன்னுமபற்பல வளமுளதியாயையுந் தெரிக்க
மன்னுசுந்தரமுர்த்தியு மனமிகமகிழ்ந்து
பொன்னேநேர்சுந்த ரானந்தன்மலரப்பதம் போற்றி
யென்னையாளுடை யையோகேளுமென நிசைப்பான.

௩௭

வேறு.

வையகந்தன்னின்மிக்க மாணுடப்பிறவிபெற்றோர்
வெய்யவிப்பிறவிநீத்து மேவரும்பதத்தினண்ணச்
செய்யுமாறினனதெனறென் சிந்தையுட்கனிக்குமாறு
மெய்யுணர்வுடைபீர்சொல்க வெனவிலைவினம்புவாரால்.

வேறு.

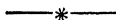
எண்ணறுபிறப்பின் மாதடப்பிறவி யெய்துதலரிது பின்னவற்றிற் பெண்ணுறுவகற்றிப்பிறப்பதேயரிது பெறினுமெய்யெச்சமெட்டகற்றி நண்ணுதலரிதா மதனிணுந்திருவி னுதிதலரிதுநண்ணினுநம் பண்ணுறுங்கல்வியறிவுறலதனிற் பத்தியுற்றிடன்மிகவரிதே. ௩௯

பத்தியுற்றிருந்து சரியையேமுதல பதங்கணன்கிணுக்குமே லுளது சத்தியம்பொறையாமதனிணும்பெரிதுசாற்றரும்பரவுபகாரஞ் (டையே சித்தநன்மகிழ்வாற்ப லபொருட்கொடையிற்சி றந்துளதோதனக் கொ யெத்திசைதனிலும் புகழினைச்செலுத்தி யிலங்கியகதியினுய்ப்பதுவே

அன்னதானத்தின் மகத்துவமெவர்க்கு மளவிடற்கரியதாயுயரு முன்னைநாணிகழ்ந்த சரிகமொன்றதனைமுதற்குநுதித்திரன்கேட்ப மன்னவைபுகுந்து கீரிக்கூரியதை மகிழ்ந்துணைப்பேனுணர் கென்னச் சொன்னலமுணர்ந்தோனாகந்தாமுர்த்திகேட்புச்சொல்லலுற்றனரால்

சதுரவரைகாட்சிப்படல-முற்றிறுற்று.

கூட படலம் ௬-க்கு-திருவிருத்தம் - ௩௯௯.

உ

சிவமயம்.

சத்துப்பிரத்தன் மாத்தானப்படலம்.

அத்தினபுரியையாளு மருள்செறி பாண்டுவேந்தன் புத்திரருடன் கண்ணில்லான் புதல்வர்கணாறுபேரும் பத்திகொள்பதினென்பூமி யரசர்தம் யடைகுரோடும் பத்துடனெட்டுநாளும் பரிவுடனருடேபார்செய்தார். ௧

இருதிருத்தரும்பேர்செய்ய விசைகெழுபாண்டுமைந்தர் குருபிதாமகன்மற்றுள்ள குருகுலத்தவர்களோடுங் கரிபரிகாலாளியாவுங் களத்திடைமடியநாறி யிருநிலமுழுதூத்தன்ம நெழிலுறப்புரக்குநாளில். ௨

முந்தியபுகங்கடன்னி னிகழ்ந்தநன்முறைதப்பாமற் றிந்தையிலறங்கன்பேணிச் செய்தவமெங்குமோங்கு.

சந்ததமுதில்கள்பெய்யச் சகலபோகமுமுண்டாக
வந்தணர்முதலோர் தத்தந் தொழில்வழாதாற்றினூரால். ௩

பின்னுமபல்வளங்களெங்கும் பெருகவேசெங்கோலோச்சித்
தன்மனாடாளுநாளிற் தவவனத்தவர்களோடு
துன்னியவியாசனென்னுந் தொன்முனிவரரங்கெய்த
மன்னியற்றாமன்மற்பி மாருடன்வணக்கஞ்செய்தே. ௪

ஆசனத்திருத்தியானோர்க் கருண்முறைமுடித்தபின்னர்
மாசறுவியாசனென்னு மாமுனிமகிழ்ந்தோடுந்
தேசயந்தருமனின் தசேய்திருமுகத் தைநோக்கிப்
பூசரர்வேந்தர்யாருங் கேட்பதாய்ப்புகல்லதானான். ௫

தருமபுத்திரரீயாற்றுஞ் சமரிடையநுசர்தம்மாற்
குருமுதலோகர்வாணன் கொண்டவெம்பவங்கடர்ப்
பரிமகமியற்றுக்கென்னுப் பகாந்துமாமுனிவரேக
வரியருளாலேதன்ம னசுவமேதஞ்செய்தானால். ௬

மட்டவிழ்குமுலாள்பாகன் வாழ்வரைக்கயல்வலாரி
யிட்டபொன்னுடனேதன்ம னெழின்மிகுங்கனிப்டரானோ
ரட்டதிக்கினெவென்றாங்க ணரசர்களளித்தபொன்னு
கட்டவர்வேள்விக்காக நயந்துதவியபொன்னெல்லாம். ௭

எண்ணிருகோடிபேலா யிருநான்கிலக்கம்பொன்னும்
வண்ணமாறுவைமிக்க மணிக்கலன்முதலவாய
வெண்ணருந்தானரியார்க்கு மின்புழவ மிக்குங்காலை
நண்ணரும்பிலத்துணின்னோர் அருலவந்துத்தமாதோ. ௮

மறையவர்முனிவரியாரு மனமிகமகிழ்ந்துதன்ம
விறைநலவேள்வியிந்த விருதிலத்தியற்றலான்
முறைபுரிந்தார்களெய்ய முவுலக ந்துமில்லென்
தறைமொழிசெவியித்சார வருள்செறிசீரிகூறும். ௯

இந்தவேள்வியைப்புகழ்ந்தீ ரியைந்தே வார்படிமாததானந்
தந்தவர்க்கினையோவென்று சாற்றலுந் தினத்தராகி
யந்தணரெவருமியாங்கள் புகல்வரை நயலதென்றேநீ
நிந்தைசெய்குவதென்னென்னுப் பின்னருநிகழ்த்துவாரால். ௧௦

வேறு.

அனுகஞ்சத்துப் பிரத்தன்முன் னளித்தமாப்பலனு
மினியவென்னினு மிருநிலத்தியாவருமகிழ்ப்

புனிதமாயறன் புதல்வன்செய் வேள்வியின்பெருமை
தனைநிகர்க்குமோ வொருபடிமாவரு டானம்.

கக

மந்திரம்பல பழகியம்முறைமக மாற்றித்
தந்திரம்பல கைவரத்தவம்வெகு நாட்செய்
தூந்துமந்தண ராதியீறிடையுறு நலனே
வந்துசேர்தர வியற்றலால் வருவொன்றுமில்லையே.

கஉ

வேறு.

சிறப்புறுந்தேவர்க் கியறறுபூசனையா லிருடிகள் செய்யுமாசிகளா,
லிறப்புறுமுன்னேப்பிதூரர்களெவரு மினியநங்கதியினேறுவதா, யறத்தி
ன்மெய்ப்புதல்வ னியறுறுமேவே வியினபா லடைந்தநால் வருணத்தி
னெவர்க்கு, மறப்பதற்கிலதாயவரவ மனமுடி வெறுத்திடவழங்கினுன்
ருனம்.

கங

ஆனவுண்டிகளுமணிதிகழ்டணியு மாதைன் னிதிமுதலெவையு
முனமுற்றவர்கள்வறிஞாகணமுடலோ ரியாவருமபெறும்படியுதனி
மேனலமுறவேயியுற்றியவரிய வேளவியின் பயன்பமெனவே [i
தானலவவையினுரைத்திடுமவித கதைச்சாற்றுவாயென்றன தவத்தோ
உலகினையிடந்துமளந்துமுண்டுபிடுத்து முந்தியிற் கமலனையளிந்து
மலகியவிறுடிகேசுனமுராரிமுதலிய வியாவருங்கேட்ட
வலமிசுங்கீரியுரைசெயுமேனணமறையெலாமுணர் சத்துப்பிரத்த [தோ
னலமிசுங்குருககேத்திரந்தனினமாவோனலத்தினுமொழுக்கினுஞ்சிறந்

அருந்தவத்தினர்கட்டேகவலுழியங்க ளவரகமகிழ்வறநெடுநாட், பு
ரிந்துநற்பிரமசாரியமுறையும் பொறையுறவியற்றியல்லறத்திற், பொரு
ந்தியம்முறையுந்தவறு கலிலதாய்ப் புரிந்துநலவிர கமாதிகளிற், நிருந்து
செய்கையினுலினைத்தமெய்யுடையான் செப்பரும்புகழினுஞ்சிறந்தோன்

இன்னன்முனிவன்கற்புயாமனைபூ ளிசைபெறுமைந்தனன்மருகி
யென்னுநால்வருநல்விரதஞ்செயபவரா யென்றுநற்புருக்கனைமான, நன்
னிலம்தனிற்றேநிந்தானியத்தை நாழிகையையாந் துகழித்துத், தன்னி
கரில்லாக்கிரியைகண்முடித்துத் தகுமுறையினின்பினர்ப்புகிப்பர். கள

செய்யும்வேள்விகளானோன்பினுற்கொடையாற் சிறக்குமில்லறநெ
றியதனான், மெய்யினுற்புகழாலுயர்ச்சிபெற்றவராய் மேதினிதன்னில்
வாழ்நாளிற், பெய்யுநன்மாரிகுறைந்தனவதனான் பிறங்கியபயிர்வளமிறப்
பக், கையினின்பொருளு மில்லதாற்கொடிய கலிப்பிணியுடற்றுதற்கி
டைந்தே.

வேறு.

எந்தநாளுண வுக்கியையும்பொருள்
வந்ததேனு மகிழ்வுடனாவரு
மந்தநாளின் முறையினருத்திநத்
சிந்தையன்பிற் செகத்திடைமேவுநாள்.

கக

வேறு.

உணவினுக்கிசைத்த பொருள்சின்னாளிலதா யொருதினங்கிடைப்
பமற்றதனைக், கணவன்செய்கடவாமருகிபாற்கொடுப்பக் கனிவுடன்
வாங்கியோர்படியு, மணிபெறத்திரித் தமமாவினையெடுத்தாங்கருமைசே
ர்மாமன்பாற்கொடுப்பத், மணிவிளாமுதுமைபடைத்த வம்மறையோன்
றன்கையின்மாவின்வாங்கி.

உய

நாலுகட்குப்பிரித்ததிலென்றை நனகுமப்புசிக்கவென்றெடுப்பச்
சாலுநான் மையோனா லுமார்பிலங்கத் தளாவெடு முப்பினினுயர்ந்
தோன், போலும்வெம்பியினையதினே னெனக்குப் போதுறவனமரு
ளெனத்தம், பாலின்வந் வர்ப்குமகிழ் துகாட்டிதன் பங்குளமாவையீந்
தனனே.

உக

முதுமறையுணருந்சத் துப்பிரத்தன் முகமலர்நதளித்தமாவதனை
க், கதுமெனவருந்திக்காற்படிபிடுக்குக் காணுமாவெனவன்கழற, ம
தியினலுயருமறையவனகற்பா மனைவிதன்பங்குமாவெடுத்தப், புதிய
வருணவிற்கருளுமெனறியிய புகழ்பெறுகணவன்பாற்கொடுத்தாள்.

வேறு

வாங்கரும்பியா னெந்த மனைவிதன்முகத்தைநோக்கி
நீங்கருமருளான்மிக்கோ னிகுத்தவான்மாதேகேளாய்த்
தின்கொடுதருமந்தனைத் தெரிவுருவிலங்கென்றலும
பாங்குளமனைவி, மனைப் பரிவுடன் புரக்குங்கண்டாய்.

உஉ

பத்தியிற்றவத்திம்மிக்க பாக்கியத்துயர்ந்தோர்க்கேனு
மித்தலந்தனினற்பாரி யெய்துதலரிதுகண்டாய்
மெய்த்தபுண்ணிய, துதினேடு மேற்பதமிருநருக்கு
மொத்ததென்றுணாவின்மிக்கோ ருரைப்பாநூன்முறையும்தே.

என்னுநன்மொழியைக்கேளா வியறவன்மனைவிசொல்லா
என்னையத்தன்முன்னோர்க்கு மதிகாங்கொழுநென்பர்
பின்னுயர்கதியைப்பெற்றோர் பெறுவதற்கியற்றலான
நன்னவப்பதவர்தம்மை நானிலத்துதவலாலே.

உரு

என்றுரைத்தவள்பாகத்தை யினிதுடன்பதிபாளைய
நன்றெனவாங்கியந்த நான்மறையவனுக்கீந்து
தின்மருளையவென்னச் சிரித்தவைவாங்கியுட்கொண்
டொன்றியபெரும்பசிக்கிவ் வுரியின்மாவென்னுமென்னு. ௨௬

புத்திரன்றன்பாகத்தைப் பொருககெனவெமித்துநீட்டி
மித்திரராகிவந்த வேதியர்க்கருளுமென்னு
வத்தன்பாஸுளுலோமி மங், நணன்மகனேநோக்கிச்
சித்தமீதுவகைபொங்கச் செப்புவனென்பமாதோ. ௨௭

ஆயிரம்வயதானு மருளினோன், நனக்குமைத்தன்
சேயெனவுரைப்பதல்லாற் செப்புவபெயர்வேறில்லை
யேய தின்வலத்தினென்பா லி, மப்புலத்தி, னுமஞ்சே
னீயன்றோபுதுரர்பூசை நீலை சிறுத்துவதற்குமுறாய். ௨௮

பாலகனேநீயென்முன் பசியுடனிருக்கலாமோ
காலந்தோறினுநோன்பாலே கடந்துனோன்பியைவென்றே
னூல்கடோந்தருளுமைந்தா வெனவவனுவலக்கேளாச்
சீலஞ்சேர்மைத்தன், நந்தை சித்தையுள்ளுவப்பச்சொல்வான். ௨௯

என்னையீன்மருளுமைய விசைமிகுமுன்னேநாவி
னன்னையுமபிதாவுமுன்னே யறிவுறுத்தியவமாகு
மென்னுநன்முறையினு மிரியாபிதுரர்பூசை
மன்னுவகடமையென்னு மகிழ்த்துதன்மாவையிந்தான். ௩௦

தந்தையுமகிழ்த்துமைத்தன் தந்தமாவதனைவாங்கி
முந்துறுமையோன்கையின் முறையினித்கொடுத்தலோடு
சிந்தையின்மகிழ்த்துவாங்கிச் சிந்தையருந்திப்பின்ன
ரிந்தமாவெங்கேபோது மென்பெருமபிக்கென்றானுல். ௩௧

அம்மொழிபுகலக்கோ வருங், நவன்மருளியான
செம்மைசேர்மனதன்பாகுந் சேர்ந்தமாவதனையந்த
மும்மையாங்காலந்தரு முனி வரர்க்கருளுமென்னு
வெம்மைதீர்மாமன்கையில் விருப்புடனளிக்கங்காலே. ௩௨

மறையவனுவந்துகற்பார் மருகியானைத்தைநோக்கி
யறைவனீசிறியைபொல்லா வரும்பசிபொறுக்கமாட்டாய்
குறையிலென்கினையயிந்தக் குவலயந்தனிலெந்நான்
நிறைவுறவியற்றலான நேரிழாயின்னுங்கேளாய். ௩௩

வேறு.

சிறியளாயினும் பொறையினுன்குணம் சிறந்தா
யறிவினாலுய ரரிவையே யிருக்கையவரைப்
பிறியஞ்செயவிக்கும் பெருமையாய் நிற்பங்குமாவை
நெறியினுணனென் நேரிழைநிகழ்த்த லுற்றனளால்.

௩௪

ஆவியோடு லரிவையர்க்கவர்பதி யெனினு
மேவரும்பதி தமைப்பெறுதந்தையாய் விளங்குந்
தேவதேவரீர் குருவிக்குக்குருவெனுஞ் சிறப்பான்
மாவைநான் மரு வேனெனவழங்கலு மேற்றே.

௩௫

ஏற்றமாவின் முதுமையவர்க்கினி தளிப்ப
மாற்றரும்புகழ் முனியுண்டு மனக்களிப்புடனே
யாற்றல்சாலும் நால்வரை யன்புற்றுப்பார்க்கத்
தோற்றுமெவமபசி யகன்றுநகையுண்டார்திகர்த்தார்.

௩௬

அன்னகாலையி னம்முனியருந்தவத் துயர்ந்தோன்
தன்னைநோக்கினிற் றனைநிகர்த்தனைசுதன் மருகி
யென்னுழுவரும் பொற்புளார் நீரிவணியற்று
நன்னலத்தினும் பிதுரார்நக்தியி னண்ணினீரால்.

௩௭

புண்ணியத்துரு வாகுநின் போலுயாபுனிதர்
மண்ணகத்தினு மிலையிருத்தியுயர் வகைசேர்
விண்ணகத்தினு மிலே பிசு மெய்த்தவமுடைய
பண்ணவர்க்கிறை மகிழ்தரும் பரவுபகாரி.

௩௮

வேறு

தானசுந்தனயுளார்க்குத் தருமநாடோறு மோங்கு
ஞானசுந்தனயுளார்க்கு நல்குரவொழியுநாளு
யினமில்பதத்திற்சேர்வ ரென்பதையேழைமாந்தர்
தானறிந்தியற்றாரான்ற சான்மவருணர்வரன்றே.

௩௯

பத்துநாறுடையோ லூற்றைப் பரர்க்களித்திடநாறுள்ளோன்
பத்துமபத்துடையோனென்றப் பரிசினிற்கொடுக்கத்தன்ம
மொத்தனவன்றித்தாழ்வு முயா லையிரந்திவேத்தன்
சுத்தமாஞ்செநீநீரது சுவர்க்கத்தின்மன்னினுலை.

௪௦

எத்துணைப்பெரிதென்றாலு மறநெறியியல்பிற்றேடு
மத்தத்தாளியற்றுந்தன்ம மதன்மமாம்பயனின்றரு
முத்தமப்பொருளான் மேலோ ரொருவருக்கனமீந்தாலு
மெய்த்தவத்தவர்க்குமேலாய் விளங்குவரென்பர்மாதோ

௪௧

நீருகனென்பவனுடோறு நெறியினுயிரம்பசுக்க
ளருமறையவர்க்குநன்ற யளிக்குங்காலொருநாட்டன்னி
லொருமறையவனுக்கீகோ வுற்றதையுணரான்பின்னான்
வருமறையவனுக்கீந்து வந்துவீழ்ந்தனன்பாழ்ம்கூவல்.

சுஉ

சிறந்தநம்புகழின்மிக்க சிவியெனுமரசன்மேனூட்
புறஞ்சுழல்புறவிடைக்குப் போதும்தசையநல்லி
யறம்பெரிதுடையனாகி யருண்மிஞ்சு வர்க்கமுற்றான்
பெறுந்தவமனமாசற்றுப் பிறர்க்குதவுதலேமேலாம்.

சுந

அளப்பருமிராசுசூய மசுவமேதமுமநேக
முளப்பொலிவுடனெண்ணுஞ் தருமுமுலவப்பதாக
வளத்தொடுபயிற்றலான மாந்தரினின்னேநோவா
கிளர்ச்சிகொளுலகினிலை யெனமுனிவாந் துமவேலை.

சுச

வானவருலகினின்றோர் மானமவநதிலகித்தோன்ற
மேனலமுளநாலவோரும் விரிமலா மானமீதிற்
போனபோதவணுற்றேற்குப் பாதிபொன்னுருவமான
நானவணின் றுநீங்கி நன்மகமனைத்துமுற்றேன.

சுரு

தாதவிழ்மாலேமார்பின் தருமனசெய்மகத்தினுற்றற்
பாதியும்பொனனுமென்னுப் பரிவுடனினவன்வந்துற்றே
னேதமில்பாதிபொன்னு யெய்துதற்கிலேமாத் தந்த
மாதவனறத்துக்கொவ்வா செனப்பிலலகாப்பிற்சென்ற.

சுசு

வண்ணவான்கிரியிந்த வுகைசொலிப்பிலுத்துட்செல்லக்
கண்ணனேமுதலாயுள்ள காவலரெவருங்கேட்டுத்
தண்ணளியுடையனான தருமன்செய்மகமீதானான்
மண்ணின்மற்றவர்கள்செய்யு மகபலனென்னுமென்றார்.

சுஎ

அந்தனர்முதலோரிவ்வா தழைந்திடவாழியோன்றன்
சின்தையினினைப்பச்சென்ற நகுலம்பின்னவையிற்சேர்ந்த
தந்தைதன்மந்தைநோக்கிற் சடமுமுலவதும்பொனனாகி
யிந்தவேள்வியுஞ்சிறந்த தெனவுடைத்தகன்றமென்பர்.

சுஅ

மாவலியென்பான்மேனான் மறையவனாகியுற்ற
மூவலிலரிக்குவந்து மூன்றடிமண்டானீந்து
தாவிலாச்சீர்த்திநாளுந் தழைத்திடச்சுதலந்தன்னிற்
கேவலமின்றிவாழ்ந்தா னென்பதுங்கேட்டிலாயோ

சுசு

விருத்திராசுரனென்றோதும் வெயயவன்றன்னைக்கொல்லு
மருத்தியாலமரர்கோமா னடையநற்றீசியென்னும்

வருத்தமின்முனிவன்சிந்தை மகிழ்ந்துதன்முதுகினென்பை
மருத்துவன்மனக்குநல்கி வளர்புகழ்க்கொருவனுன்.

௩௦

செழிப்புடைப்புகழினோங்குஞ் சீமூதவாகனென்னும்
பழிப்பிலாவரசர்கோமான் பாம்புகளாய்புமாறு
விழுத்தகுசலுமுனுண்ண விருந்து நன்றசையைநல்கி
யொழிப்பரும்புகழையிந்த வுலகுந, நனையும்பெற்றான்,

௩௧

இனையனமேனாளுந், வியல்பினாவனிதன்னில்
வனைகழலரசர்க்கேனு மற்றுளார், நங்கட்கேனு
மனையறங்காத்துநாளு மன்னுயிர்க்குறுதிரல்துந்
தினையளவெனினுமன்ன தானமேசெய், நற்பாற்றே.

௩௨

மன்னியவுயிர்க்காதாரம் வயங்கியவுடலமாகும்
பன்னியவுடற்காதாரம் பாங்குளவுணவேயாகும்
மின்னமெய்வலத்தாலார்த், வியாவையுமுடிக்கலாகுஞ்
சொன்னதுமேறிதியைய சுந்தரவெனப்பின்பொல்லும்.

௩௩

சுந்தவர்புவியிலென்று மிஞ், தவராகுமீயா
மாந்தர்கள்செல்வமெய்தி வாழினுமவரேமண்ணில்
வீந்தவராகுமென்று விளம்புநான்முறையும்பின்னும்
பார்தண்மேலுலகின்மிக்க பருணி, ப்பகருமாதே.

௩௪

எண்ணுன்கதாகுந்தான மெஞ்ஞான மூமியற்றலான
புண்ணியந்தனினுமன்ன தானமேபுனிதமாகும்
கண்ணகனுலகினுண்டோர் களிப்புறவியற்றலான
நண்ணலாகலராற்கொள்ள முடிவுறநலத்தினும.

௩௫

முன்னுமில்லுலகிலன்ன தானங்கண்முறையினுற்றி
மன்னியசீர்த்தியாளர் வரம்பிலாதவர்காசுந்
தொன்னிலமதனிற்றேறன்றிற் புகழெழாடு, தான்மலில்லா
ரிந்நிலத்தனிலுறமை யினிதெனவுரைப்பர்மேலோர்.

௩௬

என்றிவையனைத்துங்கூறு மெழில்கொளாசிரியர்முன்னர்
நின்றகைகூப்பிவே, நெறியொடுசுருதிநீர்மை
யொன்றுமில்லுலகிற்கான வொழுக்கநீயுரையுமென்னு
நன்மெனமகிழ்ந்துசுந்த ரானந், தனவிலுவாரால்.

௩௭

சத்துப்பிரத்தன்மாத்நானப்படல-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

ஒழுக்கங்கூறியபடலம்.

சுந்தரமூர்த்திகளாய் துகளறுமுலகிற்றேன்றி
வந்தநால்வகையதான மா னுடரெவர்க்குமுய்தன்
முந்துறுமிருதத்தோடு மொழிதரும்பிற்தமென்று
முந்துறுமிருதமற்று முய்ப்பிதமிருதமென்றும்.

க

சாற்றுவதற்குப்பின்னே சத்தியாநிருதமென்று
மேற்றநாய்விருததீயீரூ யிசைப்பர்காறுவகைத்தாத்
தேற்றமேமிருந்துதன்போற் சீவகோடிகொன்றுன்னி
மாற்றரும்வண்மையாழ்நல் வரங்கியவிருதமாமே.

உ

பிறவுதவியையுன்னுமற் பெய்யுமாபுடிகில்கொன்னப்
பிறரிடத்திரத்தலின்றிப் பெருமபொருளரிதழ்மேடி
மறநெறியின்றிநாளு மாநிலத்துயரந்தோர்வாழ்த்த
வறநெறிசெலுத்தனமிக்க வாரிதமென்றுரைக்கலாமால்.

ந

இந்நிலத்துயர்ந்தோர் தன்பாலேற்றநன்மிருதமாகு
நன்னிலவினேவுசெய்த னவில்பிறமிருதமாகு
மன்னியவாணிகங்கள் வருஞ்சுத்பாநிருதமென்ப
ரன்னியர்க்கேவல்பூண்ப தருளினுந் தீயாமே.

ச

உத்தமங்கல்விமேன்மை யாலுயர்தொழில்கொன்று
மத்திமங்கிரிசியோடு வாணிகத்தொழில்கொன்றுஞ்
சத்தமிலதன்மமாகுஞ் சேவகஞ்சுண்டகடாங்கல்
பத்தியின்மிருகசீவி யென்னைச் சின்னூல்பகர்வதுண்டால்.

ந

ஆனதாலருளான்மிக்க வருமறையவர்க்கொன்று
மேனலமானதாய விருத்தியாழ்மமையோமடித்
தேனினுமினியவான தெள்ளியதூல்களாய்ந்து
வானுயர்சீர்த்திமன்ன வாழ்வதுமரபாமன்னே.

சு

வேறு.

மந்திரதான்முறை யுணர்ந்துமாசறு
சிந்தனையுடையராய்த் தினமுக்காலமுஞ்
சந்திவந்தனைகளாற் றுலமேலுய
ரந்தணர்பாற்பவ மதிக்கவொண்ணுமோ.

எ

செய்யவுபாசனந் தேவபூசனை
யெய்தியவதிபூசனையு மேற்றநூற்
றுய்யவேதந்தனைச் சொற்றனற்செப
மையமில்லெஞ்ச மாற்றுந்தூயராய்.

அ

தனதுநற்பாரியின் போகந்தானயந்
தனகராய்ச்சுதூர்த்தர்தம் மன்னநீத்தனு
தினமுமக்கினித்தொழில் செயவலர்கட
வினையையுமவனல்கட விளங்குவார்களோ.

க

ஈநிலாச்சீர்த்திகொ ளிவரயன்பதிக்
கேறுவரமரர்மற் றெவருமேத்தவே
கூறுமாப்பிரளயங் கூடுநாளினும
வீறுடனயன்பத மேவிவாழ்வரே.

ய

அந்தணர்முறையி, பா பரசுநீதியான
முந்தியமதுமுறை புரந்துமு னனராற்
செந்தழன்மகங்களுஞ் செய்துநாடொறுஞ்
சிந்தையின்மசிந் நெண்ணுனகழங்கன்செய்தலே.

கக

பிறன்மனைசிந்தியாப் பெருமையாகநா
னெறியினையடைந்துநீ ணேரலாரொடு
மறநெறியானவை மாற்றிமாண்புடை
நிறைமொழியென் னுநீங் காதிந்நையாய்.

கஉ

மாற்றருமதுமுறை வழியினெய்திய
வேற்றஞ்சாநிதிகளை யினியசுற்றமு
மேற்றிகழ்மறையவ ருணவிருந்தளித்
தாற்றல்சாலபுகழுட னவனியாள்வரால.

கங

அரசர்தம்மொழுக்கிதா மரியவைசியர்
வரிசையிற்பயிரிட லான்வொத்திடல்
பொருவறுவாணிகமபுரி, னொடொறுந்
தருமநன்னெறிகளுந்தழைக்கவாழ்வரோ.

கச

மறையவர்முதலிய வகுத்தழுவர்க்கு
முறைவழிபடுந்தொழி னுளுமுற்றியே
நிறைதருந்தருமமங் கொடுத்தனீங்கிடா
துறைவதுசுதூர்த்தருக் குள்ளதன்மமே.

கரு

இத்திறநால்வரு ணத்தினெய்தினோர்
சுத்தராயவரவர்க் கியன்றதொன்னெறிப்
பத்தியின்வழுவின்றிப் பாரினுய்வோ
னத்தியகாலன்வாய் நண்ணலில்லையே.

கக

புண்ணியம்பாச பந்தத்தைப்போக்கியும்
மெண்ணிலாப்பவங்களை யீடழிக்குமாற்
பண்ணியநல்லறப் பயன்செய்மாந் திக்கு
நண்ணுங்காலரி தெவையனை த்துநல்குமே.

கக

உலகினுல்வருணத்தி னுள்ளவர்க்கெலாம்
வலமிகும்பவங்களை வெல்லவல்லது
நலமிகும்புண்ணிய மன்றிநாடினலோ
நிலையெனவுணர்ந்த வரியம்புவாரரோ.

கஅ

குலத்தினசாரமே யெவர்க்குந்குற்றத்தி
நலத்தினையுதவுநல் லறங்கண்மீதுறும
வலத்தினுற்பவமறு மாபவப்போ
நிலத்தின்மீதுறச்செயி னறமுநீங்குமே

கக

தருமபாவங்காரி னருமைநானறிந்
தொருவருஞ்சொலயரி னுலகின்மீதறப்
பெருமையேசீரத்தியைப் பெருக்கும்பாவமே
மருவுறுமிழிவொடு வறுமைநல்குமே.

உ0

இன்னனவாகமீ திலவகும்புண்ணிய
மன்னியவுத்தம மத்திமத்தெட்டு
முன்னருமதர்மமென் னுரைக்குமுலவகை
யன்னவையியற்று மடைவுகுவாவாம்.

உக

வேறு.

சாத்திககுணத்தாற்செய்யுந் , நருமமுத்தமமாமென்றும்
வாய்த்திராசத்தாற்செய்யும வண்மைமத்திமமாநல்லோர்
நீத்ததாமதத்தாற்செய்யு நீளநம, உண்மமென்றுஞ்
சீர்த்தநு லுணர்ந்தமேலோ சிறப்புடனுடைக்குமாதே.

உஉ

வேறு.

பண்ணவர்முனிவர்பிதுர்ச்சாத்திகத்தாற் பண்ணியபலனனுபவிப்பர்
திண்ணியவசுரரிராக்கதரொலித்துத் திகழிராசதப்பலனடைவ

ரெண்ணரும்பேய்களொடுபசாசுகளு மேற்குந்தாமதப்பலன்றனையே
நண்ணுமுத்தமமத்திமமதன்மமென நவில்குணமூன் றுமிவ்வகையே.

அருமறையவர்நல்லறிஞர்பாலணுகி யன்புறக்கொடுத்தலுத்தமமாம்
வரவழைத்துதவன் மத்திமந்தன்பால் வந்தனுசரித்தபின் கொடுத்த
விரதமிலதன்மமுன்கதிதேவ ரியலுமத்திமகதிமனுடர்
திரிதருவிலங்கின்கதியதாமதன்மச் செய்கையினுற்றரும்பலனே, ௨௪

அறிஞராயுயர்ந்தோர்கற்றுணர்ந்தவர்கட் கருள்வதொன்றெனினு
ங்கோடியதாம், வறிஞராயிரப்போர்க் கினிதுறவளித்த னேயறமருந்து
ணுமுறையே, நெறியுடனீவோன் செய்பவமனைத்து நீணிலத்திரப்ப
வன்மனக்காம். வெறிதிரப்பவன்செய் புண்ணியமனைத்தும் விரும்பி
யீந்தவர்க்கெனலாமால். ௨௫

கொடியதாமதத்தாழ்கொடுத்திம்பலன்றான் கருப்பத்திழ்கூடிப்
பின்னகலும், படியிற்காரணத்தா லறனிலாப்பொருளைப் பரிந்துதவிய
கொடைப்பலன்றான், வடிவுறுமிளமை தனிலனுபவிப்பன் வருந்துறு
நோயினல்வழங்கன், முடிவுறுமுதுமை தனிலனுபவிப்பன் மூன்றினும்
வழங்கலாயினேயே. ௨௬

சுத்தியாய்மகிழ்வானியமத்தாலளித்த றுய்க்குவரெவ்வனந்தனிலே
பத்தியாய்நம்பாத்திரமறித்துதவல்பண்ணியபாவத்தையகற்று, முத்திர
ந்தானம்பலன்கதிமூன்றா முதுநிலத்திரப்பவன்குமரி, மெய்த்ததலு
ணர்வோனிலவர்களபாலேகி விரும்பொடுகொடுத்தல்சாத்திகமே. ௨௭

ஆகினுமபுவியின்மருயிரனைத்து மருந்துறுமுணவினாலோங்கு, நா
கம்வாழமரரவியுணவதனை நன்குணவிரும்புவ ரெனினன், பாகவேபுரி
பெண்ணன்கந்தனினு மன்னதானத்திற்குநிகராப், போகபூமியினுமி
லையவனுறைவோர் புவிடையேற்குமாற்றலினால். ௨௮

கொடுப்பதைத்தடுத்தல் கொடாதலோபமுநற் குரவரந்தணர்களை
ப்பழித்தல், விடக்கினைதுகந்தல் பிறர்மனையவரை விரும்புதல்பதகரோ
டிணங்க, றிடத்துடன்பொய்ச் சான்றுரைத்தனட்டவர்க்குத் திங்கியற்
றுநனவருந்த, லடுத்தவர்க்கருளாதருந்துதன்மெய்ந்தாலறிஞரைவண
ங்கிடாதிசுழ்தல். ௨௯

நான்கொடுக்கின்மதெனசசொல்லிக்கொடுத்த னஸ்கியபின்னதைரி
னைத்த, லேன்கொடுத்தோமென்றெண்ணுதல்பொய்கொடட்டியகளவி

னிர்கவர்ந்த, மேனலனில்லாப்பதகர்தம்பொருளான் மெய்யறன்விரும்
புதல்பிறர்சேர், மானமின்மனைவியுடனும்வாழ்ந்திருத்தன் மடந்தையர்
வார்த்தைகேட்டமர்தல்.

நட

வேதசாத்திரங்களில்லை யென்றிகழ்தல் வெறுத்துயர்தருமத்தைவிற்
றல், பூதலந்தனிலாசாரத்தைவிடுத்தல் பொருவிலாநன்னவருடன்புதித்த
னீதியில்வட்டி வாங்குதலதிகநீசுவாழ்மிடையிருத்தல், கோதுறுவஞ்ச
மியற்றலீதெல்லாங் கொடிதெனவகற்றுவுய்றிவே

நட

இத்திழ்ந்தவரும்பூவியிழ்ந்திலவாறியற்றும்புண்ணியஞ்சிலவுளவேற்
சுத்தமலசுராபசாகமப்பலனைச்சூழ்ந்துகைக்கொளுமவாக்கிலையான், மெ
ய்த்தவம் மனஞ்செருக்கலகண்ட மனையிளம்புதல்பொய்யுரைசாற்ற, செ
த்துணையுயிருங்கொலைசெயல்பிறப்பாவிதிககணையுற்த்தலும்விலக்கே.

பூத்தமங்கையரைத்தீண்டிதலவாகாபுரிக்கும்வேளையின்முகம்பா
ர்த்தல், சீர்த்தசெங்கதிவாரகிழக்கெழுங்காலேத்திகழுசரிணைனுங்கா
லையினு, நீர்த்தசுமபெணானிமமுமமேல்பாணிளகடலிடையடைபொ
ழுதும், பார்த்தனீளுடையிலாதுநல்லயத்திற் படிவதுமவிலக்கெனப்ப
டுமே.

நட

வேறு.

ஒருதுகிலுதிதியுண்ண லுடையிலாமாதைநோக்கல்
பொருவறுமத்தியுற்ற பொழுதினிலனமருந்த
லிருவிசுமபதனிற்றேன்று மிந்திரததுவைநோக்குப்
பரர்களுமறிவதாகப் பகர்வதும்பழுதென்பாரால்.

நட

தலைவடக்காகவைத்துத் தரையிடைத்துயிமன்மற்றோ
கலைசெருப்பணிதன்மிக்க கள்வர்காழிசுலத்தோர்
நலமிலாப்பதிதர்மேவு நகரிடையிருத்தனும்
பலரொடும்பகைத்தல்கையாற் பயமருந்துதுலுமாகா.

நட

செந்தழற்கடவுள்பாண்டி தேவர்கண்மறைவலாளர்
சந்திரன்குரவாமிகக சான்றவர்தமக்குமுன்னம்
சிந்தையிற்பொருந்துமிசசை தீர்தரவெறிதிருத்த
னீந்தனைபிறரைக்கூற விதுவெலாநீக்கலாமே.

நட

* குண்டகனுடனெய்யால்லாக் () கோளகனியல் * கானீனன்
திண்டிற்ம் () பிரதிலோமன்றிக * முதுலோமன்மற்றும்
விண்டநு () ஸந்தராளன் * விராத்தியனிவர்களைல்லா
மணடர்க்கும்பிதுர்த்தங்கட் காந்தொழிற்குரியராகார் ௩௭

உணர்வுடைமறையோனேனுஞ் சதுர்த்தயோனியினுக்கூடிப்
புணர்வனெலானுக்குற்ற புதல்வனுங்கிரியைக்காகான்
குணமனையெனினுநாய்வாய் கொண்டிடுஞ்சுதைநேராகத்
திணைபழுதுழவையன்னுன் நிரலெல்லாநரகில்விழ்வார். ௩௮

செகத்திலந்தணருக்குற்ற தருமத்தை, தலைக்கச்செய்வோன்
மிகுத்தபத்தியிற்காமத்தை வென் றுயர்விரதமாற்றி
யகத்தினிலன்புபேணி யறத்தினைவாஃப்டானாகின்
மகத்துவஞ்சீர்த்தியாயுள் வலிமரபொழுக்கதாமே. ௩௯

நாலுவேதங்கள்பின்னு நவிராகுலேகளியாவுஞ்
சாலவேதற்றுமிக்க சமீத ஶாகனெனவுற்றாலு
மேலதாய்விளங்குகாயத் திரிசெபமில்லாவினே
நாலுணர்விருங்காயத் திரியுறினுண்ணியோரே. ௪௦

ஆதிகாலத்திறேவ ரருள்செறிமுனிவரெல்லாம்
வேதமோதட்டுங்காயத் திரிதனவேறொர் தட்டின்
மீதுறவைத்துத்தூக்க மிகுங்காயத்திரியைநாளு
நீதியினுயாந்தமேலோஃ நெறியுடனனுட்டிப்பாரே. ௪௧

* குண்டகன் வேற்றோர்க்குப்பிறந்தவன்

() கோளகன் கைமபெற்றபிள்ளை

* கானீனன் கன்னிபெற்றபிள்ளை

() பிரதிலோமன் உயர்குலப் பெண்ணினுமிழிகுலத்தாணினும்
பிறந்தவன்

* அதுலோமன் உயர்குலத்தாணினுமிழிகுலப்பெண்ணினும்பிற
ந்தவன்

() அந்தராளன் அதுலோமத்தாணினும்பிரதிலோமப்பெண்ணினு
ம்பிறந்தவன்

* விராத்தியன் அதுலோமப்பெண்ணினும் பிரதிலோமத்தாணி
னும்பிறந்தவன்

அருமறையவர்க்குக்காயத் திரிதனினைகமான
பொருவறுமந்திரங்க ளுளதெனப்புகல்வதில்லை
யிருநிலநன்னிலெண்ணுன் கறத்தினுமினியவான
திருவுறுமன்னதானந் தனக்குநேர்தெரிக்கினியாதே.

சஉ

கதிரவனுதிக்கவைந்து கன்னன்முன் றுயிலேநீத்துக்
கதுமெனவெழுந்துகையிற் கரகமூட்டுகண்டுகொண்டு
பதிபுறநிருதித்திக்குப் படர்ந்துநம்பகல்வடக்குந்
விதிமுறைப்படியேகங்குல் வேளையிழ்மெற்குநோக்கி.

சங

இருந்திரண்டியககநீத்தே யில்குநீர் முகத்திட்டோர்காற்
றிருந்துமண்ணீ ராற்றின்னுங் குறியினைசெவ்விதாக்கிப்
பொருந்துமண் முக்காலிட்டுக் குதங்கழிஇப்புனலைவாமக்
கரந்தனிப்பதுகாற்பெய்து கையிரண்டுபேறுகாலும்.

சச

பதங்களிலேழுகாலும பயம்பெயதுசுத்திசெய்த
லிதம்பெறுமனையோர்க்கி னா மிம்முடையறுபடங்கே
யதன்மமில்பிரமசசாரிக் காகுங்காட்டுறைவோர்மற்றுங்
கதமகறுறவியின்னோ ரெழுமுறையியற்றல்கண்டாய்

சரு

தூயநன்னீர்வாய்ப்பெய்து துறவினோர்நாலெண்காலு
மாயைதீர்ப்பிரமச்சாரி வுறங்கியவீரெண்காலுங்
தோபுமில்லதத்தினோ க மில்கிவடையோரெண்காலு
மாயநன்முறையால்வாயொப் புளிப்பென்கன்கறைவர் மேலோர்.

மலசலம்விடுக்கும்போது மங்கையர்கலவிப்போது
மிலகுபல்விளக்குமபோது மிசைந்துநீர்குடையும்போதுங்
குலநெறிக்கியைந்தவாற்றா லோ தனங்கொள்ளும்போது
மலவலிதுறக்குமேலோர் வகுத்தொன்றும்பேசிடாரே.

சஎ

மறையவர்தமமால்வேள்வி மந்திரமுறையினீதல்
குறையறுபிதுரரோடு கோதிறேவருக்குமாகு
மிறைவர்மற்றவர்கடம்மா லீயுமெண்ணுன்கறத்தின்
றுறையுளபலன்களெல்லா மனுடர்க்காஞ்சொல்லுந்காலே

சஅ

இவ்வுடற்பொறைக்குநாளு மீட்டடியபொருள்கனியாவுஞ்
செவ்வையிழ்புதைத்துவைத்த றிடமெனக்கருகார்நல்லோ
ரெவ்வமிலநங்கன்பேணி னீறிலாவுயிர்க்குநல்கும்
பெளவநீருலகின்மாண்டு பழந்தனத்துற்றார்யாரே.

சஆ

என்பினைநரம்பிற்கட்டி யிழிவுறுதசைதோல்போர்த்துப்
புன்புழுமலந்துன்னீரும் புண்ணகம் பொழுகிநாறித்
துன்பநோய்விசாரங்கோப முதலியதொகுத்துவாழும்
வன்புலையுடம்பினுலே வந்திடும்பலன்கள்யாதே. (ரு)

எய்துதற்கரியவான வெழிலுறும்பிறவிபெற்றார்
செய்வதற்கரியவான வறங்களைச்செய்துவிட்டி
னுய்வதற்கரியாதார்க ளுடம்புயர்பொற்கலத்திற்
பெய்வதற்கரியபாலக் கமரிடைப்பெய்தனேராம். (ருக)

நிலையிலாவுடலென்றோது நெடும்பொறைக்குறுதிநாடா
துலைவிலாவுயிர்க்குநாளு முறுதியைநாடவேண்டும்
வலமுளவுயிர்க்கா தாரம் வழங்கிய கன்மமொதுட்
டலைமையாமன்னதான மெனமறைசாற்றுங்கண்டாய். (ருஉ)

எனவிவைபுகலக்கேட்டாங்கிதங் கொள்கந்தரமுந்ததிக்கு
மனமிகமகிழ்ச்சிகூர்ந்தவ் வாரியர்மலர்த்துள்போற்றி
யினியனவானவெண்ணுன் கறங்காரியியல்பையெல்லாம்
புனைநலமுடை யீர்சொல்க வென்னலும்புகல்வதானார். (ருஈ)

ஒழுக்கங்கூறிய படல முற்றிற்று.

—(*)(*)(*)(*)—

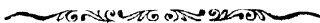
ஆ படலம்-அக்கு திருவிருத்தம் - சககூ.

உ

சிவமயம்.

புண்ணியபலப் படலம்.

நலமிகுந்தசுந்தரமேகேணிசென்ற நன்மைசெறி துவாபரபுகார்த்தந்
தன்னி, நிலமுழுதும்புரந்தருநுந்தருமன்கேட்ப நெடியமாலுளத்தில
ருணிறைவுற்றன்பார், சொலுமினியவறநெறியீதென்றுமுந்தாற் றொரு
தியெலாமுணர்ந்து சுகானந்தபோத, வலமிகுமந்தணர்சுந்தரானந்தப்
பேர் வள்ளன்மனமகிழ்தூங்கவழுத்தினூரல்.

ஆ துலருக்கனங்கொடுத்தல்சாலேசாலே யருந்தவரோடறுசமயத்
தவர்க்குணல்கன், மாதர்போகம்மகப்பாலறுவைசெம்பொன்னுதப்பே

றுமகவுவளர்த்திடனோய்தீர்த்த, நீதறுகண்ணிகைதானம்பிறரைக்காத்
தல்சிறைச்சோறுவண்ணர்நாவிதர்கண்ணடி, யாதரவாய்விலங்கிற்குண்
பசுலுண்டண்ணீ ரரியமடந்தடங்கண்ணோய்க்காமருந்தும். உ

அகுதியாம்பிணமடக்கறலேகட்கெண்ணெ யளித்தலுடனாவிரிஞ்சுத
றிகள்வைத்தன், மிகுமிசைப்பல்லியஞ்சிற்றுண்குடைசெஞ்சாந்து மிதி
யடிகண்முதலியவம்புகைமேனாட்செய்தகுதியுள்வெண்ணன்குதருமயீ
தாய்ச் சாற்றுவுர்களவ்வங்கடழைப்பதாகச், செகமதனிவழைதருமா
னுடர்களுசெய்து சேருகிழைக்கிவிதமுஞ்செய்யக்கேண்மோ. ஈ

வேறு.

வனப்புடைக்கண்ணிய மனமவலோன்பெறத்
தனத்தொவழங்கிய நகுச்சித்தியோன்
மனத்துனியறவிமா னத்தின்வைத்தன்
னினத்துடனுயர்பதம் தினிதினெய்துவான். ச

பொன்னோல்லுயர்மறைப் புனிதரேற்பதாய்
நன்னலத்துடன்மிக நலகுமேலவர்
மின்னவிமணிவிமா னத்திற்றையினை
மன்னவிண்ணுலகிடை மருவுவாரரேரோ. டு

இனியவந்தண்பெற வெள்ளியீநதவர்
நனிபுரிபலமெலா நாசமாகநற்
புனிதராயமரபொன னுலகிப்புக்கியே
கனிவுறவவ்வொடுங் கலந்துவாழ்வாரால். சு

கன்றொடுபசுக்களைக் காங்கமினமறை
நன்றுணாவேதியாக் கனிக்குரானிலத்
தொன்றியமேலவ ருமபவாழ்ந்துபின்
வென்றிவேதியாக ளாய்த் தரையின்மேலவர். எ

வேதியரிருக்கவீ டருளிமெத்தைக
ளாதியபொருளெலா மமைத்துவைத்தவா
கோதிலாப்பிதரர்க ளெவருங்கூற்றுறழ்
வாதைதீர்த்துயர்பத மன்னுவாரரேரோ. டு

வேறு.

உலகினிற்றருமசிந்தை யுடையராய்ப் பவங்கடர்ந்து
நலமிசுருருவைத்தேவை நான்மறையவரைப்பூசை
வலமிகவியற்றிநாளு மனையறநெறிவழாதோ
ரலகில்சிக்காரமாக வரம்பையேர்த்தவாழ்வார். சு

வாயினுற்பொய்மறுத்தோர் வானவர்பதியிற்சேர்வர்
தூயதூசவந்துதந்தோர் துலங்குவரமரர்நாட்டி.
லேயுரல்கட்டிலாதி யெழிற்குடையணிகண்மிக்க
நேயமாயுதவினோர்க்கு நிறைமலர்மானமெய்தும்.

ல

உண்பனவுபசாரத்தோ நுதலுவோரமரர்நாட்டி.
னன்புடனமிர்தமுண்பர் நானும்பாதேனெய்வெலலம்
வெண்டயாமோருமிக்க விருப்புடனளிக்குமேனோர்
பண்டழைக்கருவியார்ப்பப் பண்ணவருலகில்வாழ்வார்.

கக

புனிதநீரன்பாய்நலிற் சந்திரன்போல் விமானம்
பனிவிசும்பூர்ந்துவானோ பாட விண்ணுலகிற்சேர்வர்
வினையறுகடவுளார்க்கு விளங்கவாலயங்கள்சார்வர்
முனிவரமரரெல்லா மொய்க்கவிண்பதத்திற்சார்வர்.

கஉ

நறுமலர்ச்சோலைவைத்தோ நந்தனவனங்கொச்செய்தோர்
பெறுமுயலூர்நிமித்தம் பிறங்கும்பொன்னுலகிற்சேர்வ
ரெறிகதிப்பவளமுத்து மீநதவாதடங்கொச்செய்தோர்
நெறியினன்மானமுந்நு நிகரிலாப்பதத்திற்சோவார்.

கங

அணியுறுங்கலவைசர்த மழகு வளித்தநல்லோ
மணிபொன்பூவலங்காரத்தின மருவுவரமரர்நாட்டிற்
றிணியிருளகலுமாறு திருவிளகேற்றிவைப்போர்
துணிபட விருடுகக்குந் சோதிபாலமர்வரன்றே

கச

இருக்கவில்லா திபாண்ட மெளியவர்க்கினிதினீந்தோர்
மருப்புடைப்பொருப்பினவான மாதராவாழ்த்தச்செல்வர்
வருத்தந்திரகுடைகளுந்நி மிதியடிவழங்கினோர்கள்
கருத்துறுமூர்நிமித்தம் கற்பகநாட்டிற்சோவார்.

கரு

பின்னரும்விருதமாதி பெறுபவர்தீர்த்தமாடன்
மன்னியேவ்வியாற்றன் மகிழ்ந்துபூசனைகள்செய்த
விந்நிலந்தன்னிற்றேவ தெரிசனமுதலயாவு
நன்னலத்தியற்றினோரு நண்ணுவர்கதியின்மாதோ.

கசு

இன்னவறங்கள்செய்தோ செய்துவர்கதியென்றாலு
மன்னவரியற்றலானவ றங்களுக்கியன்றவாதே
பொன்னுலகதனிற்சின்னாட் பொருந்திப்பின்புவின மீது
மன்னுவர்மறைவலாளர் முதலமுவருணந்தன்னிஷ்.

கௌ

வேறு.

பூமிதானத்தினைப் போலமற்றிலை
யாமதைத்தடுத்தவினதிகபாவமாங்
காமஞ்சேர்மற்றதோர் காலததிறுறும்
பூமியெஞ்ஞானறினும் பொன்றலில்லையால்.

௧௮

உத்தமப்பூமியை யுயர்ந்துளோர்பெறத்
தத்தஞ்செய்தொருவர்பாற் றும்பெறுரெனிற
சத்தமார்கடற்புவி முழுதுந்தானஞ்செய்
வித்தவர்பெறும்பலன் மேவுவார்களுே.

௧௯

பொன்மணியணிகலன் புனிதவாடைக
ளென்னும்பொழுனமு மினையொக்குமோ
பன்னுதற்கிரியநற் பஞ்சவேள்வியு
மன்னுபூகானத்தின் பலன்வழங்குமோ.

௨௦

உலகுளோர்க்கிழும்பூ தானமோங்கிய
பலன்றும்பயிரொடும் வழங்குமபன்புளார்
குலமுளபிதுரெலா மகிழ்வுகொண்டிந்தத்
தலமுளமட்டும்விண் பதத்திற்சார்வரால்.

௨௧

பூதலதானமும் பொருவிலாதுநல்
லாதரவுடனுமோ ராவுண்ணீர்தரு
மூதறிவோர்கண்மூ வெழுதலைமுறை
கோதறுமமரரிற் கூடிவாழ்வரே.

௨௨

வேறு.

சீவனுக்கெலாஞ் சீவனமெனப்பெயரத்தக்கங்
காவதீபவர்க்கீற்றினி மெரர்களைதரின
மேவிவேண்டுவ யாவையும் விருப்புடனுதவிப்
பூவின்மாரியும் பொழிந்துவிண் புகுமபடிபுரிவர்.

௨௩

தண்ணுறும்புனல சுகந்தரும்பரியையுப் தணிக்கும
புண்ணியம்மிதிற் பெரிதென்னோ கொடுக்குந்புனலா
னண்ணும்வெங்கன லகன்றுயிர்வளர்தருநலத்தாற்
பண்ணுநன்மகந் தவம்புரி பலனிதற்கிணையோ.

௨௪

அறுசுவைப்படுகறியொடு மனஞ்சிலர்க்குதவித்
பெறுமுடற்கத னுனறுந்தாதுக்கள்பிறந்தாங்

குறுமுயிர்க்கவை திடம்புத்தமகிழ்ச்சியுமுளதா
நெறியினன்னத்தின் மயமுயிரஃதின்மேனீங்கும்.

உரு

ஊணிநூலன்றோ வுடலுயிர்க்குறுதியும் வலியுந்
சேணுநுந்தவ ஞானமுந் செய்வனவெவையு
நீணிலத்துறு மாணுடர் நெறியறிவிபுதர்
காணுமாவிற்கு முண்பனபிரமடாங்கருதின்.

உசு

உடற்பிராணனத் பாநனுதாநன்வியாநன்
நிடத்துக்காஞ்சமா நனுமிவர்க்கததிந்குரிய
விடத்தினிற்றொழி லெயற்றலோமுநங்குதலெழுத
னடத்தல்பற் றபடைத்தலுமன்னமேநாடின.

உஎ

ஈசனாகியதேவரு மறையவரியற்றும்
பூசையின்னவி யுணவினும் புகலகற்பத்தோறும்
பேசுமுத்தொழி னடத்துவர் பெருநிலத்தவர்க்கு
மாசிலாவறம் பொருளின்ப மாவதுமதுவே.

உஅ

வருடமொன்றொரு மறையவன் றனக்கனமளித்தோன்
பருவமாயிரம் பண்ணவருலகினிற்பரவிப்
பொருவில்வேண்டிய போகமுந் துய்த்துப்பின்புவிபி
லரியவேதிய னாகவந்தவதரித்தடுவன்.

உசு

அருந்துமுன்வலிக் கொருபொழுதனமளித்திடினுந்
திருந்தலோரிரணடாண் டோசாமறையவர்க்கன்னம்
பொருந்தலுட்குடினுங் கோடியாண்டமர்பொன்னுலகி
னிருந்துநான்மறை வேதியனாவனிவவுலகின்.

உய

நல்லவேதியன் றனக்குப்பத்தாண்டனல்கி
னல்லநீர்த்துய ரமராவாழுலகிடையடைந்தாங்
கெல்லையில்ககத் தாயிரங்கோடியாண்டிருந்து
வல்லவேதிய னாகமாரிலத்தினில்வருவன்.

உக

நடந்துவந்தனங் கேட்கினெவ்வளவெனு நல்கித்
படர்ந்துபொன்னுல கேறுவர் ற்ரையத்துப்படரார்
தொடர்ந்துசென்றழைத் ததிதிகட்கூட்டுவோர்தோடங்
கடந்துநன்கதியடைவிதங் கழறுமாறெவனோ.

உஉ

அதிதியேதெய்வ மெனமனம்பரிவுற வவரை
யெதிர்கொடேத்தநல் விருபகம்விளக்கி யின்புறவே

துதிசெய்தன்னமுங் கொடுப்பவன்துருடன் றுலங்கும்
கதியின்மேவுவ ரரம்பையர் களிப்பொடுமருவ.

௩௩

அறிந்துவந்தவன் யாதுமற்றவனறி யாதோன்
செறிந்துமம்பெய ரதிகளாமிவர் சேர்ந்தாற்
பிறித்திடாவன்பிற் பூசித்தாண்டரும் பெரியோர்க்குப்
பறித்திடாப்பவம் மானமீப்படர்வர்குவருந்தம்.

௩௪

மத்தியானத்தி னுறுமதிதிகட்கனம் வறங்கி
னத்திமம்பிது ராமரப்பாருந்துவாரு
மித்திறத்தினி னிலைபெயரேபி றிரையமதெயநிப்
புத்தியினராயெசுரிலுண் ாரெனப்புகல் டா.

௩௫

இல்லின்பக்கவி னடத்தினோப்போடெய்தி னோக்குச்
செலவமில்லவ ரென்னினும்பரிபைத் தீராரே
லல்லோடுங்கீழ் நரலியிரப்பிற் காண் டணுகி
நல்குரவுக்கோ ருறையுநாநீசராய்நலிவர்.

௩௬

ஓமவீற்றிலிலதிதிக்கூ ணிடாமவநீச
ராமதற்கையமில்லேத் தேசாந்நிரியானோன்
ருமுண்வேளையில்வந்து டுற் றுமுணாநாகிற்
டோமுன்பன்னிரு சென்னநாயாவரம்புகியில்.

௩௭

வரத்துநீசனே யெனினுமுண்வேளையில் வைகிற்
றரத்தகாதென்போ தாமுஞ்சுண்டா னாரெதினறி
யருத்திகூர்தர வெதிரிற்சென்மறைத்தனங் கொடுத்தோர்
திருத்தவிண்ணவ ரெதின்கா னவுடாப நஞ் சேர்வா.

௩௮

வேறு.

நற்குலத்துதித்து நன்னெறியுணர்ந்த ஞானியானவர்க்கோர்வருட
மற்புதவுண்டியாடையுமகிடுவி ன்ருளினோரரம்பையர்க்குழப்
பொற்புறுமானமீதில் வைகுந்தம் பொருந்தியேகோடியாண் டதன்மேற்
றம்பரமுணருநான்மறையவராய்த் தரணியினெய்துவரன்றே.

௩௯

உயிருளகா றுஞ்சாத்திககுணத்தி னுத்தமப்பொருளினுலுயருஞ்
செயிரமுமனதானத்தினைநடத்துஞ் செல்வர்க்கேடவருக்கரசாய்ப்
பயிறருநடனத்தரம்பையர்கவரி பற்றிநின்றிருபுடையிரட்டக்
குயினிகர்மொழியர் பலாண்டிசைபகரக்கோநகர்தனையென் றும்புரப்பர்

என்பனபலவுமொழிந்திடக்கேட்டாக் கெழின்மிகுஞ்சுந்தரமூர்த்தி, யின்புறவணங்கியறத்துறுபலனை யிசைத்திடக்கேட்டகமகிழ்ந்தான். முன்பினைவினைக்கும் பாவமும்பதகர் தொடர்கதியையுஞ் சொல்லுமெனவே, யன்புமீதுறச்சுந்தரானந்த ரெனுமருந்தவத்தினரளுவார்.

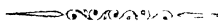
புண்ணிய்பலப்படலமுற்றிற்று.

—*—

ஆ படலம்-சூக்கு திருவிருத்தம் - சகூய.

பாவபலப்படலம்.

சுந்தரநீகே ள்நதரவுலகம் துணிநாளுஞ்
சுந்தைகளிப்பால் வாழ்நாகஞற்ற செயலசொற்றா
மிந்ததிலத்தோ ரிழிநொழிபாவ நிலைசெய்தே
நிந்தையுறுமவெந் திரையமதுறுவன நெறிசொல்வாம்.

க

கூத்தன்சங்கீதன் விகடன்னுயிர் கொலைசெய்வோ
னேத்துறுவிர மம விட்டோனபெண்களை மிகவீன்றோன்
நீத்தொழிபுரியு மறையனபொருடரு டிங்கோளன்
சேர்த்துறுபொருளின் வாட்டியினுஞ்சீ விப்போனும.

உ

தன்குருவின்பா லச்சமிலாது சடஞ்சொல்வோன்
பின்பொருவன்மன் மனைவிபொன்னிசசை பெரிதுள்ளோ
னன்றிமறத்தோ னுலகாயு மனெடு நாத்திக
னென்றிவரெல்லா நிரையமதுற்றிடரடைவாரே.

உ

மித்திரபேதன் குலநியமங்கை விட்டோனுஞ்
சுத்தமுறுமமறை விற்போன்சீழவர் தொழிலெய்வோன்
புத்தியிலாதவா நட்புறுவோன்புகு முறம்விற்போன்
பத்தியிலாக்கொடு நீசபெறப்பசுபால்விற்போன்.

ச

பொறுமையிலார்க்குத் தவர்களிழைத்தவா போக்கில்லார்
சிறுவர்கடங்கட் கனமளியாமற் நீதாரு
மறுகவையுண்டிக டாமுணபவராழ் நிரையத்தி
னுறுவர்களைநன் மறையறிவோர்க ளுரைப்பாரால்.

ரு

ஊருந்தேர்ப்பா கன்மிகுகட்டிய முறைசெய்வோ
னீருமருத்தன் கணிகைகுதாடி யிருவோரைச்

சேருமனத்தா ளவள்கணவன்முத் தவன்செய்யா
தாருமணத்தா னரசர்தம்மனையி னனங்கொள்வான்.

௪

தந்தையுடன்ரு யுண்ணவுணுதுறு சண்டாள
னிந்தையுடன்கள் ளொடுமதுறுகரு நெறியில்லான்
புந்தியினஞ்சுத லின்றித்திருடும் பொறையில்லான்
பந்தமுறுங்கொடு நிரையமதிப்போய்ப் படாவாரே

௭

இன்மையி னானே யுண்ணவழைத் திங்கிலை யென்றோ
நன்மைகொள் வேதியர் தொழிலை மறுத் தவர் நகர்விடு
தொன்முனி வேருறை யாச்சு மங்கள் கடுகிப்போர்
மென்பசு வுணர் ரளியாருங் கொடு ரரகிடை மேவுவரே.

௮

நெறியுறு வேதியர் துமைநிந் திப்பவ நடையிலா
ரறிவி லரந்தக ரின்பொருள் கவர்பவ ரளியாக
முறையறி வித்தருள் குருமொழி கொள்ளா மினனுபாற்
குறிகொளே நாண்முற் கூடுவா கொல்லாக கொலையோரே.

௯

கோலொரு மூன்றுஞ் செஞ்சடை குடுமியு டிலரேனு
மேலுள் காவித் துகிலுள்ள வரைவிருப் பாடா
சீலநற் றறவாஞ் சிந்தைய சுவே யடம் போனாப்
பாலரையாத ரியாதவா நகிற் பாய்வாரே

௧0

வேறு.

பூதலந் தனக்குங் காலன் புரிககுமெண் பாண நென்ன
வோதுமா யிரங்க னுற்ற யோசனை யாவா னுள்ளாய்
மீதுறு மரங்க ணீழ லிலல மாய் வெருவல் காட்டும்
பூதமு மிரண்டுட் கல்லும் பொருந்திப் நெறிய தாமால்.

௧௧

உள்ள முன்வினை வயத்தா லுடலுறு முயினாம் தூதர்
தள்ளுறத் தூல நீங்கிச சூக்கும தனுவி னேமும்
விள்ளுற மெரியி னாலும் வெநகிடா வினைப்ப யாவுங்
கொள்ளுறும் வலிமை யுற்ற சூடம்பையைப் பிணித்தல்செய்தே.

கோரமாய்க் காலதூதர் கூட்டும் வெம் பாசத் துள்ள
யாரு மாதார மின்றி யிருவினை யகலா தாகிச்
சேரும்பல் லுறவும் விட்டுசெ செய்வினை நினைந்து நைந்தாங்
கிரமில் பத்கர் செல்லு நெறியிருட் டியர்நீந் காதால்.

௧௨

வரையறை காலம் வந்தான் மாத்திரை தருக வொட்டா
ருணாசெய் நால்வகையின் றேற்றத துற்றுவா முயிர்க ளோடு
நரர்மிது மசுர ராதி யாவர்க்கு நமனூர் தப்பா
தொருவறு முதுமை மட்டு முறுபொழு தின்தென் தின்றால்.கசு

இடமிது கால மீது செய்கையீ தென்ப தின்றிக்
கடைவரி னஞ்சு மாறு கட்டுவ ரடிப்பி சுற்ற
மிடைவிழும் தலந வெய்ய முள்ளாற்றிற் கதையா லெற்றிக்
கொடுமணற் கொதிப்பிற் றள்ளிப் பாடகர்க் கொடுபோ வாரே.

கொலைபுரி கொடியோர் தம்மைக் கோரமா யுலக்கையாலே
தலைமுத லுடன முற்றும் தசையுட ளிரதங் கால
நிலையறக் கைகான் முக்கு நெற்றிவாய நெறியத் தோள்க
ளலைவுடக் கவுண்பா பின்பு மொடிந்துக வை தடிப்பர். கசு

அளவருங் கறுவி தம்மா ளுத்துக் குத்திய மடிந்து
முளமது பதைப்பசு சுட்டுக் கொண் டுபோய நரகுட் டள்ளக்
களமுறத் தேனாய் பாம்பு கடித்திட வட்டை காகந்
தளர்வுறத் தின்னுந் தாழுண் டிலங்கெலாந் தம்மைத் தின்னும்.

சிறியரைக் கொண் டு ளார்கா சேயிறை யவரைக் கொன்றோ
ரறிவுற நமயினோத் த நடையா தரித்திடா தோர்
வெறிமலர்க் குறலி னாக் கு விருமயிக்குந் தேவல் செய்வோர்
தறிசெயுங் கருவி தமமாந் தண் டுக்கப் பிவிஷமாமால். கசு

இல்லுறு பொருளை வெய்ய விருளிடைக் கவர்வுந் றுரை
வல்லுரத் திடுத்து மோதி வயங்குகொள் ளியினுந் காயவர்
நல்லவர்க் கிடரிதைத்து மிகழ்த்து நோவசசொன் னவைப்
பல்லினை விகலன் காகம் பறிக்கப்போய் நரகிற் பாய்வர். கசு

உள்ளவ ராக வாழ்த்து முயர்ந்தவாக் குதவா தோரை
யொள்ளிய கழுத்திற் பாச முடிவடித் துடற்றி மென்மேல்
கொள்ளரும் பரியார் றுன்பங் கொண்டுநீ ரன்னங் கேட்பத்
தள்ளிப் போய்க் கும்பிபாக நரகத்துச் சார்விப்பாரால். ௨0

கொடிய பாடகர்க் டம்மைக் கூறுகூறாக வாட்கொண்
டடிமுதன் முடியின் காறு மரிந்துவெந் தழலி லிடடு
மிடியென வதிர்த்துக் காயு மிருப்புத்து னோடுகட்டி
நெடியவாந் கிருமி யாவு நெருங்கிய குழியிற் சேர்ப்பர். ௨௧

இவ்வகை யந்த கோடி நிராயத்து னோங்கி யேங்கிச்
செய்வகை யுணரா ராகித் திகைத்துநொந் தழுது துன்பப்
பௌவமும் துணங்கும் வெய்ய பாநகர் பதைக்குந் தோறு
மும்வகை செய்திலோமே யெனவுணந் திவைசொல்வாரால். ௨௨
வெறு.

பெண்டிர் தனயர்சுற்றமுற்றே பின்னேயுதவி செய்வரெனக்
கொண்டு தருமங்கைவிட்டிக் கொடியநரகக் காளானே
முண்டா ருமித்தாரம்முமுற்று முற்றாருந் தவோயில்வந்
தண்டார் புரிந்தவழம்பாவ மதுவேயுயிர்க்கார் ரவென்பர். ௨௩

தேடிப்பொருளையறநாளுந் செயா டுநறிய தொழிற்களித்துப்
பாடிவிழலுக்கிறைத்ததுபோற் பலமேபுரிந் தாழுயிரினா
நாடியினும்போய்ப்பூவுலகி னெண்ணுகெ றிதுநரகினுறும்
கேடிப்படிக்குவிளைக்குவினெ டிட்டோமென்று லிற்சொல்வார். ௨௪

எந்தநாளுமிறவாம லிருப்பதாக மனத்தினினை
தந்தோகொடிய பவம்வார டுகெ ளாதமர்குரிபு செய்தோ
முந்தவிதனையுணரிப்பொருண முழுதும்வறிஞாபெ டுவுதவிச்
சிந்தைகளிக்கந் தேவப்பதந் சேவோமென்று லிற்சொல்வார். ௨௫

அய்யமுனரிந்பூவுலகி னறியாமையிஞாபவம்வினைத் த
வெய்யவெமைப்பேய்ப் பதந் தாத்திந் மேவவருளிவிட்டமோற்
பொய்யின்மேனாட்டோடிமனை புறத்தி னவத்தொருநனைத்துஞ்
செய்யவறங்கனாற்றியிவண் சேவோமென்று லிற்சொல்வார். ௨௬

பிறந்தபிறவியீடேபப் பரமமுணர்ந்துபு மமலத்தைத்
துறந்திந்நகர்க்கெய்தாதநெறி யென்றுதோன் றுமென்பர்சில
ரிறந்திந்நிராயத் தமுநதுவா யிழைத்தே கார்பவந் தையெழிலுறத்தை
மறந்தோமந்தோவிந் துயர மாறுமோவெனமுடிவா கிலர். ௨௭

நரகஞ்சுவர்க்கமென்பதனை நாடிப்பாந் துமணம்மீதி
லுனாசெய்தவராரென் றுநம துணர்வைக் கெடுத்திச்சார்வாகன்
வராயும்விதத் தானமைநரகின் வருந் தப்புரிந் தமிருகொடிய
பரமபதகரிந்நரகிந் படர்வரெனவே கர்வார்சிலர். ௨௮

இன்னும்பலவாறாகநர கெய்தியுழலுமாந்தர்செயல்
பன்னவரிதாமாதலினுற் பவமோர்பொழுதும்பண்ணுமற்
றண்ணாயிர்போலெவ்வுயிருந் தாமென்றகத்திலன்புறவே
யெந்நாளினுநல்லறங்கள்புரிந் தெய்துவா ிநற்கதியினுளார். ௨௯

சொன்னதரும்பலவவற்றுட் டிலங்கோ தனமேயதிகமென
முன்னுரைத்தமுறையாக முநீராயுலகினிடை
மன்னுதருமமியைந்தமட்டும் வழங்குமவலோகதிக்காவ
மென்னவுயர்சந்தரமுாத்திக் கிசைத்தார்யாவுமுணர்ந்தோரோ. ௩௦

வேறு.

அன்பொடு சுந்தரானந்தா கூடலு
மின்புடனவரிரு பங்குகளேத்தியிவ்
வன்கலியுகச்செயல் வழத்துவீரோனத்
துன்பகன்முனிவரா சொல்லுவாரரோ. ௩௧

பாவபலப்படல முற்றிற்று.

ஆ படலம் டி-கரு-திருவிருத்தம் - ௪௯௨.

நன்னகரத்தொழில் நலமிருசுந்தர முாத்தி நான்குறுங்

கலியுககலியற்படலம்.

நலமிருசுந்தர முாத்தி நான்குறுங்
கலியுகச்செயலினை கலி து கேட்டியே
லுவைறுமுன்னைய யுகத்தினுபோ
லவலிதனபெருமையை யழையகேட்டியால். ௧

முன்னுமிகழந்தன யுகங்கணமுன்றினுந்
துன்னினர்கலிலா சுருதிதான்முறை
மன்னியவறஞ்சில மருவிற்றென்னினும்
பின்னுறுமிதிர்கலா பெருக்கமிக்கதே. ௨

வேதியுதத்தொழில் விருமபிமற்றுள
சாதியுபரிவாக டாழ்ந்துளர்களை
பூதியமபெறுவதற் குனியுயாந்தவர்
கோதுறவணங்குவர் குலமுனர்களை. ௩

குறையுறுசீரிக் குவலயத்திடை
மறையவருணரசசோ திடம்வகுப்பரா
னெறியுறுமரபினல்லொழுக்கநீங்கிட
முறையுறுந் தொழில்சிலர் முயலுவாரரோ. ௪

தன்மனை தனம்விற்றுத் தனங்கடேடினு
நன்மைதானெனச்சிலர் நயந்துவாழ்வராத்
தன்மமென்பதனருட் டன்மையேதர்வுறுக்
கன்மனத்தவர்கிலருறுவர் காணினே.

ரு

அநிச்சயகோடி பொன்பெறினுமானநர்
குடிக்கியலாநன குறைக்குடன்படார்
படிக்குணமேலவரெனப் பகதர்மாறு
மிடிக்குடன்படுவர் மீ ப்பழியுமேற்பரால்.

கூ

குன்றினையினையொன் கொண் டாரைகளுங்
குன்றுவகுன்றியி னானவைசெய்யினுங்
குன்றுவரெனமுறேற் கூறுமாற்றி
நன்றிலாதனசிலர் நடப்பாடாரினே

எ

தலையிடையிழிதரு மயிரினாநல்லமாய்
நலையிடைத்திரிவுறு நெறியிலாரெனப்
புலமையினோயுனாபுகலுந்தன்மையிற்
குலநலமறிவுறுந் தலகர் கூற்றே.

அ

நட்டியபொருளேநல் லுட்குந்கிலி
வாட்டமி லுறிகுந மட்டிழால்சிலர்
கேட்டம்கொண் டான நராய்க் கொடினுடைப்பவர்
கேட்டனகொடுப்பராத் தளத்தலிந்நீயே.

கூ

தானுமுணர்சுந்தித் தவர்க்குந்தாந்தரா
ருனுடையுடம்பினே வருத்தயொண்ணாரு
ளேனையபுதைத்தவர்க் டிடாசெய்வார்கட்குந்
தேனுறுமளியிலிற் தருவாரற்றிலர்

கய

சிறப்பினேத்தருவதுந் செல்வந் துய்ப்பது
மறத்தினல்லாற்றினே யன்றியின்றொன
மறத்தினையகற்றுநால் எகுத் தானென்றி
மறுத்துவெம்பவத்தினே வளர்ப்பராத்சிலர்.

கக

என்பிலாப்புழுக்களைக் கதிரெரிப்பபோ
லன்பிலாவுயிர்களை யாருஞ்சுநிம்மென
முன்புரைதேர்கிலா மூடராய்ச்சிலர்
வன்கொடுஞ்செயலுடன் வாழ்வார்மண்ணினே.

கஉ

புன்னுனியுறுபனி நீரைப்போலவு
மின்னிடையொளியென விளங்குமிவவுட
றன்னிடையுயிரதன் நன்மைதேர்கிலா
திநிலத்தீறில் தெனக்கொள்வார்சிலர்.

கந

ஒருபொழுதாடினும் வாழ்வ தேர்கிலர்
கருதுகோடிமேற் கணக்கிலாதன்
மருவருமுலகியல் வழக்கமாதலைப்
பரிவொடுமேற்கொளார் பயனுஞ்சீலர்.

கசு

வேறு.

தனையரேவிய தொழில்களைத் தந்தையர் புரிவர்
மனையின்வந்ததுன் மருகிசொன மாமிகேட்பதுவா
யனையவில்லவண் பொழியின்கேட்ப ராடவர்கள்
புனைநலந்தவர் நட்பவர் குறைபுகன்றிடவே.

கரு

நசையுரைத்திட நாவிலராயும் பிறர்பால்
வசையுரைப்பதற் குடம்பெல்லாம் வாயெனப்பித்தறி
யிசையறத்தன குற்றங்காண்பதற்குக் கண்ணிலரா
யசைவின்மற்றவர் குற்ற மாயிரங்கனாய்க் காண்பர்.

கசு

குற்றமாகிய மொழிகளேற் கோடிமேனுழையுங்
கற்றமே வர்சொலுமொழி காதுடைநுழையா
துற்றசெவ்மேநீலையென வுணர்வின்நீலைமை
யற்றதுலமுழிவுறா தெனநீனந்தமர்வர்.

கஎ

ஏற்றவர்க்கொன்று மீந்துடார்பிதரிடந்தாய்போ
யேற்றற்கென்னினம் தெப்பொருளாகினுமேற்ப
ராற்றுநல்வழிச் செலங்கருகாலழி முடமா
மாற்றுந் தீவழிச் செலவெனின் மருத்தினும் விரைவர்.

கஅ

அடுத்துளோர்களைக் கெடுத்தவர் பொருள் கவர்பவரு
நடுத்திரிந்தவை தனிலொரு பானவில்பவரும்
வடுத்தவிரந்த மேலவர்களை வசைபுகல் பவரும்
கடுத்தசொல்லினர் கவர்மனத்தினர் சிலர்காணே.

கசு

தேவராலயங்களை மறைசெப்பும் வேதியரைத்
தாவினன்மறை கருதிதூல்களையிகழ் சளக்கர்
கோவைமேலவாய் குலத்தைநிந்தனைசெயுங் கொடியோர்
பாவமேபுரு வாகிய பதகர்கள் பலரால்.

உடு

பெற்றதாய்மனம் பேதுறவியற்றும் பேதையரும்
பெற்றசேயினை விரும்புறப் பேயனையவருஞ்
சுற்றமுள்ளவர்தமை யென்றும்பகைகொளீர் தீதர்களும்
வெற்றிலேவந்தர்பாற் பகைகொளும்வெறியரும்பலரால்.

௨௧

மனையின்மற்றொருவன் வரமனமதற்கியைவோர்
பினையொருத்தன்வாழ் மனையிடைதுழையும்பேதையர்க
ணைமலர்க்குழற் பொதுவியர் கலவியையப்போ
ரனையவர்க்குக் குழ்மேல்செய் யசடர்கன்பலரால்.

௨௨

கல்விமேன்மையு ண்மைபுந்தருமெனக் கருதார்
பல்விதங்கனிகஞ்செ ல வதன்வழிபாடாந்து
நல்விதஞ்செயு முணர்விலா மையிற் பகை ண்ணத்
தொல்வியாகித்தம் பொருள்கெடத் தூய்ந்ருவாச்சிலரே.

௨௩

செவியினுறுஞ் சொச்சவை தேறுத்திலையாய்
நவிலும்வாயுண விலின்கவை நன்குணரசுட
ரவிலாதிருந்திப்பய ணிலையென்பதறியார்
புவியினிற்கொடுத்தொழில் புரிந்துய்குயாச்சிலரே.

௨௪

அச்சமின்றியே மதுதுகர்வார்களு மறிஞ்
செச்சமென்றிகற் குதிகைந் தாடுகின்றவரும்
பச்சமின்றித்தந்தாதைபாற் பாகங்கொள்பாரு
நச்சராவெனப்பலர் கட்டு நல்வுய்ப்பார்பலரே.

௨௫

வருணபேதமின் றுமெனவுழல்கின்ற மடியர்
கருணையின்றியே வறிஞரைக்கடிந்துசொல் கொடியர்
புரியுமவெங்கொலை யாளர்கள் பொய்க்கரியுரைப்போ
ரொரிகொளுங்கனன் மதிக்குறுமேழையாச்சிலரே.

௨௬

திருடுசெய்பவப்பிறர்க்குத் தீங்கிழைப்பாற்பலரை
மருவும்பெண்களை மனையில்வைத்திருக்கின்ற மடையர்
மருவினற்குல மடந்தையர் கற்பினையுறிக்கக்
கருதுமுடர்கள சிலர்கனிக்காசினியமர்வர்.

௨௭

இனையவாகிய வெண்ணும்பாவிக றுறினு
மனையறத்தொடு நன்னெறி வழுவிலாநவராய்
கனைகடற்புவி தனிலெங்குங்கலந்து நல்லறங்கள்
கனிவுறச்செயுங் கருணையோர் மிகுதியாங்காணின்.

௨௮

துன்னுநற்றவஞ் செபஞ்செய்வோர் தொகுதியுமருளா
லன்ன தானங்கண் முதலியவறஞ்செய்வோர் திரளுங்
கண்ணலின்சுவை கைத்திடக்கனிவுறப் பகர்வோர்
மன்னுந்தேவர்க்கா லயங்களும்வகுப்பவர்பலரால்.

உசு

தேவராலயங்களைத்தினம் தெரிவிப்போர்பலரே
யாவலாயத்திருப் பணிகளாற்றுவரிப்பவர்பலரே
தாயின்மாதவர் தமக்குட்சரிப்பவர்பலரே
பாவமின்றிரல்லறத்தினைப் பரிப்பவர்பலரே.

உய

கண்ணுறங்குவ போலவத்துறுவ சாக்காடக்
கண்விழிப்பது பொருவுவ பிறப்பெனக்கட்டுர
பண்புலப்படப் பகர்த நான்முறைபயனுணர்ந்து
தண்புனற்றட முதலியவறஞ்செய் சமைப்பர்

உக

அகுதிதெய்வமென் றடித்துணைதொழுதனங் கொடுப்போர்
தொகுதியாகநம் சுற்றத்தோ டுருந்துணை தூயோர்
பகுதியின்றித்தன் டுறுயிரெனப்பல் லுயிர்காப்போர்
மிகுதியாகவிம்மேதுனி தணில்விளங்குவரே.

உஉ

இனையபற்பல வறங்களுஞ் செந்நிறநிலத்திற்
புனையும்பற்பல வணியினுங் கற்பனைப்புதுக்கி
மனைநன்மாட்சியி னுடனிருபகையங் காடபுந்
தனைநிகர்த்திடா மேனமைகொலையலா பலரே.

உக

இல்லதென்ன தம்மில்லவண்மாண்புட னிருக்கி
னில்லண்மாண்பினை யில்லனே லுள்ளதென்னென்னு
வல்லநாவலர் முன்னோர்வழுத்து மதுணர்ந்து
நல்லறத்துட னில்லறத்தவாபலர் நாடின.

உச

வேதவேதியர்முதலியவ்யனுலகமர்வோர்
சாதிமேன்மையுமொழுக்கமுந்தறுதலிலராய்
நீதியாய்ப்பெரும்பா லுறபலத்திடைசொலர்கள்
கோதுறங்கேதுவெதுவெனிழ்கூறுதுங்கேண்மோ.

உரு

உ வ ரு.

மன்பதைபுரக்குமெல்லுயிரவுநேர்வழங்கல்போ லு
மின்பமுந் தன்பய்யார்க்குஞ்சமமெனவிசைத்தலா லு
மன்புடன் கலியுகத்திலுன்மிகவளம் தலாலே
துன்புசெய்கலருமீறித்துவன்றினரென்பமாதோ.

உசு

மூந்தியபுகத்திப்பாரின்மொழிதருவருணமின்றாய்ச்
செந்தழவ். மகங்கனின்ரூய்த்தேவராலயங்கனின்ரூய்
நந்தலாம்பவங்களின்ரூயநவஞ்செறியமுடிவின்ரூய்
வந்துறுதீர்த்தமின்றாய்வழங்கியதென்பிமேலோர்.

௩௭

இரண்டதாம்புகத்தினுன்குவருணத்தினியிப்புண்டாடு
மருண்டதன்மையினைமாற்றுமறைபகன்மந்திரம் கருண்டாய்த்
தெருண்டவம்மகங்களாதுசெய்வதற்கேதுவாகி
யருந்தவஞ்சிலர்காரற்றவிளங்கியவனியென்பர்.

௩௮

மூன்றதாம்புகத்திளமிக்கமுதலாபுதருநிடுகேற்ப
வான்மதேவாலயங்கடத்தங்காரிலுமைந்த
சான்றவம்சிலருந்தன்மாபன்மபுத்தசாமோமாகத்
தோன்றியதென்னதேர்ப்போலவர்செய்வுவாரால்

௩௯

இத்தற்கலியுகத்திலிட்டுகாவிரிவாங்கின்
முந்துறுசிவனுக்கோமின்யொழிதருமறுபான்முன்று
முந்துதென்கரையிச்சேர்த்ததோருபற்றிருபதேதழு
மந்தமிடலங்களுற்றுத்தொண்ணுபதாருமண்டே.

௪௦

பாண்டிநன்னாட்டிலேசன்பதிபதினுதாரும்
வேண்டியதுதவுத்தேசரனுட்டிண்டிளங்குமொன்றுங்
காண்டகுக்கொங்குநாட்டிடுக்கிள்கிரகலர்க்கோழுந்
தூண்டருவிளக்கமன்னதுமுதலாடபன்லொன்றும்.

௪௧

தொண்டமண்டலத்திலத்தசசோதிசேதலமெண்ணுஞ்
தண்டலின்மகதநாட்டிற்றலரிருபத்திரண்டி
மண்டலம்புகமுக்கினவடபுலத்தைத்தாமீசன்
பண்டமர்தலமிரண்டுபற்றிமுதலாபுலாமால்.

௪௨

தருமலிமாற்பன்மேவுத்திருத்தலத்தேசாதநாட்டின்
மருவுவாரம்பான்முன்னும்வாரம்பாண்டிதலின்மூவாறும்
பெருவளமலையநாட்டிற்றலங்கியதலம்பன்முன்னும்
தருமலிதொண்டநாட்டிற்றலரிருபத்துநான்கும்

௪௩

வடபுலந்தன்னிசென்னுமவழங்கியதலமீராறும்
தடமதிக்காளியன்நன்மல்தொறுநடனஞ்செய்து
படமுயரவைநாளும்பாயலாய்ப்பள்ளிகொள்ளுந்
திடமிகுமரியுற்றேருங்குந்திருப்பதினாற்றுப்பத்தே.

௪௪

தொன்மரநீழலுற்றுத்துகாறுமீசனன்பான்
முன்னுபதேசம்பெற்றமூவரான்முனிவர் தம்மாற்
சொன்முறைபாடம்பெற்றதலங்களாய்சொல்லாபின்னு
நன்மையேவினேக்கும்பல்சேத்திரங்களுனிலத்தினுண்டால்.

சடு

ஈதலானதிகளித்தவிருநிலவரைப்பிணைப்பன்
மீதுயிர்ந்ரெழுந்தமேருகிரிமேல்பாற்சக்குவென்றான்
தீதுவடக்கிற்பத்தி ராகதிக்கித்தீட்டிக்கிற
சீதையென்றுரைக்கவான்றசெழுந்தசெல்லுமன்றே.

சக

அன்னமால்வரையின்மென்பாற்பாவினியலைபண்மோதி
நன்னலமாகசெல்லுமிலாதிநிநாநினிமுன்றாய்ச்
சொன்னவைகளுக்குத்தென்பாற்றுலர்முலபரதகண்டந்
தன்னிலேழ்சீவுமுண்டாலதன்பெயரோட்க்கேண்மோ

சஎ

நாவல்கண்மிகு மலானநலஞ்செறிசம்புத்தீவே
தாவிலா * விநலியுற்றதாந்தமும்பிலங்குத்தீவே
மேவுறுமிலவுமிக்குவிளக்குஞ்சாநாமலியாந்தீவே
கோவுறுங்குசப்பும்தார்த்துகுலவியகுசத்தீவாமால்.

சஅ

கிரிகண்மிக்குளதுசெய்யுமிரவுஞ்சமென்னுந்தீவே
விரிதருமடைகொடேட்குவிருக்கஞ்சேச்சாகுத்தீவே
வரிகொள்வணமுனஞ்சுழ்சோலைவாபுபுட்பகமாந்தீவே
தெரிதருமில்வேந்தீவித்தீசெல்லுறுதுகன்சொல்வாம்.

சக

தாம்பிரபருணிவைபைகவுண்டணிதர்க்கீத்தி
யோம்புநற்சருதமாலையுயர்வைகாய்காவேரி
யேம்பலில்பெண்ணைபாலாரினியசக்கரவரத்தை
தேம்படுதுங்கபத்திரிதம்புறுவேணியாரே.

டு0

திருவீமாநதிநர்கோதாவிருருவத்தைச்சா
னிருமதைபருட்டுணிக்கோணீயகுந்தாவிசுரத்தோடு
விரவைவேதகனம்மிருதிமென்றிரிசாமைகுல்லை
யிருமிகொளிகைக்கோணியிலக்குஞ்சாநவிதைவத்தை.

டுக

சரபுரீளயமுனைசந்திரவதைநட்சதமாலேசசி
விரிசரசுவதிசத்துருவையொடுவிகுவைசெம்மை
தருமருத்துரதைசாற்றும் விகிரணியுடனேதக்க
தாணியினுறும்புமீர்த்ததஞ்சாற்றும்கரிதுமன்றே.

டுஉ

இவ்வரைதனின்மாலிங்கரெழினலம்விளங்குகின்ற
செவ்வியின்மலைகளெண்ணிலாதனசிறப்புவாய்ப்பு
பெளவநீராடைஞ்ஞந்தரணியின்பல்விடத்து
மெவ்வநீத்தின்பநல்குமபடியினிதருப்பதுண்டால்.

நூ

ஈதலான்மேனாட்சென்றயுகங்களிலிருநிலித்தி
னீதிமிக்குள்ளதென்னாகித்தினுங்கலியுகத்தின்
மாதவநதருமந்தான்மறைபெறுமுதலியாவும்
போதுறுமபடியெஞ்ஞானமும்பொருந்துமென்றுரைப்பர்மேலோர்.

வேதநன்முறையாற்சொற்றவிதிப்பாடுமகங்களாற்று
நீதிதேர்நிமிமன்னுக்குறையுறுமமரபித்த
ரேதத்தீர்கலியுகத்திலிவ்வுலகிலவையெய்தத்
காதல்கொள்வார்கொன்னுபுரிவராகதறினரால்.

நூ

பின்னுமம்முனிவர்கொல்வாபெருநிலைரைப்பினுள்ளும்
பொன்னிநற்பொருளையென்னப்புகலீநாடுகளுஞ்ஞ
மநிலநாப்பட்பத்தியறிவொழுங்கத்தினையினோர்
மன்னுவரென்னச்சொன்னமலர்மொழியுமுண்டால்.

நூ

ஆதலாம் கலியுகத்திலரமெஞ்ஞாலிந்துதோன்றும்
தீதறுவஞ்சநெஞ்சர்விந்சிலருளரென்றாலும்
பேதுறுமிருளிலாதுவிளககொளிபேணுதற்றே
யிதலுமிரப்போரினதேலிலகெனவிசைக்குமாற்றே.

நூ

வேறு.

எக்காலமுமெந்தயுகம் களினுந்
தக்காருயர்விண்பதஞ்சார்குவரான்
மிக்காகியபாவம்வினைபடலாகள்
சிக்கார்நரகத்திடைசேர்குவரே.

நூ

காரார்விடமன்னகடுஞ்சொலரை
நீராருலகோரிவணிந்தைசொலத்
தீராததுயர்க்கடல்சேர்த்தெவரும
பாராதவெம்பாழ்நரகெய்துவரே.

நூ

பொல்லாதவர்நன்மைபொருந்துவது
நல்லோர்கள் கொடுந்துயர்நண்ணுவதுந்
தொல்லார்வினையால்வினுந் தொடர்பாய்
நில்லாதெனநீணைவோர்மொழிவர்.

கூ

என்றின்ன டன்னுமெழிற் குருவின்
பொன்றுன்னு மலர்க்கழல் போற்றிசெயா
வென்றிநிலன் யாவர்விரும் புறுநாட்
குன்றுப் பெறியாவது கூறுமென.

சுக

வேறு.

திருவுளமழிந்து சுந்தரானந்தர் செப்புவாரிக்கவி யுகத்தின்
பருவமுதிருங் காலஞ்சாரப் பகராமனமிதர் புனியை
மருவியாணுளில் வருணமுயில மாய் மறைநெறிசாத்திர முறைக
ளிருளறப்புராண நெறிகளுமில்மா யறனகன்றிடப்பவ ரடர்வர். சுஉ

இருளுமனத்தராகி யேமனைக்களிய னெறிப்படிசெய்வ திலதா,
யரிவையர்பலரை யணைத்திடவதுவு மறனைச்சம்மத மாவர், தெரித
ரும்பருவ மெட்டினிற்சினைவப் பயந்திச் செகர்தனி னரர்க்குப், பரு
வமுப்பதும் புருடவாயுளு மெபாய் பவங்கொலைவிருத்தியா மெனவும்.

கலந்திரளுவரி மணலினுமதிகங் களித்திடக் காசினிமடந்தை, ந
லிவுறுதருளாற்காத்திடவரிவாழ்நா ரண ன்கழ்நியினுருவாய்த், தலமதிற்
கலரை வதைத்துயரத்ததைத் களித்திடப்பிரிசுவ னெனமுன், னல
மிகுத்தவனுக் கிவையெலாந் திருவினாய்களையு ரைத் தனனால். சுச

எந்தநாட்டனினுங்க ட்பிகின டனோரிடழித் தவலியாய்ப்புரப்பன்
முந்துபொற்கணையேயாமாய் முடித்தானமுரண்பிஞ்சிரணியநாமன்
சின்தையுட்கலங்கரவரியுருவாய்ச்சிதைத்தன கம் த்தோனுடனே
மந்தரகிரிக்குகிற்கும்பகருண ன்நனையு ரையனாய்மு த்தான. சுரு

மாமனங்கஞ்சன்பவுண்டரன் மத்தவக்திரன்சிந்துநாட்டரசன்
சேமமினரகன்முதற்பலர்கோயுத்திதான்மிருகணனனாய்முத்தங்
காமனைப்படந்தோன்காமன்செய்க்குவித்துகவிவிலோ, டன ப்பொறிகடவி
ப்,பூமனுமரசர்திரனொடுபலரைப்பொருகாத்திடைமடித்தனனால். சுசு

லேலையினெழும்புமதுகயிட்வரைவிட்டிவிண்ணவர்துயர்தவிர்ந்தான்
மூலமென்றழைத்தகரிக்கருள் புரித்தான்முன மகரேசன்கொண்மறை
யைச், சேலுருவாதித்திசைமுகங்களித் தான்செகதலமுழுதுமுண்டிமிழு
நீலநன்னிறத்தோன் செயலனைத்தினையு நிகழ்த்து வதனத்தற்குமரிதே.

வேறு.

புவியியைகதைவிட்புவிமகடனக்கோ
ரவமுருதுகாத்தருள்வதுமவன்பரமவனுந்

தவம்புரிந்துமாதவனெனப்பெயர்கொடன்மையினும்
பவமகந்துநற்றவமின்றேற்பலிப்பதொன்றின்றால்.

சுஅ

சிறந்தமெய்த்தவமென்னினுஞ்செகதலமதனி
லறந்தவத்தினுக்கதிசுமாமலந்துளமுன்னாந்
துறந்தவர்க்குமற்றெவர்க்குநச்சுகமுன்னித்தோர்
பிறந்தநித்பலனுவினெனவுரைப்பராற்பெரியோர்.

சுசு

என்னக்கூறியவாறெலாமினிதுறக்கேட்டுத்
தன்னகத்தினின்மகிழ்வுறத்தேபுகர்த்துந்ந்
நன்னலத்துளிையோகத்தினன்குறுவிதங்க
ளின்னதென்றெனகருளுவினெனவியந்திசைப்பார்.

எய

கலிபுகவியற்படலமுற்றிற்று.

ஆ படலம்-கக ப்ரு திருவிருத் கம் ருசுஉ.

யோகமுறைப்படலம்.

நிலம்புகழ்ச்சுத்தரமுத்தியோகமுறைதனைவிரிந்துகிழ்த்துங்காலை
வலந்தருவதியமுதலெட்டாகுமவ்வியமம்வருந்துக்கூறி
னலந்திகழ்ச்சுத்தியத்துடனேபலாரயகழ்த்துரையாநுநவைகனைங்கித்
துலங்குபிறமனையடையாசுத்தமுடனித்தமுத்தாமறையையோதல்க

பொய்யுரையாதிடர்கள்பலவாரிணயவைபொறுத்துவெறுப்பின்
றிநாளுந், துய்யமனந்தனிவனுசஞ்சலமகற்றியெவ்வுயிர்க்குந் துயர்செய்
யாமன்மையகலங்கருணையுடனவிலக்குநாண்மாதாகளசுத்தின்பரீத்துக்
கைதவம்வஞ்சனையகற்றலாகுமெனவுணவுடையோர்கழுறுவாரால். உ

தவமகிழ்ச்சியுண்மையொடுதானரிகுபூசைகளுந்தயவாய்ச்செய்த
னவையகனன் னூல்கேட்டலிசையகனமதிநோன்புநனிகுற்றல்
பவமகனன்னியமமுநாமித்திரியமொடுக்கறவம்பற்றுரீத்த
லவனிபுகழ்ச்சுத்தரமுத்தியோகமுற்றலுயரறிவுருமை.

க

இவ்வகையவெண்முறைக்குமிசைத்தவிதம்புரிந்துபினராதனங்கள்
செவ்வியமும்மூன்றாகுஞ்சோத்திரங்கோமுகம்பதுமம்விரஞ்சிங்கங்

கௌவையகல்பத்திரநன்முத்தமபூரஞ்சுகமாங்கனிவாற்சிந்தை [ரால்
யொவ்வியியற்றுவிதமுமவிரித்துரைப்பாங்கேகௌனப்பின்விளம்புவா

ஊருவுக்குமுழ்த் தாட்குநடுவாகவுள்ளங்காலிரண்மிமேற்றிச்
சீருடனேயிருமாந்துவிற்றிருத்தல்சோத்திரஞ்செஞ்சகனப்பக்கத்
தாருமிருகாற்பரடுமாரியதன்பெருவிரல்கைமாறிப்பற்றி
நேரிலதுவளைந்துமேல்விடுத்திமுத்தல்சோமுகத்தினீர்மையாமால். ௫

இரண்டிதுடைகளினமீதுமிரண்டுளங்காலேமாற்றியேற்றிவைத்த
மெருண்டவர்க்கப்பதுமமெனச்செப்புவரால்வலதுபுறத்துடையின்மீது
முரண்கொளிடக்காற்பறட்டைசாத்தியேமாப்படைதன்மொழியுமவீர
மரண்டருமமெனமகிழுமருண்மிகுசுத்தரவினிநாமறையக்கேகண்மோ.

பிசக்கீழ்ச்சீவினிபாற்காலிரண்டின்பரடுகளும்பிறங்கச்சேர்த்தி
யாசையுடனிடமுழங்கைசாணுறவைத்தங்குலியைவிரித்துநேரே
நாசிதுனிபார்த்திருத்தல்சங்கமெனநவிலுவாகளப்பிசக்கீழ்ப்
பேசுறுசீவினிப்புறத்துப்பரடிரண்டுமபிடித்தசையாநிருத்தல்பத்ரம். ௬

இடப்பரட்டைசீவினிபாலுழந்தவைத்தேயிசையாகவலதுகாலின்
றிடப்பரட்டையதன்கீழாய்ச்சேர்த்திருத்தன் முத்தமிருமுழங்கைசேர
மடக்கியுந்திப்புறத்தழந்தவைத்திருகைதரையுண்றிவன்மையாக
முடக்கமின்றிக்கானீட்டித்தலைசிமிதன்மொழிகுவாமபூரமென்றே. ௮

அகமகிழ்த்ததுவினுக்கெவ்வாறிருக்கிச்சுகமுனே, நாவல்வாறுகச்
செகமதனிலிருப்பதுநச்சுகமெனவேசெப்புவராதனங்களின்ன
வகைபெறுமொன்பதுமாகுமவாசிந்லைத்துறமேலோர்வகுத்தவாறே
யிகலில்பிராணயாமவிதியையுநீயுணருமாரியம்புவோமால். ௯

உவறு.

உந்தியின்கீழுதிக்குமோர்நாடா
னந்தநாடியின்கண் ணுதியாநிக்கு
மிந்தநாடியெழு பத்திராயிரம்
வந்துகீழ்நின்று மேல்வளர்த்தேதாங்குமால். ௧௦

அந்தவாசுமே னாபிமருங்கமைந்
துந்துநேமியென வுடன்முற்றுலாய்
வந்துகீழ்ந்து நிறைவுறுமற்றவை
முந்துறந்தச வாதத்தின்புணுமால். ௧௧

அன்னநாடித சத்திக்குமாம்பெயர்
துன்னிடைப்பிங் கலையுஞ்சுழிமுனை

மன்னுகாந்தாரி யத்திமன்சிங்குவை
தன்னலம்புடை யார்குருசங்கினி.

ய௨

இனையவாந்தச நாடியிவற்றினுண்
முனையுரைப்பெறு நாடிணமுன்றுமே
புனைநலந்தரு மூக்கின்புழைவழி
தனைநிகர்த்திடா மேன்மையிற்சாருமால்.

ய௩

இத்தகைப்பெறு நாடியெல்லா முணாந
துத்தமத்தி னுடன்வெயிலகாற்றுரு
மெய்த்தரைக்கணின் மேவியிருந்ததம்
சுத்தமான தனுவொடு தோன்றியே.

ய௪

பொய்த்தலில்லா சியாசப புரிந்துபின்
வைத்தமெல்லனை மீதிவிரிசையா
லுய்த்தநற்குசப் புல்லொழுக்காக்கிமீ
மெய்த்ததோலை விரித்ததினவையே.

ய௫

அத்திமாமுகத் தணணலைப்போற்செய
துத்தமக்குரு விற்பதமுன்னியே
சித்துமொத்துக் கிழம்புத்திவையனறே
லுத்தரத்திகை லோக்கியுத்தேயரோ.

ய௬

பழக்கவாதனத் தொன்றுமபகாந்திடா
திழுக்கமின்றித் தனுவலமெய்தவே
துழந்தலாகியித் தூலாசைவுரு
விழித்துணைச்சுழ லாதுவிழித்துமே.

ய௭

புருவநன்னடு மீதுபொருந்துற
வுருகநோக்கி யமுதமுகுபபதாய்
விரிகொணுகற் சாக்கிரமேனிலே
றொருவிடத்து முறுதுற்றநோக்கியே,

ய௮

வேறு,

இடைநாடியினுல்லாயுவை யீத்தேயுதரத்தைத்
திடமாகவேபுரித் தெழில்செங்கும் வகைபுரிந்தே
வுடனாப்பணிழைன் மேவுறவுய்த்தவ் வழறனினே
யடைவானவிற்துடன் கூடுவது ரேசகம்புரிந்தே.

ய௯

மனும்பிங்கலையா லுற்றனவாசி தனைவிடுத்தே
பிணும்பிங்கலையால் வாசியை யுதரத்திடைபெருக்கி

யுனுநலலிடையான் மெல்லெனவுட லின்புறம்போக்கிப்
பினுமெல்லென விடையாலுடல்பெறுங் காற்றமைப்பதுவே. ௨௦

என்றிவ்வகை யொருபோதினிலிரு மூன்றறவியற்றி
என்றிவ்வகைநா னொன்றினுமுக்கா ளன்றிநாற்கா
லொன்ற ம்வகைபுரிந்தா னலவுயர்நாடிசித்தியதாந்
தன்றேகமும்வயநாதமுந் தழைக்குஞ்சுடர்சொலிக்கும். ௨௧

வெறு.

பண்ணவர்களுடைநாடுஞ் செயலுந்தோன்றும் பண்புடையநாடி
சித்தியானுற்பின்னே, யெண்ணிருமாத்தியாயனவின்வாசிடென்னையிடை
யிலுடல்பூரித்திடவேறுநு, மண்ணிறுமத்திரமான்மந்திரந்தானாகி
லுந்தன்னுளத்திருத்தியதற்குப் பின்னந்த், தண்ணுறும்பிங்கலையான்மு
ப்பத்திரண்டிமாத்திரையிற் சாரந்துமெல்லப்போகச்செய்தே. ௨௨

சேரும்பிராணயாமமெனவுமேலாய்ச் செப்புகின்றகும்பகமென்றி
ருவிதத்துட், பூரகாரிரேசகத்தின்பொருந்நாறிற்கும் கும்பகமில்விரண்டு
டனும்பொருந்தாதாகுஞ், சீரியரும்பகநதனக்குப்பூரகந்தான்செப்பரு
மிரேசகமுஞ்சினக்களாகுந், பாரிடையின்றெழுதலுடனுடல் கம்பித்த
ல்பயிற் லெயர்வருமபலிப்பாற்பிரத்யாகாரம். ௨௩

பேரும்விடயத் தகஞ்செலாமற்பற்றும் பின்னுந்தாரணமனவியாபாரத்
தின், சாருதலுமகத்தியுந் நியானத்தாருந் தகுமாறுதாரந் தேயங்க
டேர்த், நேருறுமாறுதாரமுலாதாரமுதலாகநிகழ்த்துவரம்மூலாதார
மாருமிலிங்கத்தின் கீழ்க்குத்தின் மேலாயடியமுக்கோண வடிவமை
வதாகும். ௨௪

இத்தகையமுலாதாரத்துண்மேவியிருப்பது குண்டலினிசத்திப
டங்கொணுக, மொத்தியன்மும்மண்டலமிட்டுறையுமாங்கணுறை தெய்
வமாவதுகணேசனாகு, மெய்த், சுவாதிட்டானாலு கோணமேவியேவி
லிங்கமுலத்தினண்ணு, மத்தகையநற்றலத்துக் கதிதெய்வந்தானரி மல
ருந்தியினுதித்தபிரமனுமே. ௨௫

உந்தியிடைமணிபூரகமு மைங்கோணத்தொளிருமதற்குரியதெய்
வந்திருமாலாகு, மிந்துவட்டமதிப்பாதிமாற்பகத்தினிலங்குமனாகதந்தெ
ய்வமீசனாகுந், சுந்தரத்தின் மண்டிலமாய் விசுத்திமேவுங் கடவுளதற்
குரிய துநற்சீவான்மாவா, நந்தலில்லாக்கினைபுருவநடுவிலாறுகோணமுற
நனுந்தெய்வம்பரமான்வே. ௨௬

திடமிகுஞ்சமாதியினிவ்வாறுதாரஞ்சிக் கெனவேகடந்ததற்குமே
லாய்ச்சென்று, கடவுடிருநடனசபைபிரமானந்தங்கா றும்போயத் தேய
ந்தன்னின்மோதி, யடர்கதலீமுகையொப்பாய் முகங்கவிழ்ந்த வாயிரந்
தோடலர்ந்தநறுமலரின்மீது, படர்சோதிவடிவாகவிளங்கு மொன்றைப்
பத்தியுடனேவணங்கிப் பணி மல்செய்தே. ௨௭

மாசிலாச்சாக்கரத்தின் மதியந்தன்னின் வயங்குமாருஞ்சனவக்கி
னிபிசத்தாற், பேசுறுமூலாக்கினியை யெழுப்பிராடி பிறக்கும்வலையத்
தினையும்பேதித்தப்பா, லாசுறுவகைமதியை யிளக்கியாங்க ணமிர்தமி
டையற்றிடா துக்குமாறு, தேசுறவோயியற்றியபின் னமிர்தவெள்ளந்
தேக்குறவுண்டகக்களிப்புச் செய்தலாமே. ௨௮

இவ்வகையவியமா தியங்கமெட்டுமிசைவுபெற வியற்றியப்பா லங்
கியோகத், தவ்வகையங்கங்களிற் றேன்றொளிகளையாவு மருக்கனெதி
ருதிக்களவி ரென்னமட்க, மெய்வகையுன்னொளியே யிடங்கடோறு
மேவுறுநல்லொளியாக விளங்குமாறு, செவ்விதிற்பாவித் திருத்தலாகு
மென்றுஞ்சிறுத் தவதன் பலனுமினிச்செப்பக் கேண்மோ. ௨௯

உ வ ரு.

எத்துணைப் பிணியும்வந் தெய்த லில்லது
சித்திகள் யாவையுஞ் சேர்க்க வல்லது
முத்திரத் துலகினு முடுக லானது
பத்தியிற் பலதொழில் பயில வல்லது. ௩௦

மூவரும் புரிதொழின் முடிக்க லானது
தேவர்தஞ் செயலெலாந் தெரிக்க லானது
தரவரும் பிறவியங் கடலுந் தாண்டுதம்
காவதென் றுரைப்பர்க ளதுவலா தரோ. ௩௧

சாங்கிய முறை.

சாங்கிய முணர்ந்தவர் சாற்றுந் தன்மையு
மீங்குனக் குணர்வுற வியம்பக் கேட்டியாற்
பாங்குள பகுதில் விசுதிப் பண்பிரண்
டாங்குறை விதங்களை யறிதல் வேண்மிமால். ௩௨

முன்னியல் பகுதியின் முக்குணங் களுந்
துன்னுவ ததி னின்பதுன்ப மோகமு
மன்னுவ செகமதன் வகையிற் காரியத்
தன்னியல் காரண மின்றிச் சார்வுறு. ௩௩

பகுதியின் வடிவமே பகர்ச டங்களாம்
விசுவயே யசலமும் விளங்குஞ் சேதநம்
பகுதிபோகமு முத்தி பபந்து பாரினைத்
தகுதியிற் றருஞ் சுதந்தரம தாகியே.

கூச

இனையன பகுதியி னியல்பின் மூலமும்
வினைதெரி யட்டகம் விசுவமூன் மென்று
மனையது பரத்துட னுன்ற சூக்குமந்
துனியுறு தூலமிம் மூன்றுந் சொல்வரால்.

நூரு

வெறு.

மூலமிதுவாமென்ன முனமொழிபும் புரியட்டகங் கூறித்
சீலமுயர் சத்தமே யாதியைத்துத் திகழுமனம்புந்தி
யாலமனைய வகங்காரமாகும் விசுவமே காதிங்
கேலவியையும் பிரபஞ்சக்கூ றீ தென்னவிசைப் பார்கள்.

கூச

நிலைமையாகிவெறொன்றினி ன்றுதேதான் றுதெப்பொருட்டுஞ்
தலைமையாகியுறும்பகுதியெனறும்பகுதிநானாகா
துலைவிறன்மாத்திரைகளைந் தேதாடொத்தபுத்தியகங்காரந்
தொலைவில்பகுதியினிட்பகு த் தவிசுவபாகச்சொல்வதுவே.

கூச

தன்மாத்திரைகளைந் துமந் தக்கரணமிரண்டுபகு த்ததனின்
முன்மாத்திரத்திற்றே றுன்றிவருமுறைபால்விசுவயெனலாகும்
பின்மாவிகாரந் கம்மிடத்திற் பிறக்குஞ்செயலாற்பகுதியுட
னன்மாவிலத்திற்கற்றுணர்ந்தோ விசுவயெனவுந் துண்டினரால்.

கூச

பகருமகங்காரத்தின்வருமனத்திடுநாழந்தியங்கல்பத்தும்
புகரிறன்மாத்திரைகளைந் தாற்பூகமைந்துமுண்டாகு
நிகரிவிவைகளிருகசமுநிகழ்த்தில்விசுவயெல்லாமந்
நிகழும்பகுதியாகாவாஞ்செய்யபுருடன்வசத்தவே.

கூச

அந்தப்புருட்டுனென்றினி ன்றுதேதான் றுமையிலைவனிடத்தில்
வந்துதேதான் றெனறுமின்றான்மதிக்கிற்பகுதிவிசுவயென
னிந்தையகனின்மலனாகிநிற்கின்றவனையேகனுமாய்ப்
பந்தமகலுமவனித்தனாவெனவம்பகர்வரால்.

கூச

ஆனப்புருட்டுனடன்பகுதியனாகியாகுமப்பகுப்பாற்
றுனுண்டாகுங்காரணமுந்தகுங்காரியமுங்கருத்தாவென்
நீனயின்மூன்றித்திற்றே றுன்றிமின்பதுன்பமுதலெவையுந்
தானன் றுணர்த்துகேதுவுடன் தக்கபுருட்டுனறைவனுல்.

கூச

பகுதிதனினின்றதனிடையேபயிலுமுன்றுகுணங்களை யு
நிகரில்புருடனாகவனவணிகமுங்குணத்திற்பற்றில்லதா
யகமுள்ளவன்மன்செயலனைத்துமறிவார்க்கிலலைவெம்பிறவி
புகலுமவனையுணராதார்புவி யில்யோனினொன்றுஞ்செனிப்பர். சஉ

சாற்றும்பகுதிவிசுதியுடன்புருடன்மன்மையாயையுமே
யேற்றமாபுபுதுத்துணர்வோரெய்துவார்தற்கதியெனவுந்
தேற்றமுடனேபுகல்வரிதுவல்லாற்றர்க்கந்தேற்றதோர்சொன்
மாற்றத்தியுகித்ததினையுமுணர்ப்பாமகிழந்துநீகேளாய். சங

தர்க்கமுறை.

வேறு.

திரவியங்குணநற்கன்மஞ்சோசாமானியமவிசேடம்
வருசமவாயம்வைசேடிகமெனங்குங்குமழிற்
நிரவியந்தன்னினைந்துபூதங்கள் காலந்திககு
மருவியவான்மாமிக்கமனமெனவொனபதாமே சச

அனையதிம்பூதமைந்துக்கருட்குணமைமபதாரும்
வினைநிகழ்காலத்தோடுதிக்கிற்குமவிளங்கும்பத்தே
துனியறுமான்மாவெட்டுக்குணங்களிற்றேன்றுமென்று
மனமுமெண்குணத்தினூர்துவைவகுவதாருங்கண்டாய். சரு

அந்தவான்மாவிற்சீவான்மாபரமான்மாவென்று
முந்துறுமிரண்டிலிந்தவுலகியந்தியலுமிச்சைச்
சிந்தையிற் பொருந்திரிற்குஞ் சீவானமா வெனவுநானும்
பந்தமின்மோக்கவிச்சையுறும்பரமான்மாவென்றும். சௌ

வேறு.

சார்ந்தசமவாயமுதன்முவகைக் காரணங்களினும் சகத்தைமுற்று
மார்ந்தகுணமூன்றுலும்படைத்துக்காத் தழித்தேகமாகவெங்குஞ்
சேர்ந்தழிவினித்தியமாயகண்டபரிபூரணமாய்ச் சிதைவிலன்பு[வே.
கூர்ந்தளவில் கருணையுடன் குவலையத்தைப் பரிப்பதும் பரமான்மா

நல்வினைக டிவினைக ணனிலத்திற் புரிந்தவர்தஞ் செயலுக்கேற்பப்
பல்விதமா முடல்களெடுத்திகத்தினுந் பரத்தினுமே வேறுவேறு
சொல்லரிய வினபமொடு துன்பமுமே துயக்கின்ற பேதத்தாலே[ரால்
தொல்லியல்சி வான்மாக்க ளெண்ணிலகோ டிகளெனவுஞ்சொல்லுவா

ஆகியபல் லுடல்களினு மணுவுருவாய் நித்தியமா யாங்காக்கும்ற
வாகுடைய மனதுமுதன் மற்றுமுள பலபகுதித் தொகைகளெல்லார்

தாகமுட னிலக்கணவி சாரத்தா லறிந்துணருந் தன்மைதானே
யேகமாய்த் தானஞ்சுத் தத்துவமெய்த்ஞ் ஞானத்தி னியல்பாமென்றும்.

அன்னவித நல்லறிவாற் பொய்மையெலா மகல்வுறுமாங் கதுபோ
ங்காலை, மன்னிபவா சாதிபிலஜோடம்போ மதுவொழிந்தான் மற்றுமு
ள்ளத், தன்னுதரு மாதருமப் பிரவிருத்தி தோடமெல்லா டோடுஞ்செ
ன்மப், பின்னம்போ மவைகழிந்தாற் பேரிடர்கண் மூலேழும் பெயரு
மென்பர். ௩௦

மீமாஞ்சை முறை.

அவ்வகைய லாதுபின்னு மீமாஞ்சை விதத்தினையு மருளக்கேளாய்
செவ்வையுறு கருமமொடு நித்தநைமித் தந்திகழும் காமியம்பின்
னெவ்வமறு பிராயசித்த மெனவைந்து வினைகளினும் சீவகோடி
யொவ்வியிற்றியவகையி னின்பதுன்ப மளவையறிந் துதவுமென்றும்.

நித்தநைமித்தியஞ் சீவனிவ்வுடலி லிருக்கு மட்டிலெறியிற் செய்
தாற்,றுய்த்தபிராரத்தங்க டொலைந்திடும்பின் காமியத்தாற் சுவர்க்கமெ
ய்தித், தத்துறலி லாதுகக மனுபவிப்பர் விலக்கனைத்துந் தவிர்த்தான்
மோகத், தொத்துறு பிராயசித்தஞ் சஞ்சாதிகளனைத்து மொழிக்கு
மென்றும். ௩௨

அனையசஞ்சி தாதிகளாம்ப்ப்த பாசந்தனை யைங்கரு மத்தாலுந்
தனைநிகரில்கொடு நெருப்புப் பஞ்சை யெறித்தென்னச் சாராமனீக்கி
வினையகலச் சந்ததமு மெஞ்சுறுச் சுவர்க்கமதின மேவிவாச
நனைமலர்க்கம்பநீழ லிருத்தன் முத்தியென மறைகணவிலுமென்றும்.

இத்தூலவினை யனைத்துங்கெட்டுச் சூக்குவினையா யியைய மாயை
யத்தேகத் தனிற்கரத்தே யவரவர்க்கு மின்பதுன்ப மளிப்பதாரு
மெய்த்தால மிசையெருக்கள் கெட்டுநிலன் மேவியதின் விராக்கலான
வித்துற்றமிகப்பைங்கூழினைவளர்த்திவினை விக்கும்விதம்போலென்றே

வேதாந்தமுறைப்படலம்.

சைவசித்தாந்தமுறை.

வேறு.

இன்னவாறுமீமாஞ்சையியம்புவ
துன்னுசைவசித்தாந்திகள்சொன்முறை
தன்னிலுஞ்சிலசாற்றுதுங்கேளொனப்
பின்னருஞ்சுத்தரானந்தர் பேசுவார்.

வேறு.

நீங்காததத்தினவ்வியத்தங்குணமுன்றுநீகமும்திற்
பாங்கினைச் சித்தமதிப்புத்தியதிலகங்காரம்பரித்துதோன்ற
வாங்காரசசைதன்யவதிகாரியூகாஜியனைத்துமாகுந்
திங்கிலான்மாமனம்ஞானேந்தியம்வைகாரியிடைசெறிவதாமே. ௫௬

சித்தமொடுபுத்திபகங்காரமனநான்குமுயர்செவிவாய்க்கண்முகம்
கொத்தவைவந்நும்வாக்கொடுபாதமபாணிபாயுருநீராடுபத்தமைத்துந்
சத்தம்பரிசமுருவமிரசங்கந்தபைந்துமண்காழனிர்விண்ணைந்
தித்தகையதத்துவங்களுநான்குமசுத்தமெனவியம்புவாரால். ௫௭

ஆற்றின்வருநீர்போலவிடையுதனாநியாய்ச்சடங்கடோறுந்
தோற்றும்குருப்ததற்குங்காரணமாயுட்க்கடோறுத்தொடர்ந்தான்
னேற்றமதிமபக்காகப்பலவிதமாயின்மதுன்பமிசைத்துவைய [மாவி
மாற்றுநாளமமாயைவயினடங்குரிதுமன்மமலமாமென்பர். ௫௮

மந்திரங்கொழுக்கோடித்தங்குணங்குடன்மறையையுணர்வோர்சொற்ற
தந்திரங்களைந்துமுயத்தத்துவந்தொண்டுவந்துறந்தலமீரேழு
நந்தலிலாக்கலைமுதலாபவெல்லாபகத்தினுநுநாசையினேரி
னந்தமிலாதாகிமற்றுமவற்றினுக்குத்தொண்டுகொன்றதிக்காமே.

அன்னவைகொன்றிவெனறுவியத்தியுறும்பந்தமெல்லாமகன்
றுமேலாய்ச், சொன்னதிரோதானசத்திதன்வயத்திற்சாத்திடவேதொ
ன்னுண்மன்று, ணன்னடனங்கொண்டருளுந் சச்சிதானந்தமயமான
நம்பன், றன்னிகரில்லாதவின்பமருவாய்ப்புத்தமதனிற்சாவெரன்பர்.

வேதாந்தமுறை.

இத்தகையயோகமுதல்யாவையுமேமறுத்தனமேலிசைக்கவாரந்த
வித்தகவேதாந்தமுறைவிசமபிஸ்ருவாயுருவாய்விதப்பமின்றாய்ச்
சத்தாகியகண்டபரிபூரணமாயத்திகழொளித்தப்பரமாயெங்கும்
வித்தாகிலின்மலமாய்வித்தமுமாய்விதங்குவதுபிரமமென்றும். ௬௧

மதியுமொன்றுபலகடத்தினிரும்புனலுட்டனதுவிம்பமருவுமாபோல்
விதிமுறையிற்சகமுழுதுமேவுகிடைவுட்கடோறுமவினங்கியாங்கட்
பதித்தொழுகும்பொற்களினன்மதித்தறிதற்கரிநாகும்பண்பினுந்து
சதியகலங்காட்சமுதற்பிரமாணங்களுமுணராத்தன்மைத்தாமே. ௬௨

மாலையொடுபழுதைவிடவரவெனவேபயங்கொளுமம்மயக்கமெல்லாங்
காலையிர்கதிரெழலுங்கண்டபணிபொய்யாகிப்பழுதும்வாச

மாலேரிசமாவதுபோன் மாநிலத்தினவித்தைமெய்யாமயக்கத்திந்தான்
மேலேவருபிறவிமயக்ககன்றிடவிவ்வுலகுபொய்யாய்விளங்குமெனும்.

அப்பிரமந்தனின்வானந்தேதான் றுமதின்காறேறான் றுமக்காறன்னிற்
செப்பரியவழறேறான் றுமாலவற்றுட்புனேறான் றுஞ்சிறப்பான்மிக்
வப்புவினிற்செகநேதான் றுமதிற்பயிராய்ப்பயிரினமுதந்தேதான் று [ய்
மொப்பிபுதிற்றுவக்காதிதாதனை, துந்தேதான் றுமெனவுரைப்பர்கண்டா

அத்தாதுக்களினகுழுவினிகழுமன்னகோசமயமதனின்மல்கிச்
சித்தானபிராணமயந்தேதான் றுமதினமனோமயந்தான்செனிக்ருமஃதி
னோத்துயருமறிஞ்ஞானமயந்தேதான் றுமாய்கவற்றினுயர்வான்மிக்
பத்திரிகுமாணந்தபயகோசந்தேதான் றுமெனப்பகாராவல்லோர் கூரு

தன்னிடத்துத்தேதான் நியாவானவாயு முதன்கிளையும் துதானே
மன்னியுளுமபுருத்துநிறைந்திருப்பனைமானவயாபிரமந்தனபான்
முன்னுதித்தவைமகோசவூனாருடல்கடொறுமுறைவழாமம் [மாறே.
அன்னியுளுமபுருத்துமெங்குந் தையலுமெனவுணர்நே, பார் சொல்லு

நீடொளிகொண்மதிகடங்கடொறுநின்றான் றோம்பிரமநிறைந்துத்
ருலுஞ், சாடிருடமுடையவயந்தான்கெடுவதலதுவிமபத்தாழ்வரூமம்,
பிடுடைத்தாய்வியாங்குமன்னபெற்றியேசடநசித்தல்பெறுவதல்லாந், கூ
டியிருந்தனவெனினுமபிரமமொன்றுக்குறைவிலதாய்விளங்குமென்றே

வேறு.

பற்பல்விதமாயொருகோவைபயிற்றுங்காலையாங்காங்கே
பற்பல்விதத்துமொருகாலேபயிலுமதுபோற்கோசவுருப்
பற்பல்விதமாகையிப்பரமுட்பற்பலவிதம்போனிற்குரின்று
பற்பல்விதவைங்கோசதன்மமபற்றுமதிற்றன்பற்றதால். கூடி

செய்யுத்தொழிலாற்பலநாமஞ்சேர்த்துபோகபோக்கியத்தி
னுய்யுநன்வுகனவினுடனுறுந்சமுத்திதுரியமதி
னெய்துநிவற்றிற்குறுங்கரணமீரெழொடுநான்கெனுமிவைக
ளையமகலுங்காலையெல்லாமழியக்கதியினமர்வாரே. கூகூ

இன்னபலவாநிசைத்தவருமீதலாமல்வெவ்வேறு
பின்னும்பலவாநிசைப்பவரும்பிராணமயத்துக்காதார
மன்னமயமெயன்பரிதாலாங்காரியகாரணமனைத்து
மன்னமிலேதற்பிராணமயமகலுமென்பரானேறே. ஓய

ஆதலாலேயனதானத்ததிகமுலகினில்லையென
வோதுமுறைசந்தரமூர்த்தியுளந்துட்பதித்துத்தேசிகர்தம்
பாதமலரிப்பணிந்துசித்திபலவுங்கூறவேண்டுமெனக்
காதலுடனேகேட்டியெனத்தவத்திம்சிறந்தோர்கழறினார். எக

இருபத்துமூன்றுசித்துக்களின்விதம்.

வேறு.

அணிமைமிகுமகிமைபுடனகிமைகற்றோருக்கரிமையிசத்துவம்
வசித்துவம்பின், தணிவிப்பிராத்தியும் பிரகாமியமும்ட்டசித்தியிவை
யாஞ்சாற்றுநூறுபிவம், பணிகொண்மனோசெபங்காமரூபத்தோடும்ப
ரகாயப்பிரவேசபியல்சங்கற்ப, மிணையிலாச்சவசுத்தவிறுத்தியாக்ளையெ
ழின்மிகுந்தகிரீடானுதெரிசனமமே. எஉ

சீர்மிகுமப்பிரதிகதாகதியுந்தூரசிரவணமிப்பத்துபியோகிகட்காம
ற்று, நேரிற்றிகாலலகினத்துவமபிணிகமுமபரத்துவந்துவத்வசித்தி, பா
ர்புகழும்பரர்செயமாந்தித்திமேலும்பகாரமுடகிணியாதித்தம்பசித்தி,
தேர்பரிசித்தாதியவிக்கினத்தையென்னுசசெப்புமிவையிருபத்துமூன்ற
தாமே. எங

தக்கவிவைசெய்குணங்கன்பகரிலண்டநதரணியெங்குஞ்சார்விக்கு
மணிமைசித்தி, மிச்சுபுவிதன்லினமகாமுத்தியென்னவிளக்குறவேசெ
யுமகிமையென்னுஞ்சித்தி, தொக்கபகிரண்டமெல்லாமணுருபததாம்
றோன்றியறிதரசசெயுமாலகிமைசித்தி, திக்கனைத்தும்புகழவுயரானந்த
த்திறசோத்தியெங்குமிருக்கவைக்குங்கரிமைசித்தி எச

அரியபுவிவிண்ணுறைவோர்நினைவையெல்லா மறிவிக்குமீசத்துவ
மாகுஞ்சித்தி, பொருள்பலவுஞ்சவையுறுபதார்த்தத்தோடும் போதரவே
யளிக்கும்வசித்துவமாஞ்சித்தி, தரணியுறைவோரமனமித்தியங்களைல்
லாந்தாணுணர்த்தவல்லதுபிரார்த்தசித்தி, வருபவர்களுக்குன்மொழிகள்
செயல்களன்னார்மனமறிவிக்கும்பிரகாமியமாஞ்சித்தி. எடு

இன்னனவாமட்டசித்திவிதங்கள்சொன்னோ மினியோகசித்திபத்
துமியம்பக்கேனீ, தன்னுபசிதாகமுடலவெயர்த்திடாமற்றுலங்கவருள்
வதுதாறுமகத்தித்தி, பினனுமனஞ்சென்றவிட மெல்லாஞ் செல்லும்
பெற்றியருளுவதுமனோசெபமாஞ்சித்தி, கனனகத்தினினைத்தவறுவொ
நீடத்தூந்தன்மையருள்வதுகாமரூபசித்தி. எசு

பன்னுதமதுடலைவிட்டுப்பரகாயத்தும்பரவும்பரகாயபிரவேசசித்
தி, யுன்னும்பல பொருளினையுந் தினமுமாங்க ணுதவுமிசு சிறப்புடை
ச்சங்கற்பசித்தி, பின்னமிலா துலகிலென்றுமிறந்திடாதபெற்றிதருஞ்ச
வசந்தவிருத்திசித்தி, யன்னவர்கேட்பனவெவருமிலையென்னுதன்புட
னேதரச்செயுமாககிணையாஞ்சித்தி. எஎ

விண்ணவர்கள் கலவிமுதலாயவெல்லாம்விளக்குங்கிரீடானுதெரிச
னமாஞ்சித்தி, மண்ணவர்கேடவர்கண்மற்றெவர்க்குமேலாம்வயந்தரும
ப்பிரதிதகாகதியாஞ்சித்தி, யெண்ணிறந்தோர்புகன்மொழியுஞ்செவியி
னேற்பவிசைப்பதுநற்றாரசிரவணமாஞ்சித்தி, பண்ணமருமொழியாய்
தலதுகுத்தரபஞ்சித்திவிதத்தினையும்பகரக்கேண்மோ. எஅ

எதிர்காலநிகழ்கால பிறந்தகால மெனூந்திரிகாலத்தினுறுமியல்பி
யாவு, மதியாலேயுணர்ந்துவினவுவர்க்குக்கூற வருந்திரிகாலக்கினதத்து.
மாஞ்சித்தியுகதிகிளாந்திடினும்வடவனலுற்றாலுமுயருவெட்புச்சீதன
த்துக்கொல்காதாகி, யிதமுடனேயவற்றினுளுமெலிவுருமலிருத்தும்பர
த்துவந்துவத்துவசித்தி. எசு

எவர்க்கேனும்வெற்றிபெறக் கருதினவ்வாறிசைப்பதுவேபரர்கள்
செயமாகுஞ்சித்தி, யவனிதனிற்பலர்கள திசயிப்பநீரிலக்கினியிற் றரிப்
பதுதம்பனமாஞ்சித்தி, உவர்களைப்போலெவார்மனமுங்கனியப்பேசித்த
னவசஞ்செய்வதுபரிசுத்தாதியாகு, மிவைகளெல்லாந்பதவி முபலுவோ
ர்கட்கிடையுமென்றியுரைத்தவியல்புகண்டாய். அய

எத்துணையவினைகண்முயல்வோர்க்கானாலுமினியவுயிருதவிபெறுமு
டல்கொண்டன்றோ, யத்துணையவுயிர்க்குதவியனமேயானாலதற்குமேற்
றவமியோகம்விசயிபாதே, யித்தரையிறபினும்பிறனில் வேட்கைவி
ழாதியற்றுவதேற்றலமாமென்னக்கூறு முத்தரடித்துணை வணங்கிய
தனைநன்றாய்மொழிகவெனற்றவருமொழிவார்மன்னோ. அக

வேதாந்தமுறைப்படல-முற்றிற்று.

—(*)(*)(*)(*)—

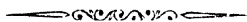
ஆடபடலம் கட க்கு திருவிருத்தம் சுசுட.

உ

சிவமயம்.

பிறனினயவாமைகூறியபடலம்.

நன்னலஞ்செறிகும் பரநாவிடந்
தன்னிலவாமூந், கருதியுடையார்க்கெலா
மின்னல்கூர்ச்சிறிந்தருபாமையே
யுன்னுநல்லறமெனவரைப்பரால்.

க

சிறந்தமர்றொருவன்புணரே, கவியென்
றறிந்துமற்றவாட்காணகொளபொனா
றிறந்தவர்க்கினையன்றிபுற்றினவா
பிறந்திநநதுழலெபற்றியராவிரே.

உ

எனைத்துணைசெல்லெமந்திவெமெயிரா
மனைக்கண்ணெட்காசத்தூறுவாரெனத்
றினைத்துணைத்தெனதேவிலராவென
வனைத்துமோருமறிவாருமரப்பரால்.

ங

அன்னமன்னவரின்னலொம்பருண்
மன்னுவார்க்கண்பருவிடதேரிடா
துன்னுந்திவிறுயமுமெய்துமென்
றுன்னுநல்லுணாவோகாசசப்பதே

ச

அட்டைபற்றுலாடாவிவையா
நட்டலென்பனநமுனனுநாடியே
கிட்டிலாருயாந்தேகாரிகுழீழை
பட்டமுந்துவரியயப்பாட்டினே.

ரு

பின்னுமின்னபெருலெய்தினி
லன்னமங்கையாகா, கலினுந், தவா
பன்னருந்துயாபட்டவாமாண்டவா
ரின்னரென்னவிசைக்கவொண்ணாதரோ.

சு

தேவர்பூமனரம்பையாசெய்த
மாவலோடுமமைவுநேர்க்குங்காற
ருவிலாவவன்மன்குருவின்பத
சேவையின்றித்தியங்கினனாமேரா.

எ

அளகைமன் சுதனாநகடபர
 னிளமன்னொடுமேந்திழையாருடன்
 குளனிருங்கரையிற் குணனின் நிநின்
 மளிவருந்தவனான் மரமாகினார்.

அ

மாதவன் நிருவூருவில்வந் தமின்
 கடதலான்மெய்கலங்கிநற்பூருவென்
 றேதும்வேந்தனகபாலவோடேந்தியே
 பூதலத்திரப்பான்புகுந் தானேரோ.

க

காதிநாதலக் காணிடையெய்தியாங்
 கோதருந், மவஞ்செய்யவுருப்பந்
 மாதுநோவரக்கணடுமதன்கலைக
 கேதுவாய்த்தவ, நீதிபிவ், நனன்.

இ

வேறு.

மின்னுங்கயிலைவரையெந், தவெய்யோன்கிளைஞருடன்மாண்டான்
 பொன்னினுலகாநிந்நினு, புகுனமெய்யனைத்துங்கணானான்
 மன்னைநிகரிவாருடன்சாப்பமாடுவனஞ்சாரநதான்
 கன்னத்சொலிரே ஸுகைகவினாக்கா, தவிரியனுமாண்டான்.

கக

முன்னுளையனோசி மிழந் தான்முரட்சுந்தோபகந்தருமோர்
 மின்னான்மடிந்தா, சமபரனுமிரந், மயலால்விவுற்றான்
 மன்னேரில்லாவெனறிபுனைசயந்தவனுமோர்கண்ணிழந்தா
 நென்னேபெண்ணுலிழிவுற்றோரி, தவுலகில்குண்டோ.

கஉ

விளக்கினொளிமேங்கா தலு, றுவீழந் தாங்கழியுமவிட்டிலமுந்
 துளக்கில்பிடியைநத்தயகற்குழியில்விழுந்துதுன்பமுறுந்
 துளைக்கைக்கபமுந்தான், டிலிழைதுய்த்தவருந்துமீனினம்போல்
 வளைக்கைமடவா, செயுமயக்கவலைக்குட்படுவோ, வருந் துவார்.

கங

மாதர்மயக்கின்வீழ்ந்தவா, க்ருமதியுங்கதியுமொன்பொருளும்
 போதமுதலவாயவெலாம்போமென்றறிவினுய், நீதோர்க
 ளோதுதூலின்முறையாகவுலகிப்பவமேபெண்ணுருவாய்ப்
 பேதிப்பார்நற்குணத்தையன்னுரதனாப்பெயரும்பேதையராம்.

கச

கோட்டினுயர் பூச்சூட்டினுந், குணமின்றாகிமாற்றவட்குக்
 காட்டப்பினைந்ததெனமிகவுங்கனன்று, றுங்காரிகையார்
 கோட்டமானகுணங்கொடுமடமைநீங்காக்கொள்கையினு
 னுட்டினவரைமடவார்களைனவோர்நாமநவில்வாரே.

கௌ

அறனிந்கடையரானவர்க்குமதிகக்கடையர்யாவரென
பிறனிந்புகுவாரெனமேலோர்பேசமுறையின்றித்தாலு
நெறியற்றுணர்வின்றாகியநீ, கீரார் கடல்குழநீ ஞலகின்
முறையிந்பிறழ்ந்தோர்க்கிழிவுடனேயுயிர்க்குமுடிவுநேருறுமால். கசு

அனையமடவார்தங்குமுலையறலோமுகிலோவிருட்பிழம்போ
வெனநெஞ்சகத்தனையாமலிழியுங்கரியபுழுஷடாந்து
தினமுஞ்சீவிமுடிந்தாலுஞ்சிகுருநாற்றமிகுமடக்குப்
புனைவர்மலரையாடவார்தம்புத்தமபங்குமடபாருடடன்றே. கள

சீரில்குறுமபியுறுங்காதைத்தகழும்வன? ிகரெனவு
நீரும்புனையொழுகும்விழிநீலோ, மடலமவேலிகரெனவு
மாருமமுக்குப்பலமெல்லையருமபுடயி, திசுமெனவு
நேரில்சுழிகொண்முகைகையெட்பூகிராமெ எவுகிர த்துவரால். கஅ

நாறுமெச்சிலுறுமிதழைநிலில்வாகடலார்பவளமென
மீறிக்கருங்கட்சிலந்தியெனவிம் முங்கிலபொங்கலசமென
மாறினமதியகிரென்னவாய்நீரொழுகிச்சரிக்குமுகங்
கூறுமெலும்புநரமபுடைத்தோள்கொண்டலணவுங்கழையென்பர். ககூ

நாற்றமிகுந்தமலசலமுநரமபுகுடர்சுக்கிலங்குருதி
தேற்றமெனுமெய்ததசைபலவுஞ்செறிந்துதுளைகள் பலவற்றி
னாற்றம்கரியதுன்னாற்றமார்த்துகசியுமதனமேலோ
தேற்றமிலதாந்தோற்போர்வையிதுவேமகளிரெனபதுவே. உய

மெய்யிலெழுதுங்கந்தமதைவெளியிற்கோனறுவகைமறைக்கப்
பொய்கொண்டவார்மஞ்சனாறும்பொடிகளுடலினமிகப்பூசி
யையந்தருநான்முதனாகுனனுமிலநாயவர்பயிறல்
செய்வதலதுபசிதாகந்தோர்க்குமெனவோதெரியுங்கால். உக

வாயைத்திறக்குமுன்னமெழுநாற்றமதனைமாற்றுதற்கு
மேயபற்கடினந்தோறும்கிளககிரீராகொப்புளித்துத்
துயதுவர்க்காய்வெற்றிலையுந்துகளிலவங்கமுதல்வாச
மாயவனைத்துங்கொள்வதுவேறரியகுதலைதோர்க்குமென்றே. உஉ

கோலப்புடவைபுனைந்துநறுங்கொங்கைகளின்மேற்கலைநுத்திச்
சாலப்பணிகளவையவங்கட்கியையப்பலவந்தானணிந்து
நீலக்குழலுமுடித்துவருநெறியாலவருக்கழகலது
லாலைப்பருவமடவார்க்கும்வாய்த்தவியல்பினழகெலையே. உஉ

வாலையதற்காமுகரைமயக்குமேவற்கண்மாதர்களுங்
காலமகன்றபினவரைக்கண்டோரெவருமிழிவுரைப்ப
கீலக்குமலுரைக்குமலாய்கிமிருந்ததுவுந்ததுவாக்
கோலத்தரையினுனறியுமேதகண்ணுமுதலுங்கொள்கையராம். ௨௪

வேறு.

செந்திருவினன்பனெனினுந்தெருவிலாது
நின்னையுமங்கையர்நெடுங்கூடயினுடு
வந்துபொருடந்திலெனிறொழுதுமாதர்
வந்தவழியேகொள்வழுத்துகலசெய்வாரால். ௨௫

நெய்தீபத்துள்ளாவுநீடொளிரும்முதேர்த்
கைசேர்பொன்னுவுளதுகாநிலையானேய
நெய்தீபத்தின்றியொளியினறுகைசெல்லங்
கைநீரின்வன்முனதுகைத்தகலுரோபம். ௨௬

சாதிருணமூர்த்திமதகையிதிவுமேனமை
யாதுமுணரார்பொருநிஞசைமசமாறே
ரேதுவிலசவந்தனைநிந்துடரைநேர்ந்திப்
போதுவாக்கூடநரசயாலனதுபொருவ. ௨௭

ஆகலினவ்வரினையாவாந்தினமுறுகா
தேதமில்மக்குறொறியெய்வியித்யைதி
தீதகலுயிரக்குதவிசெய்யவொளாது
மேதுனிதலின்பானருமேறுடொருநின்றால். ௨௮

உலகிடைபிறந்ததுழியுடனவநூர்வலை
விலகியுழிபோமபொழுதுவிலகருநிலை
யலகில்கிளைதாய்தந்தையானவியவெல்லா
மலகியிடைவேவந்ததென்னவுணர்வாரேய. ௨௯

இம்பரினமைத்தந்தமாய்கொணாணிலலார்
பம்புமனைவிபர்மைத்தநவிலமுதலிலர்பின்
பம்புமவந்தம்மாவைபகரவெளிதாமோ
வெம்மிறவிமாயைவசமேவுவதுகண்டாய். ௩௦

வேறு.

ஆயவையன்றியுமவனிமீதுறுங்
துயவர்க்கென்னினுந்துரிமைப்பது
தீயவையனைத்தினுயிக்குத்ததியது
காயசினத்தொடும்புகல்குஞ்சொல்லாவதே. ௩௧

இனியசொல்லிஞாக்கவின்துகூறுகல்
கனியினைத்தவிர்ந்ததின்காயைத்தின்பபோற்
றுனிபிறியற்றினுப்பொறுத்தறாய்தென
முனிவகன்மேலவர்கொழியும்வண்ணமே.

௩௨

அதன்மொழிடும்பைகூறவிவிலார்க்கென்றுஞ்
சுதைவிலாத்துக்கமேசெறியுநாதலா
லிதமறப்பற்புகிசுந் துநூறினும
பாவிபுர்குரியவாபொறுப்பப்பண்ணினே.

௩௩

பின்னருலோபத்தின்பெற்றிரப்பல
மன்னவரிடந்தனவையகத்தினி
லன்னதுதலையுடகற்றிநங்காரான்
மன்றியவற்றசெயன்மாணபுமாவதே.

௩௪

மாவலியெனவன்மாலுக்கனபுள்ள
மூவடிமண்டரவுசான்ராநியே
தாவரத்திதொருசுகநிராண
னாவினகெடுப்பதைபாதித்திடாராலோ

௩௫

ஒறுத்தவரொருபொழுதுறுதியுள்ளினும
பொறுத்தவரழிவுறுபபுகழினமேவுவ
சுறுத்தொழில்புரிந்தலசிரியோரதை
வெறுப்பென்றாயர்வாவிடப்பலவதே.

௩௬

நல்வினையியற்றினுநலவயுறவகைப்
பல்விதஞ்சூர்சரியும்பார்த்தியற்றிதல்
வல்லதாமலாகுன்மாடப்பாணைப்
புல்லியபறியெனப்பொருந்துமென்பரால்

௩௭

பாரிடைப்பாகியமொருவாபாலல
மேருவைகிம்மனைவெளியதாமவெறி
யாருநன்மனைமனிரப்பராவலாப்ச
சேரிவலர்களுஞ்செகமண்ணாவோ.

௩௮

இவ்வுடலுயிர்க்குறுதுணையின்றமெனிற்
செவ்வியபொருளெங்குண்சேர்த்திருப்பது
நவ்விநேர்விழியர்நன்மைந்தர்சுற்றமும்
பெளவநீருலகியற்பாசத்தாயவோ.

௩௯

ஆயதாற்பவத்தொழிலகற்றியத்தொழிற்
நீயவர்கேயுந்தவிந் துதிதறு
தாயநற்குணத்தினர்தொடர்புபற்றியே
தாயெலாவுயிர்க்கெனுந்தகைமையாற்றுவாய்.

சு0

தெள்ளியதவம்பலசெய்துளர்களு
மொள்ளியதுறவினிலுற்றுளர்களு
மெள்ளனவெனுமனமீந்திலாரெனில்
விள்ளருமபரத்துற்றுமபசியின்வெம்புவார்.

சுக

முன்னைநாட்சுவேனென்றுரைக்குமொய்கழன்
மன்னவன்றவத்தினுன்மலருளோன்பதி
மன்னியும்திமர்க்கனம்வழங்குமுடையார்
மன்னுடைச்சவத்தினைச்சார்த்துதுங்கினுன்.

சுஉ

என்றியை யாவையும்புகூற்றுவ
நன்றிகொள்குந்தரானர், கர்தாள்களி
லொன்றியநைதயினுவந்துபோற்றியே
வென்றியிரதைவிந் துரைசெய்விரேனு.

சுந

சுந்தரப்பரிவுடன்சொற்றவாசகஞ்
சுந்தையினுவந்துபன்னா லுந்தேர்த்துயர்
விந்தையேசுந்தானநல்விளக்கெனத்திகழ்
சுந்தரானந்தருஞ்சொல்லுவாரேரோ.

சுச

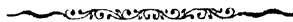
பிறனினயவாமைகூறியபடல-முற்றிற்று.

ஆ படலம் - கருக்கு திருவிருத்தம் - சுஅஎ.

சுவேதன்சரித்திரப்படலம்.

துகளறுந்தவச்சுந்தரமுன்னைநாட்
டகவின்மிக்கதயரதராமனுந்
தொருமாக்கர்திரடொலைத்தேயக
மிகுமகிழ்ச்சியிற்றன்பதிமேவியே.

வங்கர்கொங்கர்மராடர்களாதுயாஞ்
சிங்கமன்னதிறலுடைவேந்தெலாம்

பொங்கிருங்கடலென்னப்புடையுற
வங்கண்மாரிலமன்புடனானாள்.

உ

அகத்தியன்முதலாகியமுமமல
மகற்றும தவரயாவருமாங்குற
வகத்திராவணற்செற்றவனன்னவிக்
ககத்திலன்புறப்போற்றினனாமேரோ.

ந

வணங்கியீந்தமனிதிகழாதனத்
துணங்கலின்முனிவோருற்றிராக்ககாக்
கிணங்குறுஞ்செயல்யாவுநியமடிகள்
மணங்கணுறும்வனத்தவசென்மபின்.

ச

தேவர்கட்கிடர்செயுமிலவண்ணைத்
தாவில்சத்துருக்கன்றனல்விட்டநந்
பூவின்மாரிபுலவன்பொழிந்திட
வாவலாயுலகாங்கின்நாவினே.

ரு

மன்னுமாமடைமேயான்மருடைந்தனைத்
துன்னாநாகங்கடித்தவன்றுஞ்சலும
பன்னிதன்னொடப்பாபுகழ்வேதிய
னின்னருட்டனையன்னுடலேந்தியோ.

சு

வந்திராகவன்வாழ்வுறுங்கோவிலின்
முந்துவாய்தற்கண்மொய்த்தவரயாவருஞ்
சிந்தைநோவச்சிதைசுதன்றன்னைவைத்
தந்தேதாவென்செய்வதென்றமுதாரேரோ.

எ

ஒருமகன்றனைநம்பியுலகை -
யிருவரும்முயலாமெனவெண்ணரினே
திருவருஞ்சுதனையென்னசெய்தனை
யிருரிலத்தனையென்றினிக்காண்பதே.

அ

உனையிழந்திவ்வுயிர்வைத்திருப்பதோ
தனையநின்னொடுஞ்சாருதும்யாங்களு
நினையழத்தநெறியிலனெம்முயிர்
தனையழத்தநகாதென்றுசொல்வனே.

க

நற்றவம்பற்பனாளினுஞ்செய்துனைப்
பெற்றதித்துனைப்பெற்றியைக்காணவோ

சூத்ரமொன்றுக்குறித்ததுமில்லை
யிறங்காரணமயாதெனவோதுவோம்.

கடு

வேறு.

பூதலத்திலிதற்குமுனந்தந்தையிக்குமுன்நனயாபொன்றலின்று
லேதமுறவரசருக்குணியின்றமாத்தலினுலிதந்தான்மைத்தன்
சீதைபதிடாகியவிராமனுக்கேபுரியாய்நாத்திவோமெனன
வோதுகின்றமொழிகேட்டோரோடியிராகவன்றனக்கதுறைப்பதானார்.

கேட்டவுடன்மம்பியாகளுடனாமசம்முதலாயகிளையகுரோடுங்
கோட்டைமுதலாயலிலேசேய்க்குரங்கியமுமடைநாக்குளத்துளானை
நாட்டமுறநோக்கியவன்மனைவருந்துஞ்செயலறித்துளளினக்கண்ணன்
வாட்டமுறநிப்பனவினாரதமாமுனிமுதலோவநார்மன்னே. கஉ

வந்தமுனிவரர்மகிழ்வரன்முறைபூதித்தருளுமன்னர்மன்னன்
சிந்தையுறுதுயரறிந்துநாரதமாமுனியுளந்துசெப்புவாண
லிந்தநகர்ப்புறத்தொருசுத்திரனபரபுக்கயலாததயற்றுளின்ற
னந்தமுறையான்மறையோனமகவிதந்தகாரணநீயறிதிபின்னும். கங

சூத்திரர்க்குத்தருமசாத்திரமுறைபூதிசைத்தாடிசூழ்வுருமற்
காத்திரத்தையிசவுலத்தித்தலைநீழாய்க்காண்மேலாய்த்தான்வந்துற்ற
கோத்திரத்துகியயாரதகொடியதவம்புரிவதின்கொடியோர்க்கோடல்
பார்த்தபருக்குரியதெனவுரைத்துபுலிவர்ப்பழுவத்தெய்தினுரே. கச

கூறியநன்மொழிகேட்டுக்கொண்டவனன்வசலேவிண்குளிர்ப்
புண்டாகி,மாரில்புகுத்தம்பியரையருகழைத்துச்சிலமாற்றம்வகுத்தல்
செய்வான்,மீததுயரிடையமுந்தூடவேதியனைமனைவியுடன்விலக்கிவீர்,
தேறுதல்செய்வித்திறந்திறுவனையுத்தயிலமதிச்சேர்மினென்றே. கரு

இந்தவிதமவர்க்குரைத்துவிடணனாண்டிந்தவிமானத்திலேறிச்
செந்துவரவாயிற்றுதுடிப்பச்செங்கமலர்ரயனஞ்சேந்துகாட்டச்
சந்திரனிலதகவொளிதயங்குகின்றகூர்வாடன்கரத்திப்பற்றி
யிந்திரநாயகனர்க்குக்குடதசையிலதிவிரைவினெய்தினுனே. கௌ

சூடதசையிற்றேடியங்குகாணமல்வடதசையிற்குருகிப்பார்த்துத் [து
திடமுடனேகிட்டிசையுந்,தடியங்குமிலையெனத்தென்றிசையிற் போந்
பெடையொடுநல்லனமகிழப்பிரசமுண்டுதேன்பாடும்பெற்றியாய[டான்
தடமருங்கோர்பாதவத்திற்தலைநீழாய்த்தவஞ்செய்வோன்றனைக் கண்

ஆம்மரத்திற்றலைக் குழாய்வாவலெனத், கவம்புரியுமவனை நோக்கித்
தெம்மடங்கும்வடிவேலான்செம்பவளவாய்திறத்துசெப்புவானீ [ன்
விம்மிதமாய்த்தவம்புரிந்தாய் நின்மரமைப்பொய்மையின்றி விளம்புக
செமமையிலாத் தவத்தோனுந், கன்னையுள்பரிசனை ந்தும்கெப்புவானூல்

வாசமலர்த்தொடையல்புனை மன்னவயான் குத்திரத் தமமரடில்வந்தேன்
பேசவொன்பெயரினைச்சம்புகனெனவித்தவம்புரியும் பெற்றறிக்க
தேசயர்விண்ணவருகிற் சடததுடனேசேரவெ ற்றுசெப்பலோகம்
வீசினன்கவாளின் ண்ணவனுடலத்தலைவே றுய்கீழ்மன்னே. ௧௯

வானவர் பூமநெபொழியம் றுயவராசிகள் கூட மண் ளரில்வாழ்வோர்க்
கானவருணத், நாமநிலையுழித்தோன்றனையுழித்தோனருகிற்றேவர்
கோனிநடுகணத்தவரு முற்றிறந்தே, பான்பொன் றுகிழ்கூடான்வேறு
மேனலமாகியவரங்கேகொனவியர் துதாசரதிவிளம்புவானூல். ௨0

வேறு.

இத்தவன் நன்னுண்மாண்டா ளெழில்பிரமநை யோன்பால
னத்தகைசரிநுவனுய்ய நுநதிசெனனலோகம்
வித்தகத், தவத்தோனிநடுவியா னமலையோனீன்ற
புத்திரனுயந்தானென் னாப்புக ந் தன்னபுலவர்கோமான். ௨௧

நல்லதென்றிராமநம்பி லங்கொழு வ்வத்தேவ
வல்லறிந்திரன்றம்மோட ன்வளஞ்செறிபொய்கைநீங்கி
யெல்லையிறவத்தனுநரு மு ளிருந் தகையய்தி
யல்லறிவனொடங்கணகமகிழ்ந் திருந் து காலே. ௨௨

ஆம்முனிவரனூலாற்றம் பூசனையமரோற் றப்
பொம்மெனவெழுத்துதங்கள் டொன்னு ளைடைந்தபின்னர்
வெம்மைநீர்முனிவன் னீர்வை வியந், யான், னேடனீன்ற
செம்மலையணிகவென்னுத் துகழ்மணிககேகாவையீர்தே. ௨௩

இன்ன துதன்னைவிண்ணுந் தகலதிருந் தத்தன்மேவு
மன்னவர்மறைவாளர் மழையோ தரிக்கலகா
துன்னருமரக்கரெல்லாமொழியவிலவனைத், ககோவே
நின்னியர்சூரியவாகுமென முனிநிகழ்த்தினுனூல். ௨௪

பின்னருமுனிசொல்வானிப் பி, நங்கொளிமணியின் கோவை
யிந்நிலத்துள்ள தன்னுலிமையவருகிகுவின்று
பன்னருமறைகளோங்கும்பங்கயனுக்கி லுள்ள
தின்னதென்றுரைப்பக்கேட்டிராகவனிதனைச்சொல்வான். ௨௫

இவ்விதமலரின்மேலோனிருக்குநாடதனிலுற்ற
செவ்வியமணியின்காவைநின்னிடச்சேர்ந்ததன்மை
கௌவைதீர்மனத்தோயெற்றக்குழறுகவென்னலோடும்
பௌவரீகரத்துட்கொண்டமுலிவரன்பகரலுற்றான்.

உ௭

இருசகசிரமாம்வெள்ளத்திராக்கத்திரனையெல்லாம்
பெருசரமாரியாலேபொன்றுவித்துலகமயாவும்
பரிவுசசெங்கோலோசசும்பார்த்திபதவான்செய்ய
விரிவுறுமிடங்கணுஉவிளங்கியகாணிச்செனேறன்.

உ௮

செல்லவேவாரிடத்தின்மிக்கசிங்கங்கணமுதலவாய
பல்விளங்குகளுமின்றிப்பறவையின்குலங்களின்றிச்
சொல்லுமும்நிதிநின்றித்துலங்கியவனத்தினுப்ப
னெல்லுமலாகேளாடுமிடங்கியபொய்கைகண்டேன்.

உ௯

அன்னநட்டத்தினன்றாயுட்பருமமலரிமீதி
லன்னமுமபெடையுநதூங்கவாசுகடலெனவிசால
மன்னியவநனின்பாங்கிடசிதமற்றெவருமில்லா
துன்னுதகரியகாட்டியுநவாசபிரமங்கண்டேன்.

உ௧௦

வேறு.

ஆயகாலையொகதிருநாயிறும
போயம்மேற்றிசைவாரியுட்புக்கவே
தீயபாவஞ்செறிமெதனவலநீருண்
மேயதாலுயரேநிறுயெவகுமே

௩0

ஆயகங்குப்பொழுநையாங்குமும்
தூயவாசசிரமத்திவாதுனன்னேன்
மேயபினனாவிடியலின்வெயயவன
நீயவல்லிருந்தித்துவிளங்கினான்

௩௧

விடியல்காணவிரிவுறுமடைய்கையி
னடுவனோசவநானகணிசுண்டத
னடைவுங்காணகவொழுங்குமமேபோதினவா
யிடைநிகழ்த்ததியம்புதுங்கேட்டியால்.

௩௨

வேறு.

அரம்பையர்நடனமாடவாமரர்களினிதுகுழ
வரம்பெறுமுனிவர்வாழ்த்தமாசுதாதுவன்றியேத்தக்
கரம்பயில்வினைவல்லோர்கலந்துபண்ணிசைபயிற்றப்
புரந்தரன்வருவதென்னுப்பொன்னுயர்தேரில்வந்தான்.

௩௩

விண்ணிடைநீன் றுவந்தவேந்தனவ்விருத்திவிட்டு
மண்ணிடையிழிந்தசெய்யமலர்மிசூதலுக்கும்பொய்கை
நன்னியச்சுவத்தைப்பிய்த்துநனிவயிராத்தின்று
தண்ணுறும்புனலுட்கொண்டுதன்பசிதணிந்தோனாகி.

௩௪

தேரின்மீதேறவுனனிச்சென்றிடுமளவினுன்போய்க்
காரணம்யாதோயிந்தக்கயத்திடைசுவத்தை, பத்தின்ன
வீரநீயாவனுற்றதியாடையும்கிளம்புகொணஞ்சு
சூரரிற்சூரவன்னுனாந்ததுசொல்லக்கொண்மோ.

௩௫

இந்திலந்தன்னிலுத்தவியலுயிருள்ளெல்லாந்
தன்னுயிரென்னவுன்னிபுறா, பழுதாயிற் காத்த
மன்னவைதந்தனீனபுறமந்தனென்பெயர்குவேத
னன்னியிருவராகுமவாச்சரின்மூத்தாள்சேட்பாரா.

௩௬

பின்னவடனக்கேகாபாலன்பிறந்திடவொதுபிறை
பொன்னுலகடைநாபான்பின்னபொருவறுபெயிணுளே
மன்னியயீனாந்தவறுபெருடநாணுலகயாண்டு
நன்னலமாக்கப்பின்னுள்குதனுக்கவ்வரசாலகி.

௩௭

இந்தநல்வனத்தினெய்தியெழின்மீகு, துறவுபூண்டு
பந்தராசங்கணீங்கப்பவவினோயொருவியோட
விந்தியமொடுக்கிமூவாயிரமெவ்வருடனோற்றே
யந்தணனருளாலான்றவனனுலகமலவதானேன்.

௩௮

தாதைதன்னுலகிணுத்தந்தாகழம்பெயுமென்னை
மோதுமெய்வருத்தநொத்துமுளரிநாண்மலரில்வந்தோன்
பாதமீப்பணிந்துவெய்யபெரிப்பினியெனையிவ்வாறு
நோதகவருத்துத்தன்மைதுவலுத்தெரியவென்றேன்.

௩௯

மறையறிந்துலகந்தன்னின்மன்னுயிரனைத்தும்கு
மிறையெனேநோக்கிமுன்னியிருதிலவரைப்பிலன்னந்
துறவினரிதவலாளர்சுற்றமுற்றவர்க்குநலகா
நெறியினுற்பசிடாகங்கணினையிகவருத்தற்கான.

௪௦

செய்தநற்றவத்தாலிந்தச்சீரமிகும்பதத்தினீவ்
தெய்தினையெனினுயன்னமிரவலர்க்கீயாவாற்று
லுய்தரவனநீர்நிதிக்கொருவருமுதவல்லெய்யா
வெய்துறுபெயுநீங்காததற்குநாம்விளம்பக்கொண்மோ.

௪௧

சூக்குமதனுலோடிங்குதோன்றினமுனரீந்த
வாக்கையாஞ்சுவத்தைத்தின்முன்னரும்பசிதினமுந்தீர்ப்பாய்
ரீக்கமிச்சவமுங்குன்முதிருக்குரீகுமபயோனி
பார்க்கவோர்தினபுதிற்றின்னப்பசிப்பிணியகல்வாயென்றான். சஉ

அழைநாண்முதலாயெந்தனரும்பயிகலுமவண்ண
மிற்றைநாடாவுமீங்குற்றிப்பிணைநனைநான்றிந்தே
னற்றவமுனியேறினனனலிவுசெய்ப்புநோயசீர்ந்தேகன்
மற்றுளவினையுற்றிபுதேனெனநிலுமகிச்சிபொங்கி. சங

இத்தமாமணியின்கோவைநன்னையென்னிடத்தினல்கி
நந்தலிலிரதடேபிராற்புகனுகிப்புக்கான்
சுந்தரமிசுமிராமபெயர்முணியொல்லக்கேட்டுச
சிந்தையினமகித்திராமன்றிகுமணியாரபபூண்டே. சச

வாரியையொருகயாலேவாரியுண்முனியேயந்தச்
சீருயர்வனந்துயாறுச்சேவத்கிலையாடான
காரணமகித்திராமாறுதறுகலென்னலோடு
மாரணமுன்னாதோனவிரராகவற்கருள்வானான். சரு

வேறு.

மனுகுலத்திலிவாதுபிறத்தவன்
மனுவலத்திற்றணியையாண்டவன்
புனிதனனெறிப்புணரியிலலவன்
முனிவுறுந்தண்டென்னொருமெய்ப்பனே. சக

அன்னமன்னவன்முருவாகிய
பன்னரும்புகழாலுயிர்பாக்கவன்
நன்னிருங்கறறுவுறத்தனமனத்
துன்னியேயனத்துற்றனனமே. சௌ

வண்ணிலாவிமலர்ப்பிரசாதனை
யுண்டுபாடுமுயர்ச்சிகொள்சேலேயிற்
மண்டன்வெள்ளியருளியதையலைக்
கண்டுகாழகனுகிக்கலங்கியே. சஅ

செய்யதாமரைமேற்றிருவோவிய
டெய்வநாட்டுறைசேயிழையோயிவ
னெய்திநையுமிடையுடைவாட்கணர்
தையலியாவனெனத்தளர்வெய்தியே. சக

பவளவாயிதழும்முத்துப்பற்களும்
குவளை நீள்விழியும்மறங்கூந்தலு
நவையிலாதுதணுசுபுருவங்கள்
குவிதலாகிவிமிருக்குயங்களும்

ரு0

மற்றுமுற்றுமம்மங்கைவனப்பெலா
முற்றுநோக்கியுயர்முதனம்பினால்
வெற்றிமன்னன்மிகமெலிவெய்தியக்
குற்றமற்றுயர்கேலாதையாண்ணியே.

ருக

மதியுள்வெட்டுமயிழகச்செவ்வியுந்
சுதையகிக்குநர்மொழிந்தோகையே
யிதமுநாய்நிலைப்பெயர்வரியாவர்
குதலைநன்மொழிசுடறுகவென்றனர்.

ருஉ

ஆரசனில்வுணாசுடரவம்மாங்கையும
புரையாணையுநாய்புகழ்ப்புரு
ளரிவைநர்சுரையசப்பெயராளொன்
வுடைசெயத்தண்டனுந்நுருங்கியே.

ருங

கண்டுநோன்பொழியாய்மயங்காமாள்விந்
கொண்டேயுந்கணையாட்குலைந்தேனுந்தன்
செண்டினைத்தனஞ்சேர்த்தனைக்காவெனத்
தண்டன்மெல்லியல்கான்மிகைத்தாழ்ந்தனன்.

ருச

புகலும்வார்த்தைபைக்கேட்டலும்சுவைமெய்
மிகநடுங்கிவிளம்புமறிவினா
யகமதில்வெனத்தந்தன்முனிந்திழை
செகமெலாமோர்கணத்திடைதியுமே.

ருரு

இவ்விடத்திலிராதிக்கணத்தின்வே
மெவ்விடத்தெனினுஞ்செல்கொன்னலு
நொவ்விடைக்குயிலேமனநோவது
செவ்விதன்மெனசசேரநெருங்கினான்.

ருசு

மீறிமேல்வரக்கண்டந்தமெல்லியல்
பாறினுள்பின்னொடர்ந்தவன்பண்புடன்
கூறும்வார்த்தையின்ருயக்குழல்பற்றியோத்
தூறுமாயையொழித்தகன்றானேரா.

ரு௭

வேறு.

கொடியோனிலைசெய்தகலவந்தக்கோதையமுதுநீயின்றோ
னடிமேல்விழுந்துநடந்தவெல்லாமறையவுசுநன்முகமுனிந்து
படிமேற்றீராப்பழியையிந்தப்படிசெய்தண்டன்கினைநாடி
முடிவில்பொருளும்பொடியாகமுடிகவெனவப்படிமுடிந்த.

ருஅ

ஆதலாலத்தண்டனரசாண்டபுய்யேதண்டகமென்
றோதுமடவியாயதுநல்லுசுநன்மொழியாலவனத்திற்
காதுஞ்சினக்கோளரிமுதலவிலங்குபுறவைகாண்பரிது
சீதமலிநற்றவந்தோர்கள்சேர்துநாளும்வாழ்வதுவே.

ருக

நன்றித்தவஞ்செய்முனிலவெரநதநாளுமவணின்மேவுவநா
லென்றுமுகில்கள்காரப்பருவமேலச்சிறந்துவான்பிலிற்றும்
வென்றுயுடையாயிதுமுனைநாள்வினைத்தெனபாமுனிகுறத்
துன்றுகழலோனவற்றொழுதுதுலங்குமையோத்தியிச்சேரந்தான்.

கஉ

ஐயவிலைகண்முன்னிகழ்ந்ததெனசொல்குத்தரானத்தர்
செய்யகமலமலர்ப்பதத்திற்சிரத்தைப்பொருத்திசிறந்தறிவே
னய்யுமாறுபலவிதமுமுரைக்கத்தெளிவுத்தேனினியான்
செய்யுமாறுசொல்லுமெனசிறந்தைமழிந்தாரியர்சொல்வார்.

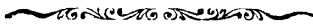
கக

சுவேதன்சரித்திரப்படல-முற்றிற்று.

ஆபடலம்கச-க்குதிருவிருத்தம் - எசஅ.

விடைபெற்றுமீண்டபடலம்.

ஆதிதான்முறையாற்றவம்மகம்மேரகமனைத்தினுமுயர்ந்துளதறனே
யோதுமவவறமெண்ணன்கினுமுயர்ந்தேதாதனதானமாதலினம்
பூதலமதனிலினைத்துவந்தவர்க்குப்போதுமேவோதனமருளி
மாதவர்மகிழ்வனக்கொடிபடைத்துவாழுதிபோதியென்றிசைத்தார்.

க

அன்புடன்சுத்தரானத்தரிவ்வாறதைத்திடவனைத்தையுக்கேட்டாங்
கின்பசாகரத்திலாழ்ந்தவரெனததம்மிருதயங்களிப்புறவவர்தம்
மென்பதமலரினமுறையுடன்வணங்கிவிடைபெற்றுச்சதுர்வரையீசன்
மன்பதம்பணிந்தேயிருகாஞ்சிரத்திற்சாத்திகந்நுகுள்சாற்றினரால்.

ஆதிபுநடுவுமீறுமாயகிலபுவனங்களைத்தந்தானாகி
நீதியிற்படைத்தல்காத்தலோடழித்தலெனநெறிமுன்றிற்குமிறையாய்
மாதொருபாகமாகிநின்றருளும்வள்ளலேமறைகணேடரிய
சோதியேசதுரவரைமிசையோங்குஞ்சந்தரமாலிங்கநாதா. ௩௩

காமனையெரித்தாங்கிரதிநொந்தலுக்கருணையினவட்கருள்புரிந்தாய்
சோமனையெரித்தாங்கிரதிநொந்தலுக்கருணையினவட்கருள்புரிந்தாய்
வாமமேகலையார்மயக்கினிலமுந் தாவலகநீனதருடந்துகாவாய்
பூமனும்பொழிலார்சதுரமால்வரையிற்பொருந்தியமாலிங்கநாதா. ௩௪

வாசவன்ருவாசன்கொடுஞ்சாபுருத்தந்திந்நிடவருள்புரிந்தாய்
காசினிப்பொற்றேற்கொண்டுமுன்முனறுபுரங்களுநீற்றெழக்காய்ந்தாய்
தேசயர்விசையன்றனக்குநற்பாசுபதங்களைசிப்புவவளித்தாய்
மாசிலாச்சதுரவரைமிசையமருள்வள்ளலேமாலிங்கநாதா ௩௫

தாருகாவனத்தந்தவலச்செருச்சகத் தவிப்பதற்குன்னிமாதன்னை
நேரிழையுருவாயேவியாங்கவா தந்நெறியினையசற்றிமத்தவர்தங்
காரிகையார்பானகனுபப்புருந்துகந்தழிதரப்பினுங்காத்தாய்
சீர்சிந்தோதாங்குஞ்சதுரமால்வரையிற்பொருந்தியமாலிங்கநாதா. ௩௬

பூவுலகதனிந்பற்பனானும்துன்புலேத்தொழில்புரிபவரிடத்து
மாவலாய்நேசித்தெட்டுனையெனினுமறிவினாதி கழ்வினைபுரிந்த
பாவிநானெனினுந்நிறுக்கருணைபாலித்துக்காப்பதுன்பார
மாவிராயகனேசதுரமால்வரையிலமந்தருண்மாலிங்கநாதா. ௩௭

வேனிலைநீரினசையினாழிவிந்நருகானிடையுருவ
மானெனவுலகவியலெனுமயக்கவாரியிலமுந்தருதருள்வாய்
தேனினுமினியமொழியுடையுடையாத்தேனியோர்பாகமாய்விளங்க
வானவர்புகழுஞ்சதுரமால்வரையிலவையுமாலிங்கநாதா. ௩௮

உவறு.

ஆனார்தொய்யுந்நேதனமுடையாயதமுடையாய்
பானேன்மொழிசெயர்செய்யயல்பாறுமபடிபாரும்
வானுனிலங்கெடினுமலைவிலையம்மலைவிலைய
தேனார்பொழிந்தசதுராசலத்தேவாமகதேவா. ௩௯

கற்றாரணிந்துரைநூற்கரைகண்டாய்கறைக்கண்டா
முற்றாரணித்தேர்மீப்புரமுனைவாயெந்தன்முனைவா
விறாரணிகோளாதனபதிமீதருட்டோழா
மற்றாரணிசதுராசலத்தேவாமகதேவா. ௪௦

அரிமுன்பெறவடலாழியையளித்தாய்துயரழித்தாய்
சரணேசர்ந்தவர்க்கருளீர்திடச்சடையாய்திகழ்சடையாய்
பரிவானவெண்மதியோய்சுரமபனியுந்துவெண்மதியோய்
திரமேவியசதுராசலத்தேவாமகதேவா.

கக

வையாடரவணியாய்திகழ்பரன்சரணணியா
யையாவணடைந்தேனெனையாளாயகிழ்பையாளா
மெய்யாரணிகீற்றாய்வினேயெங்குமேவடனைநீற்றாய்
மையார்பொழிச்சதுராசலத்தேவாமகதேவா.

கஊ

விடையார்கொடியானேவிநவலச்சூங்கொடியானே
நெடியோனுடனயன்பேடுறுநீதாவருணீதா
திடமாயுமையிடமேவியதேகாவுவந்தேகா
மடலார்மலர்ச்சதுராசலத்தேவாமகதேவா.

ககூ

பொன்னேதிகழொளியேபுகல்புவிவிண்ணகல்வெளியே
தன்னேரிலாவளியேபிரகுத்தழனின்னுதல்விழியே
யன்னேயுயரளியேபுமையாமாமலரளியே
மன்னேபுகர்ச்சதுராசலத்தேவாமகதேவா.

கச

நந்தாவொளிமதியேதிகழ்நதிக்கும்மொருபதிபே
பந்தார்தனத்துமையன்புறுபதியேயருள்கதியே
யெந்தாயுனைத்துதியேசெயவெங்கீநலமதியே
சேத்தேன்மலிசதுராசலத்தேவாமகதேவா.

ககு

பணியமபுலிக்கிசைந்தாடியாபாநாகுழைக்காதா
பிணையொன்றுகைநாடாவும்பெருக்கும்வரநீதா
வினையெங்கணும்போதாமெயினெழிலார்ந்தவினோதா
திணியொன்றியசதுராசலத்தேவாமகதேவா.

ககூ

அணிகொன்றையின்முடியாயெலாமழிவெய்தினுமுடியாய்
கணைதங்கியவிழியார்மயல்களையவருள்வீனைய
தணிவின்மறைப்பொருளேயுயர்ச்சரணையினெடுகருளே
மணிபொங்கொளிசதுராசலத்தேவாமகதேவா.

கௌ

வாராவ்வரந்தாராய்மனமகிழ்வாயெனைப்பாராய்
சீராயருள்கூராயுறுசெகமாயையுந்தீராய்
தேராயருளஞ்சேராதவசேர்ந்தோர்க்கருள்வீரா
தீராயுயர்ச்சதுராசலத்தேவாமகதேவா.

கஅ

வேறு.

மானிலீமீதிவற்றுமாமாயினெய்தினரு
மானுயர்கேதனனேநினதடிக்கன்புறிஞ்கரை
யினமுறும்பவங்கொவையும்விட்டேருமென்றேமறைக
டானவில்கின்றதுவேசதூர்வரைத்தம்பரமாதேவா.

௧௯

அண்டங்களைண்ணிலவுநிலவுற்றுவாயுருவாகித்
தெண்டிரைசூழ்புவியிலுயிர்க்கென்றேயிரெல்லாமாகி
வெண்டலைமலைபுனைந்திரண்டிவினைக்கயிற்றாட்டிவைக்குந்
தண்டலைவண்டிசைகொள்சதூர்வரைத்தம்பரமாதேவா.

௨௦

ஒப்பிலாமாமணியோயுயர்ந்தோருய்த்திருவிராஸியே
யெப்போதுநின்பதமேநுதிசெயுமேறையெனையாளாய்
கைப்போதகவுரிபோர்த்தாயில்கொள்கணிகரத்திலகச்
சர்ப்பாபரணமுளாய்சூர்வரைச்சங்கரமாதேவா.

௨௧

அண்ணைபிநாகுருவுந்நையான்றிலெருன்றும்
பொன்னிகமேனியனையகரத்தாபுபொங்கவெனையாளாய்
முன்னகரேசர்திரளனைத்துமுருகனுக்கீட்டியரு
டன்னிகரில்லாதசதூர்வரைச்சங்கரமாதேவா.

௨௨

வாசமலரிதழித்தொடைபுனைவளளலெகாளமிர்தே
பாசமகற்றியெனைநெதருட்பார்வைபுரிந்தாளாய்
தேகயர்வேணியனேநெதுதிருவடிக்கன்புசெய்தேன்
ருசனென்றேயெனையாள்சதூர்வரைச்சங்கரமாதேவா.

௨௩

வேறு.

பண்டுமாமறைநால்வர்க்கருளியபரமேசர்
வண்டறைகுமுன்மாதர்மயமவிர்த்திதேனையாளா
யண்டர்கண்முனிவரயனரியறிவாரியாய
தண்டளிர்வொழின்மேவுஞ்சதூர்வரைமாதேவா.

௨௪

பூவையரொடுநிலைப்பொருளெனாசைமுன்றி
னாவலினுழலாதுன்னடிமலர்நாளா
பாவலர்புகழ்ந்தேத்தும்பல்வளத்தோடுந்
தாவில்சீர்தழைத்தோங்குஞ்சதூர்வரைமாதேவா.

௨௫

பெண்ணிடத்துமேலோர்பெண்ணினைத்தலைமேலார்
தண்ணளிமிகுந்தோங்குந்தானுலேயெனையாளா

கண்ணினையகழந்தியுங்கண்ணப்பர்க்கருணல்குந்
தண்ணுறுஞ்சுனையாருஞ்சதுவரைமாதேவா.

உக

மூங்கிலினிடேதான் மூன்மணிண்ணிடைகாத்த
திங்குகனின்பாதசேவதந்தேவையாளா
யோங்கறஞ்சான் றுன்னையுயர்பொருளெனவுன் னூந்
தாங்கருத்தவம்மேவுஞ்சதுவரைமாதேவா.

உஎ

தூதுசுந்தரர்க்கையோதோகைதன்னிடஞ்சென்றேயு
பாதகுமதந்தீயபற்றறவெனையா
மாதவாநிடொறுமவைகியபொழிதேறுறுத்
தாதலாமலாதாவுஞ்சதுவரைமாதேவா.

உஅ

வேறு

எனவிவையலவும்புகன் றுநெக்குருகியிருநிழிகளிலுநீசொரிய
மனதடன்பொறிகளியைந்துபாடொழுவந்திராகொன்றையுந்திகழத்
தனதிடப்பாகத்துமையுடன்விடைமேற்சதுப்பயத்துலங்குமத்தேதான்
றி,வினதுநெஞ்சகந்திங்கருதியயாதுகுத்தவாயென்றனனிமலன்.

உக

மால்விடைப்பாகன்புகன்மொழிகோமனமகிழ்சுந்தரமூர்த்தி
சால்புறம்புபத்திப்பினனருந்தொழுதுசங்கரசம்புமாதேவா
மேல்வரும்பிழனிப்பவாயிமமேதினி,மணலில்வந்துறினும்
வேல்விழிமடவாரம்பக்கீத்தன்மெய்வினக்கநல்லருள்புரியெனவே,

சொல்லியமொழிகள்கேட்டுமுழவந்துசுந்தரவனக்கொடிபடைத்து
நல்லியலபுடன்பலலுமிகாலமுநின்னொழுஞ்சோத்திரல்லறனு
மெல்லொளிசெலுத்துமிடனெலாமபரவியிலங்குவினமரபினிலுதித்தோ
செல்வமேலோங்கியாழ்வரென்றுரைத்துமறைத்தனன்கிவபெருமானே.

உர

வேறு.

வேதநாயகனுங்குன்றுவிளம்பியதிருவாககேற்றுக்
காதன்மீதூறச்சிறைககலிந்,நரன்பத்தையுன்னிக்
கோதிலாக்குணத்தேதாரத்தக்குனறினின்றிழிந்தோவேணி
மீதுறவிலகித்தோன்றமேதினிதன்னைச்சார்ந்தார்.

உஉ

அம்மலையருகிலுள்ளவருத்தவமுதலோர்வந்த
செம்மலைவணங்கியேத்தித்திருமுகநோக்கியெங்கள்
விம்மலைத்தவிர்ந்துக்காக்கும்வென்விடையரனன்பார்ந்த
கைம்மலையனையாயென்னக்கழறினுவகைமிகார்.

உஉ

அன்னவர்க்கினியவானவசனங்களனைத்துங்கூறிப்
பின்னவர்தமையுமோவிப்பெருகியகருணையோடு
முன்னுயர்சுதரவோங்கற்கேகெனமொழிதல்செய்த
பொன்னவர்க்குருப்பன்கோவித்பூசகனிடத்திற்சார்ந்தார்.

௩௪

கண்டகமகிழ்ச்சிபொங்கக்கவிவுடனெதிசென்றான்ற
தொண்டைவாயுமைமயினபாகுறுமலப்பதத்தின்சேவை
கொண்டனைதின்னைநேவாசுலையெதெவரேயென்னுந்
தண்டலில்கருணையோடுநந்தமுவினென்னமாதோ.

௩௫

தழுவினோன்மன்னைத்தாணுந்தழுவிபுள்ளபுகூர்ந்து
வழுவினாக்கிரியினுத்தவாமெல்லாடவெழுத்திப்பினனாப்
பழுதிலாப்பூசகனாபால்விடைமெற்றுமிணை
குழுவியவனஞ்சுன்பண்ணைக்கூவனமாரகரையுற்றார்.

௩௬

அன்னகர்நன்னிலுள்ளோரனைநருமெதிசென்றேற்புதி
மின்னவிர்பதந்தூநீரால்வினாமிநனமலரசாதிது
மன்னியவனபினோடுபவணங்கலுங்குருபைகூர்ந்து
தன்னியகினைஞ்சுழித்துலங்கவாண்டபருமேவலை.

௩௭

இத்திரன்காதல்குருமெழிலவையபலவுமெய்துஞ்
சந்தைபூர்மன்னின்மேவித்தருமுடையுலகக்காங்கும்
விந்தைசோபுயக்கூழப்பட்டவேநான்றனயினோலுரோமும்
வெந்திறத்தடைஞ்ரோடுவிருப்புடன்வந்துகண்டான்.

௩௮

மணிபொனலிழைத்ததனிஞ்சிவனோரும்தேவையுரி
லணிவருஞ்சீர்ததியாகவரசாகனொரும்போற்றித்
துணையறன்னநாடானுத்தும்பையனீமிபுமன்
பணையொலிமுழங்கச்சேனைப்பரணியான்வந்துகண்டான்.

௩௯

பல்வளஞ்செறிந்துலக்குமபாப்பையாபுரத்தின்மேவி
யெல்லையிற்செல்வமுத்தேயாவருவாந்துகண்டார்
நல்லறஞ்செழிக்குத்தெய்வநாயகபுரத்திலுள்ளோர்
சொல்லருமகிழ்வின்கண்டார்குந்தரமூர்த்திமன்னே.

௪௦

இந்தநல்வசனங்கேளாவெழிற்றவம்புரித்துமீண்ட
சுந்தரமூர்த்திசெய்யதுணைப்பதம்பணியெண்ணிக்
கந்தமார்பொழில்கள்சூழங்கற்றாமுகரினின்று
ஈமந்தருமத்துளோருமவரிசையின்வந்துகண்டார்.

௪௧

பின்னுமப்பலவூர்நின் றுபெருங்களிப்புடனேவந்த
மன்னருமற்றுளோருமலர்ப்பதம்போற்றிநிற்பத்
துன்னியவன்பினேடுஞ்சுநரமும் த்தினோக்கி
யன்னவர்தமமையெல் லாமிருக்கவென்டருளிச்செய்தே.

சஉ

துனியுறவிருக்குங்காலேத் தும்பையசாபிழை
னன்னிமுகமலாநதெல்லோருங்கேட்பதாய்நவில்வான்மிக்
கநிவுறுதலத்திரென்று மகிழ்ச்சியிலந்தனனித்
புனைநலத்துறுமீண்டவா டெல்லாமபுகலுமெனறான்.

சக

அன்னதுமொழிபுகே ளாவகரிசுமகிழ்வினேடுந்
துன்னியகருணைநாங்கசசொல்லுவநாமேனாழித்
தன்னிகரில்லாதோர்குற்சமுரமால்வரைபினையதித்
தொன்னலத்திந் ததரானபடாதி பாழுதவாறும.

சச

பத்திமிககவரான் லானமபடரவவ்வாறுநுஞ்
சித்தாகன்பரவனைத்திபபரஞ்சடைபட்போற்றி
யித்தலத்தெயதியன்னதானாவியற்றுகெனானச
சித்தசன்றனைக்காய்நடாநிறுவுருந்புரிதவெல்லாம்.

சரு

கூறலுமவெற்றிமிககூழ்ப்பாழ்மனேடு
மாறிலாசரித்திமேனமேல்வந்குந் துமபயமீப
னீறிலாசசெல்லாநாளுமெப்துமபன்னகரின்றுமீறார்
வேறுவேறுள்ளோராயாருரிகமரிந்திருந்தாமாதோ

சக

சுந்தரரருநாலாங்கட்டொகுத்தாரெவரக்கும்பின்னும்
வந்தவரவருநோர்க்கெல்லாம்வரிசையினிருக்கையாற்றி
யத்தமிலோனததின்சாலைகனைடைவினற்பச
சிந்தையிற்களிப்பாடுன்க்கசரிப்புடநிருந்தகாலே.

சஎ

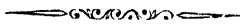
விடைபெற்றுமீண்டபடலமுற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

அன்னதானப் படலம்.

இனி துறச்சுக்குரமூர்த்தி, தந்திருவாய்மலர்ந்தருள்செய்யேவலாலே,
நனிபருப்புத்தண்டிலங்காய்வகைகணறுசெய்க்குடங்கள், பாற்குடங்க, நி
னியகற்றுமோர்க்குடங்கடையிர், த்தாழிவெற்றிலைநம், றுவர்க்காய்மிக்க, ப
னிவரைகட்பலவவணிப்படர்ந்ததெனப்பல்தொருநும்பரிவிற்சேர்த்தார்
வேறு.

ஆயகாலையரிசிகழந்தநீ
ரேயகாலேகிறைவுசெய்தேக்கியே
தூயசோலைகள்சூழ்வுறும்பண்ணையிற்
பாயுநட்டபயிர்கடழைக்கவே ௨

அட்டினன்மனையார்நெழுநாமமே
லிட்டுக்கார்தெய்தேகுடியிலது
வட்டநேமிவரைநின்றெழுந்துவிண்
டொட்டுலாவுறுஞ்சூன்முகின்போலுமே ௩

ஒள்ளிதாடியவோதனக்குப்பல்கள்
வெள்ளிமால்வரையென்னவிளங்குவ
தெள்ளிதானபருப்பிரசஞ்சிறந்
தெள்ளருங்கறியாவுமமைத்தனர் ௪

பாயசத்தொடுபங்குளபச்சடி
யாயகூட்டுக்கறிகளமைத்தனர்
தூய மாங்காய்த் துவட்டலும் பூசனிக்
காயுங் கத்தரிக் காய்க்கறி செயதனர். ௫

கன்னியின்னறுங் காயைப் பொறித்தனர்
பின்னும் பற்பல் கறிகளும் பெட்டிநக்
கன்ன லொன்றிற் கடிதமைத் தாரந்த
நன்னகர்க்கணறுமணம்விசேவே. ௬

முன்னை நாணள நென்னு முடியுடை
மன்னும் வீமன் மடைத்தொழில் செய்தது
மின்ன வன்ன மவைத்தவர்க் கிடல
வென்ன வற்றவர் யாவரும் உடவே. ௭

கண்டு சுந்தர மூர்த்தி கனிவுற
வுண்டி கொள்பவர் யாவரு முண்கவெண் .
றெண்டி சாமுகத் தெங்கனுங் கேட்பதாய்க்
கொண்ட னேர்முழ வங்கு ணிருக்கெனா.

அ

முரசின் பேரொலி கேட்டலு மொய்சடை
யரன்மெய் யன்ப ரநேகரும வந்தனர்
புரியு மாதவப் புண்ணியர் வந்தன
நிரவ லோர்கள் பரமும்வந தெய்தினர்.

சு

கண்ணி லார்களுங் கால்ன முட வரு
முண்ணிகழ்ந்தவு ணர்வறியார்களு
மண்ணின் மேற்றவழ்ந் தேவரு லோர்களு
மெண்ணி லோரங் கினிதுற வெய்தினா.

க0

காது கேட்கி ளரும்கையி லோர்களு
மாதுலர்த் தம்பம யாதுமில் லோர்களு
மோதும் வார்த்தையி லுமை யுருப்பிலர்
திதின் மூப்பின ருடபலர் சோந்தனர்

கக

தனது நாயகன் வீந்தவா முன்றநுந்
தனைய ரோடவண் சாக்குவ ராற்பினு
மனையி லாடவர் மைத்தரைக் கூவிக்கொண்
டினிதின் வைகுதற் கெண்ணியும் றுரரோ.

கஉ

இந்த வாறுபல ருங்வந் தெய்தவே
முந்து சுந்தர மூர்த்தியும பார்த்துந்
சிந்தை யிழ்களிப் பாற்றிரு நீரவண
வந்து லோர்க ளெவர்க்கும் வழங்கியே.

கங

வந்த மெய்யடி யார்க்கு வரிசையான்
முந்த வாற்று முறைகள் புரிந்துபின்
னந்தமில்லர னன்பர்க்குப் போடகந்
தத்திடும் மெனச் சாற்று மளவினே.

கசு

வேறு.

அரனடி யவர்கட் கரங்க னுக்கிய வடிசி றன்னைக்
கரமிசைக் கூடை கூடை யாகவே கடிதி னேந்திப்
பரவுறு மடைகண்மீது படைத்துச் சர்க் கரையி னோடு
நிரை நிரையாக வாழைக் கணிகண் மாங்கனி நிறைத்தே.

கஞ

அப்பழம் வடைகண் மிட்டா யறுகவைக் கனிக ளோடுஞ்
செப்பரு பருப்பு நெய்யுஞ் சிற்சிலர் டடைக்க லுற்று
ரொப்பிலான் பாறேன் மற்று முதவினர் சிலர்க ளன்பா
லப்பணி சடையேர னன்ப ரகமகிழ் தருந்து மாறே. க௯

அனமருந் தினர்க்குப் பின்னு மனமளிப் பார்கள் சில்லோர்
பினும் புளிங் கறியினோடும் பெருகிய தயிரு மேரு
மினிதற வளிப்பர் சில்லோ ரு ரவர்க் கிையுமாறு
கனிவுறு பண்ட மெல்லாங் கனிவுற வளிப் பர் சில்லோர். க௯

இட்டவர் தமக்குப் பின்னு மனமிட விராந்து செல்வோர்
திட்டெனக் கறிகணைக்கச் செல்பவர் தயிரோ ரீவோர்
முட்டிவர் மூரோன்ற முடுகுவர் கைமாற் றாகத்
தட்டுவ ரனத்தையு ன்போர் தமமன முவக்கு மாறே. க௮

இன்னணம் படைத்துப் பின்ன ரிவிடபா யசமு நல்கிக்
கன்னலின் சாறுமற்றுங் கனிவுட னருந்த ஓட்டிடப்
பன்னரு முபசாரங்கள் பலபல புரிந்த பின்னர்
நன்னல ம'கவன்தோ ரருந்தினன் கமிந்த காலே க௯

வெறு.

அரசர்மற்று மவணை ந்தோர்க்கெலாம்
வரிசையாக வழங்கின ரோதனம்
பரிவுதீரப் பலருமுண் டொன்சுதை
விரவியுண்டவ ரொத்து விளங்கினார். ௨௦

அன்னகாலே யநேகம் படையுடன்
கன்ன னேன்கொடைக் காமயபூபதி
மன்ன வேமகிழ்வால் வந் தவர்க்கெலா
நன்னலந்தரு மோதன நல்கினார். ௨௧

முல்லை மாநகர்மேவி மனுமுறை
நல்லறத்தொடு நானிலங் காத்தருள்
சொல்லரும் புகழ்ச்சொக்கலிங் கேந்திர
னெல்லையில் படைசூழுவந் தெய்தவே. ௨௨

மனதிற்கந்தர மூர்த்தி மகிழ்வுட
னினிய போ நகம் யாருமுண்பிரெனக்
கனிவு டன்வந்த காவலன்சேனையு
நனிமகிழ்ச்சியி னல்விருந் துணடனார். ௨௩

விருந்தருந்தி வியந்துறும் வேளையிற்
பொருந்து நல்வளப் போடி நாயக்கனார்த்
திருந்துசீர்க்கி யுடைச்செக வேந்தர்கோன்
வருந்தலில்படை யோடும்வந் தெய்தினான்

௨௪

சிறந்தமாப்படை சூழச்சேத்துரில்வா
முறந்தவாமனுமங்குவத்தெய்தலுந்
திமண்மிகுந் தவெகிரியன் உயம
பெறும்படைத்திரட்பெட்டினெய்தினான்.

௨௫

பார்த்துசுகந்தரழிந்திபரிவுட
னீர்த்தவேணிரிமலைநெஞ்சகந்
சோத்தியேதருநீற்றினைத்தாவிய
மாத்திரத்திலவளர்ந்தனவோ, நனம்.

௨௬

வந்தவேந்தர்ச்சும்மாப்படைவீரர்க்கும்
பத்திபத்தியிற்றோநகடபாங்குடன்
மந்தகாலையினும்மனந்தாழ்விலா
துந்திமேலுயர்ந் தோங்கியகாமரோ.

௨௭

நாட்டுள்ளோருநகரிலுள்ளோர்களு
மாட்டிப்பற்பணகருமைமாந்தரு
மீட்டிமீட்டிமவிரும்பிவந்நோகானும்
வாட்டந்தீரவமுதினேமாத்தினர்

௨௮

பின்னுமன்னநற்பெற்றியுந்நோ, நன
மன்னும்வெளரிமலைநகராகவே
துன்னுகின்றதுகண்டுநோ, நன
மன்னர்பின்னெவருமகிழ்வெய்தியே.

௨௯

இனையவாச்சரியமெந்தநாளினுங்
கனைகடற்புவிமீதினங்கண்டில
முனைகிழ்ந்ததெனமொழிந்தாரிலே
யெனமகிழ்ந்திவையேசன்செயல்கொலோ.

௩௦

நவிலங்காலையினுட்டுப்புறத்துளார்
குவிதலாயந்தக்கோநகரெய்தலு
மிவர்கட்கன்னமினிதளிமின்னென
நவையிலோதனமியாவர்க்குநல்கினார்.

௩௧

தேவபாநகத்தேக்ஷுண்டாரென
யாவருங்களிப்பெய்திநல்லன்புடன்
ஹாவரும்புகழ்ச்சுந்தரமும் த்திதம்
மேவருங்கழல்போற்றிவிளம்புவார்.

௧௨

வேறு.

நன்றினிக்கோவிடுகென்று நவிலுநெற்பண்டியிர் த்துச்
சென்றுறுமெருதுசெந்நெற்றிரவியமுதலவாய
சூன்றலின்பொருள்கட்கியாங்ககாசுருங்காவலாக
வென்றும்வாழ்வுறுவோம்வேடுண்டுண்ணுவதில்லையென்றார். ௧௩

போனகமுண்டோர்க்கெல்லாம்புனைநறும் கலவைச்சந்த
மேனலமாகத்தந்தும்மென்மலர்ச்சரங்குகூந்தே
யானவள்ளிலைபடைக்காயன்புடனருளலோநிந்
தானலமாகவாங்குச்சகலருபினிதுபெற்று.

௧௪

அருந்தவார்முதலோர்க்கெல்லாமாடையாபரணத்தோடும்
திருந்துபல்பொருளுமன்னுந்நைநயிர்க்கரிச்சுமாறு
வருந்தலின்மனத்தினோடும்வறங்கினன்புவிக்குவந்து
கருந்தடமுகில்கொன்றுங்குகரிவுறப்பொழியுமாதே.

௧௫

இடைகடைமுதலென்றேறுதுமெழிட்மிசும்வள்ளலானோ
படியிடைவினையவாறுபகரம்புரிந்தாரில்லை
துடியிடையுமையாள்பாகனன்புறுந்தொண்டரன்னக்
கொடைகிகரியற்றுலோரிக்குவலையத்தெவரேயென்னு.

௧௬

தன்னிகரில்லாவென்றித்தும்பைபசாடியன்பாற்
பொன்னவிரரிமுகத்தந்தந்தண்டுகையுடன்மல்பொன்னும்
பன்னலவினேவுமோங்கும்பூமிநற்பண்ணையெல்லா
மன்னவார்மன்னன்கீர்த்திவளரச்சுந்தரர்க்குத்தந்தான்.

௧௭

வம்பகிழ்மாலேவயுமார்பின்னபினுங்குழேந்திர
நம்பரனருள்பெற்றோங்குநல்லசுந்தரமும் த்திக்குச்
செம்பொனற்குடைசுருட்டிசேர்ந்துறுபொருள்கரியாவு
மும்பரும்கியப்பதா கவுசவினனென்பமாதோ

௧௮

மண்டலம்புகழ்சாப்பிட்டுமருவுங்காமயமகிபன்
விண்டலம்விளககுமீன்களெனமிளிரமுத்தூபாலே
தண்டலிலணிகண்மற்றுஞ்சாற்றுதற்கரியபொன்னும்
கொண்டனோர்கரத்துவள்ளல்கொடுத்தனனென்பமாதோ.

௧௯

மருவலர்தம்மைவென்றுமது முறைசெங்கோலோச்சிப்
பரிசனத் துடனேமுல்லைபதியமர்வேந்தன்பாந்து
சரிகைசேர்த்திலங்குமபட்டுவெத்திரஞ்சகலமான
வரிசைசுந்தரமூர்த்திக்குமகிழ்த்தினிதனிப்பதானான்.

சு0

மற்றுளவேந்தரியாருடவரவம்மனத்திலன்பா
லுற்றபல்பொருள்களெல்லாமுதவின செல்வமோங்கும்
குற்றமின்மனைநல்வாழ்க்கைகொண்டவம்மனத்திலன்பு
பற்றசகந்தரமூர்த்திக்குப்பற்பல்காணிக்கைபித்தார்.

சுக

இனையனகிகுழங்காலையெழின்மிகுமே னாயுயர்வாழ்
தனைகிகரில்லாச்சீர்த்திதழைக்குந்துப்பையசாமி
கனைகழலரசம்மற்றோரியா வருங்கனிநதுகேட்ப
மனத்தினிற்கருணைபொங்கிமகிழ்ந்திவைபுரைப்பதானான்.

சு2

இவ்வறமெந்தனான்றுபிலிதுறவனவ்வாகச
செவ்வியவருடந்தோறும்வருத்திரைப்பொருளிற் காற்பங்
கெவ்வமின்றாகநாளும்திமென்றுரைக்கமற்றே
ரவ்வகையாகயாமுமளித்துமென்றுரைப்பதானான்.

சுக

மற்றுளாரெவருந்தங்கண்மனத்திடையுவகைகூர்ந்து
பற்றுடனயாங்கநாற்றும்பயிர் தெமாழில்விளைவுதன்னிற்
குற்றமில்லாத்திற்கைத்தொருபங்குகொடுப்போமென்னு
வெற்றிசேர்வணிகர்மற்றோரம்முறைவிளம்பினாரே.

சச

ஆயவைபுகன்றெல்லோருமகத்திடமகிழ்ச்சிபொங்க
மாயைதீர்க்கந்தேரசர்மலிப்பம்பணிந்துபோற்றித்
தூயமாதவர்களைச்சென்றொண்டர்கடுகடரன்பர்
மேயமெய்யடிபரோடும்விருப்புடனுறைவதானான்.

சுரு

அன்னதானப்படலமுற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

பரிகலப்பிரசாதமகிமைப்பட்டலம்.

—(*)(*)(*)(*)—

காருவந்துபல்லுயிர்க்குநல்குமாறுகருணைகொள்சுந்தரமூர்த்திகனிந்தவன்பா, ஸீருலவுகடலாடையுக்குளோர்க்கு உடைவுதவோதனமுள்ளி மகிழங்காலைச், சீருயர்கட்டிக்குளத்திராமலிங்க தேசிகராங்கெய்துதலுஞ்சிறப்பான்மிக்க, தாருலவுவேந்தர்முதலெவருமேத்தித்தாடொழுதோராசனத்திற்சாவித்தாரே.

க

அந்தவாழ்நத்தின்மிசையிற்று செய்யவருதவா சுந்தரமூர்த்திவதனநோக்கிச், சிந்தைமகிழ்வாட்சுதரவரையினெய்தி, திரும்பியவாழ்நத்தையுநீசெப்புகென்னுச், சுந்தரமூர்த்தியுமவரைவணங்கிப்பத்தொலவரையினிகழ்ந்தனம், மெலையுலுரொல்லப், பந்தமறுமுனிவர்மிகு மகிழ்ச்சியெய்திப் பாவேந்தாமுதலெவையுமபகாவதானா.

உ

இன்னனஞ்சுந்தரமூர்த்தியுடனானுடிமுறுமனதானத்தினன்மைபெற்றிர், நன்னலமுந்தரபவங்களைத்துப் தீர்த்திநானிலத்திலுமக்கிணையார்நவிவங்காலை, யன்னநுமதிபலனுய்த்தபகேயந்ததானடியார்பரிகலத்தின்மிச்சிலாடி, முன்னுபுகுமரியகுட்டமுடலெண்குற்றமுற்றவருமருந்திலகன்றுயாவதாபால.

உ

ஆயபலபாதகமுமகலுமென்னுவரனுமைக்குக்கறியதையழைதுநீவீர், தூயமனத்துடனிருந்துகெண்டின மேனாட்டுலங்கியுயர்காந்திருவர்க்கேந்தலான, தேய்விடபுகழுக்குவென்பான்மகிழ்வாலெந்ததேயத்தினதிசெயமுந்தெரிவானுன்னி, யோயவிலகதிப்புட்பகவிமானத்தேறியுயர்ந்தவொருவரையின்மிசையுத்தகாலை.

ச

உவறு.

ஆம்மாமலைதிருமப்தருள்வோன்
செம்மான்சுரத்தேநதியதவா தொழு
மெம்மான்மகிழ்புசையிற்றுதல்செய்
மெய்ம்மாதவனவ்விடைமேவுதலும்.

ரு

அவண்மேவியகந்திருவாக்கரசன்
மவண்மேனியெழில்கண்டுதன்மனதி
லிவன்போல்பவரெவ்வுகத்தாமிலர்
சிவனையிவனென்றுதன்சிந்தைகொளா.

சு

அன்போடவவருந்தவன்றாளின்மிசை
துன்போடப்பணிந்துதுதித்துவீணு
ரென்போடரவம்புனையிசைமிக்
கின்போடிகயத்திலிருத்தயநீ.

எ

மின்னுதிருவேணுகொளம்பெருமான்
றன்னாரருண்மேவுதவத்துவா
வென்னாவிவனும்நெனக்கிசையா
யென்னாமகிழ்வெய்தியவன்புகலவான்.

அ

இவண்மேவியுதன்மையியமபுதுங்கேள்
பவநாசனெனமறைநூல்பகருஞ்
சிவனில்வரைமேற்றிருலிங்கமதாய்
நவையின்றியெந்நாளுமிருப்பதுவே.

சு

முன்னாட்புரமுன்றெரிசெய்தபிரான்
றன்னாற்புரிதன்மைகய்யாவையுமே
யென்னாற்புகழற்கெனிறன்றெனினு
தொன்னாணிகுழவுற்றமைசொல்லுதுங்கேள்.

ய

மேனாவன்செய்வியின்வலியாற்
கூனாபுடற்குட்டமிருந்துநாதா
பூனறியபுண்ணெடுகண்ணிலதாய்த்
தானாபுழல்வாணித்தரணியினே.

கக

விரதன்னெனாநாமங்கொள்வேதியேனா
கரமின்றிக்கலிக்கோரிருக்கையநா
யொருநாறுகிழிவுகொளனும்முடையான்
றிருவில்லவனில்வரைசேர்த்தனனே.

கஉ

இவனெய்தியிருப்பதுணர்ந்திலேனா
நவைநீங்கியகின்னரனின்னகமவாற்
சிவனன்புமத்திருக்கையையோதனமாங்
கவனேவேதனம்புரிந்தானபினே.

ககஉ

உவறு.

நத்தமீசனறனக்குநன்காற்றிய
வந்தநற்பிரசாதமருந்தியே
சின்தையன்பிற்பரிகலசேடத்தை
யிந்தநலவரைமீடுநிறிந்தேகினுன்.

கக

அந்தக்கன்னித்தளிரவனெய்திய
வந்தனான் நனக்கபல்விழ்தலு
முந்தும்வெம்பசியாலுன்மவாடிமெய்
நொந்துளான்செவியாலுற்றுநோக்கியே.

கரு

ஒருகையாலவனுற்றுத்தடவிநற்
பரிகலத்தைப்பரிந்துகொண்டானமுக
தரியான் மணங்கண்டுசுவைத்ததின
வருநறுஞ்சுவைபார்த்துடன்மாந்தினான்.

கசு

அன்னகன்னித்தளிரினைப்பிய்த் தங்ஙன
றின்னவேசெய்ததினையோடவன்
மன்னும்வெம்பசித்திதாமகிழ்ந்தன
னின்னசசுகதையுண்டவரென்னேய.

கள

பொருந்துமுன்பினியாவும்புறஞ்செல
வருதுமுப்புறத்திதைமாநவே
திருந்துகண்ணொளிகுகெனத்தேரான்மவாங்
கருத்தன்னல்லிளமையுமெய்தியே

கஅ

இன்னவாயவெழிலுருவெய்துக
கென்னமாதவமயாமபுரிமேதாமென
வுன்னியேயிவனுற்றுயுகோவினை
மன்னியீசனமலரடிபொற்றியே

கசு

மலைவினான் நன்மலரடிககன்பனுண
ணிலைகொலாமக்கிவவுருவய்த்தென்
றலகிலாமகிழ்வெய்தியகனறுநீ
ளிலைகொளோர்மரத்தினமருங்கெய்கினான்.

உ0

பின்னுமன்னபெருந்தவனுசசியிற்
பன்னருங்கதிப்பாறுவநெய்தலுங்
கன்னலின்சொலிபாகன்கனிவுற
வன்னகைவேதித்தாங்கவனுண்டரோ.

உக

பரிகலத்தினைப்பக்கத்துவீசலு
மரியவேதியுனங்குற்றுநோக்கியே
விரைவினெய்திவிரும்பியருந்திநற்
பொருவிலாவயர்பொன்வடிவாகினான்.

உஉ

வேறு.

கன்னல்விற்கொண்டதனைக்கவினகொள்வேதியன்றனைக்
கின்னரன்பரிந்துநோக்கிக்கேடிலாத்வத்துளைய
யென்னகாரியத்தினிங்கனெய்தினுனெனமனத்
துன்னியன்னவன்மருங்கினுற்றுநின்றபோதின்வாய்.

௨௩

வத்துநின்றகின்னரண்மலிப்பதத்தின்முட்டியுறச்
சின்தையன்புகொண்டுபோற்றிநின்றதே, உசுளான்நனைப்
பத்தமற்றவிவனுமன்புபற்றநோக்கியையநீ
ரெந்தநாடிங்குற்றத்தன்மைபாதுகூறுமென்னவே.

௨௪

ஐயவெற்கோர்நாகுமென்றியாகமெங்குங்குட்டமா
யுய்யவேதும்வழியிலைவேறென்நுநோக்கிவழியிலை
செய்யுமாறுமுணாகிலேன்முன்செய்தசெய்யவினையினுற்
பையவேகியுந், அவற்றும்படர்வரைக்கணெய்தினேன்.

௨௫

இந்தமால்வரைக்கணுற்றவீசன்பூசைசெய்தநீர்
முந்தவீசும்பரிகலத்தின்முழுமெந்தனபவமெலாஞ்
சின்தியிந்தவாறுமேனிதுகழுவெய்தினேனென
வந்தவார்த்தைகேட்டகமமகிழ்ந்துபின்னரறைகுவான்.

௨௬

ஓங்குசைவர்பரிகலம்பெற்றோர்க்குவிண்ணோருறையுநுந்
திங்ககற்றிமேவுமென்நுசெப்புநாலவே, உழம்
பாங்குடன், மந்நெஞ்சிலன்புபற்றவன்னேர்ப்பணிகுவோர்
நீங்குநம்பதத்திலுற்றுநீடுவாழ்வொன்பரால்.

௨௭

வேறு.

ஆதலாலீசனெரண்டப்பெருமையாரநிந்துசொல்வார்
வேதங்கள்விதித்தற்கில்லைவிண்டுவுமுணரற்பாற்றோ
சேதமாமதியஞ்சூடுஞ்சுவனறிவானேவன்னேரு
வோது, உற்கெளியவன்னுலறிந்தவாறுரைப்பக்கேளும்.

௨௮

ஆணவரீத்தவன்ப்சன்னிதியடையப்பெற்றோர்
பூணரும்பவங்கடர்ந்துபுண்ணியராகவாழ்ந்து
வேணசித்திகளும்பெற்றுவிண்ணவொதிர்சென்றேத்தக்
காணருங்கதியிற்சேர்வர்பின்னுநாங்கழறக்கேண்மோ.

௨௯

தொண்டர்தமமுருவியீசன்னுகளாவடிவமாகும்
விண்டவெவ்வினையோர்மற்றோர்மெய்யினைக்கையாற்றீண்டித்

மண்டலில்பவமுஞ்சென்மசாகரந்தனையுநீந்தி
யண்டர்கடமக்குடே லாயமர்வரென்றுரைக்கும்வேதம். ௩௦

அண்ணலார்மகிமைதன்னோடன்பர்கள்பெருமையெல்லாம்
பண்ணுயர்வேதநான்கும்பகர்வதற்கரியவாகு
நண்ணருங்கல்விதேந்நநாவிரண்டாயிரத்துத்
திண்ணஞ்சேரனந்தனலுஞ்செப்புதற்கியலாதன்றே. ௩௧

எங்கணும்புகழ்பெற்றோங்குமீசன்மெய்யடியாரானோ
பங்கமின்மேனிதன்னேப்பரிநிக்கவேண்டாமன்னோர்
செங்கைகள்வியாண்டிஞ்செல்லுறுங்காலையாக்கை
தங்குகாஸ்படப்பெற்றோர்கன்பவமெலாங்குவிருமான்றே. ௩௨

வேறு.

இன்னவாகமுன்னிகழ்ந்தவின்கதை
யுன்னருந்தவத்தீர்நாமுரைத்ததும்வேடர்கண்
மன்னியமரபினன்புரித்தமாவவந்
தன்னையிவ்வளவெனச்சாற்றலாவதேதா. ௩௩

அனையவனொருபகலடவியெய்தித்தன்
முனைவருமுயிரொமொய்ம்பினுல்வதைத்
தினியகூவிளநிழலெய்தலுற்றானன்
நினகரனுச்சியிற்சேருங்காலையே. ௩௪

கூவிளநிழலிடையிருந்தவேடர்கோ
னுவலாயிவ்விடையரியதண்புனன்
மேவவேவார்தடம்வெருவிரைவினுற்றுமென்
றேவலாளருக்குரைத்தேகினானேரா. ௩௫

மன்னவன்கூறியமாற்றங்கேட்டவண்
தன்னிகரில்லேவார்தமுண்டாக்கினர்
பின்னருஞ்சிலதுநாட்கழித்தபின்பையோர்
நன்னலத்தவத்துளானவணிணண்ணினான். ௩௬

வெய்யலிற்சென்றுளம்வருந்தவேர்வெழு
மெய்யினனறும்புனல்விருந்தித்துய்த்துப்பின்
மையகன்மொளர்வில்வமரத்தினிழலிற்
றுய்யவன்மகிழ்வொடுதுலங்கும்போதினே. ௩௭

வேடர்கட்கரசனும்வேட்டையாடியக்
காடெலாமலைந்துதண்ணீரின்காதலா

லோடிவந்தத்தடத்துதகமுண்டதன்
மாடுறுவிலைமாநிழற்குவந்தனன்.

நடபு

அத்தவத்துயர்ந்தவனருகினெய்தலு
மெய்த்தவன்மேற்படுகாற்றிவ்வேடர்கோன்
மித்தையாமுடலிடைசுழுவெவமபவ
மத்திகன்போலவந்தயலின்விழந்தவே.

நடசு

கண்டனன்வேடாகட்கிரவன்கண்களாற்
றண்டலிலிவன்பெருந்தவனென்றுன்னியே
மொண்டனுனுககெனத்தொழுதகாலையி
லண்டருமகிழ்தவனறையினுனரோ.

சய

முன்னாபிண்ணியமுயன்றதன்மையா
லின்னகூவிநிழலெய்தப்பெற்றனை
யுன்னுமிவவிலையீரோதுளிப்பெறின்
மனையபாவங்களகோடிமாயுமே.

சக

இனையவிலைத்துறுமிலைகனமுன்றுமே
வினையகலீசசுரன்வழிகண்டமுன்றென்று
மனையதுவேயரனுருவமமென்றுந்
தனைநிகழிறிதிலாமறைகாசாற்றுமால்

சஉ

இம்மரத்தொருவருக்கனமீந்திடி
வெம்மைதிதரவெகுகோடிபோக்கனந்
செமமையினுதவியபலனசிறப்புறு
மெய்மமுறையியற்றெனவிமடியேகினன்.

சக

தவனுரைமுறைப்படிதனதுசிறதையி
வமகனறிடவனதானமாற்றியே
நவையகல்குற்றமுநன்குசூழ்வரச
சிவன்மலர்ப்பதத்திடைசோந்துளானென.

சச

வேறு.

நான்மறையுணருவோர்தந்தகலத்துதித்தோன்கேட்ப
மேனலமானகின்னராதிபனவிரித்தவெல்லாந்
தானுயர்சைவனுருதனக்குரைத்தானென்றீசன்
தேன்மொழியுமைக்குமேனஞ்செப்பியவுண்மைகண்டீர்.
என்றிலையனைத்துக்கூறியிராமலிங்கையரேக
நன்றெனவுவந்தெல்லோருநனிமகிழ்ந்திருக்குக்கலை

சடி

யொன்றியநோயாச் செய்வருப்பிழந்தவர்களுல்லாஞ்
சென்றுமேலவர்களைத் தபரிகலஞ்சிறப்பினேற்றார்.

சக

ஏற்றவையருந்தித் தம்பாலிருங்குழையனைத் துநீங்கி
மேற்றிகழ்வடிவத்தோடு விளங்கியசெயலேநோக்கி
நாற்றிசையிருந்துற்றோருநம்பரனடியார்பா தம்
போற்றிசெய்திவர்களைமேன்மைபுகலுதற்கரிதாமென்றே.

சஎ

சுத்தரமூர்த்திசெய்யதுணைமலர்ப்படங்கள்போற்றி
வந்தவரெவருந்தங்கண்மாநகர்க்கேகப்பின்னர்ச்
சிந்தையின்மகிழ்வுபொங்கத்தினந்தினமவருவோர்க்கெல்லாந்
நந்தலிலன்னதானநன்குறவியற்றினரால்.

சஅ

இனையனநிகழுநாளிலிங்குஞ்சுத்தரரன்பாபந்து
மனையறமவளர்க்குமாற்றான்மாதிலத்துழைவோர்க்கெல்லாந்
துனியகல்கருணைநல்கத்தொல்புவிவலமநாகப்
புனைநலத்துடனெவந்தசெயலினைப்புகலலுற்றும்.

சக

பரிகலபிரசாதமதிமைப்படல-முற்றிற்று.

—(*)*)(*)*)(*)—

ஆ படலம் களக்கு திருவிருத்தம் - அஅக.

புவிவலஞ்செய்தபடலம்.

புவிவலஞ்செய்தபடலம்.

புவிவலஞ்செய்தபடலம்.

அத்திருநகரின் கீழ்பாலழகியகோவிலாற்றிப்
புத்திரருடனுமிக்கபுகழ்பெறுங்களைஞர்பின்னு
மித்திரராகியுள்ளோர்மேவுறமேவுவோர்க்கு
சித்தியமன்னதானநிகழ்வுறவருளிச்செய்தே.

க

கேசரிமுகத்தையுற்றகிளரொளிமானமூர்த்து
மாசில்சாமரைசுருட்டியாதியவரிசைசூழப்
பேசரும்பல்லியங்கள்பிரளயங்கூடுநாளில்
வீசுறுதிரையாராழியொலியெனமுழக்கம்விமம.

உ

பரிசனஞ்சூழ்ந்துசெல்லப்பாவையர்பல்லாண்டோதப்
பரிவினெற்பொதிகடாங்கற்கியைந்தபண்டிகள்பின்போதத்
திருவுறைமார்பலுங்கட்டிகழுங்கோவிர்தநல்லூர்க்
கருமையினெய்துந்தன்மையறிந்தகமகிழ்வுபொங்க

ந

சகலசெல்லமுமற்றேங்குந், பாண்டவராபியுமன்
மகவுடனெதிர்சென்றேத்தித்தாளிணைபணிந்துசெய்ய
முகமன்செய்ததைத்தின்மேவிமொய்மலரமளிமீதின்
மகிழ்வுடனிருத்திப்பின்னர்வழங்கினன்னிருத்துமன்றே.

சு

சுத்தரமுர்த்திபக்கம் ஹன்னினரெவருமாங்க
ணந்தரநட்டிவள்ளவமிர் துண்குகளித்தார்மானச்
சின்தையின்மநிழ்ச்சுகூரத்திகழனமருத்திப்பின்னர்ச்
சந்தொடுமலர், மாம்பூசுஞ்சகலர்ஞ்ஞமநிழ்வினல்கி.

ரு

ஒருபத்துக்கோட்டைநெல்லுமுபரெருநிரண்டும்மொன்னுந்
தருநிகர்கரத்துவள்ளாளுண்டவராயனல்கப்
பரிவுடனேற்றுமற்றேர்காணிக்கைபலவுங்கொண்டு
திருமலிரகரினுள்ளோர்யாவர்ச்சுத்திருநீநீநீ.

சு

சுத்தரமுர்த்தியேகத்துவங்கியநெறியின்வாழ்வோர்
சின்தையினுவந்துமிக்கநிறப்புடனெதிர்சென்றேத்தித்
தந்தமக்கியையுமானகாணிக்கைதகவினல்க
நந்தலிவத்தின்மிக்கோர்நனிமநிழ்வுடனேனெகாண்டு.

எ

கண்டவரெவரும்போற்றிக்கூரிவிற்றொக்கல்கணல்கக்
கொண்டகபகிழ்வினமீனாபிகைவளர்கூடலெய்தி
யண்டர்கண்மநிழ்ஞ்சொக்கலிங்கரங்கயற்கண்ணம்ம
தண்டலிப்பதங்கள்போற்றித்தகுங்கொட்ப்பொழிவிற்சார்ந்தே.

அ

ஐதனமமைத்துவத்தோர்யாவர்க்குமுதவலோடு
மாதவத்தினம்மற்றுள்ளோரெவர்களுமினிதுன்மாந்நிக்
காதன்மீதுமவன்புகனிந்தவணிருக்குங்காலே
சோதனைதெரியக்கானன்றொல்லடைத்திரோராபித்தே.

சு

சுத்தரமுர்த்திதன்னேநோக்கியேசொல்லவநிங்கு
வந்தவர் தங்கட்கெல்லாமனமநிழ்த்தன்னதானந்
தந்தருளுதிரென்மன்பார்சார்ந்தனம்யாங்களுண்ணப்
பத்திவைத்தினிதினன்னம்படையுமென்றுரைக்குங்காலே.

ய

சிவபரஞ்சடரைநெஞ்சிற்றுதித்துநந்திருநீநன்னி
நவையகலோதனத்தினல்கிவந்தவர்கட்கெல்லா
மவைநிகரென்றுங்காண்டற்கரித்தெனவினிதினல்க
வவர்களுல்லோருந்தேவவமிர் துண்குகளித்தாரொத்தார்.

கக

இனையபோகங்கண்மாந்தியின்பமெப்பிபவெல்லோர்க்கும்
புனைநறுமாலைசந்தம்பொருவிருமபூநல்க
வனையகான்சாய்புனோக்கியகத்தினின்மகிழ்ந்துபோற்றி
வினையறுதவத்தேதார்க்காண்டுவிவண்டுவவருளினினால்.

௧௨

மற்றுளோரெவருத்தங்கண்டனக்களினியைந்தவாழோ
நெற்பொதுபொடிபல்பொன்னுநிரைநிரைநுதலோடும்
வெற்றிகொள்குந்தரேசர்விருப்புடனனைத்துபேற்று
நற்றவரறிஞர்குழலகதுபுரிஞ்ச்குங்காலை.

௧௩

வேறு.

வங்கர்சிங்கனாகுருகிசீனர்மராடிகுச்சலரொட்டியர்
கொங்கோசலர்குடகர்குந்தாக்கூட்சாகேகாபகேரா
ரங்கராத்திரதுனுவாசோனகயவனகன்விடமாபவா
சிங்கமன்னாவயாவுருத்திதைத்திதைத்தியசொபகா.

௧௪

பரிகரிப்படைபொறியெனப்புகல்சதுவிதப்படைபலவுபா
னரன்விருப்புடனுதைருப்பதியுடனருட்புகிவைலன்
மருவல்க்கரியேனனுய்யாமநனைத்திகழ்வுபுபா
பரிவுறப்பலகலைகள்கற்றுயாபருணிதற்குயபாயனான்.

௧௫

கிடுகிடென்றுலகதிர்வுறும்பாடிமணிப்பொறிகுடவுவோன்
றிடுகிடென்னவுகாந்வாரிமுழக்கின்மேற்றிகுமுறினான்
றடுகிடென்றுகுரங்கனோதைதயங்குவெம்பரிசுடவுவோன்
முடிபுனைந்துயர்வாரிசூழ்புவிமுதுமாண்மனமன்னவன்.

௧௬

புனைநலங்கொளிராமாதபுரத்தின்மேவுபுரத்தரன்
றனைநிகழ்த்ததிடங்கொள்சேதுபதிக்குமற்றிவைசாற்றலு
மனையசுத்தரமுத்திதன்னையழைத்திவண்வருவீரென
வினையநற்றிருமனுவுடன்சிலநூதர்தம்மையுமேவவே.

௧௭

வேறு.

வந்துதாதர்வணங்கிநகந்தரர்
சிற்தையுட்களிப்பெய்தத்திருமனுந்
தந்தபோதவைபார்த்துத்தையுடன்
முந்துளோர்க்குமகமன்கள்கூறியே.

௧௮

மதுரைமாநகர்மேவியமாந்தர்கள்
சதுருடன்வந்துநாடொழுவாழ்த்தி

பதியையோவிப்படர்நெறியுற்றுளோர்
கதுமெனத்தொடர்ந்தேகழல்போற்றலும்.

கக்

சுந்தையிற்கனிவாற்றிருநீற்றினைத்
தந்துமிக்கதையுடன்வாழ்த்தியே
வந்துமன்னகரத்தினமருக்குற
முந்துதூதரிவைமெழிந்தாரரோ.

உய

சேதுபூபதிகேட்டுத்திகழ்கய
மீதினுற்றுமிகும்படைசூழ்வர
மோதுமபலையம்யாவுமுழங்காற்
காதலோடெதிசென்றுகண்டாளரோ.

உக

கண்டுபோற்றிக்கரிவுறுமன்பினுற்
கொண்டுதன்னனுய்கோமனையெய்தியே
யண்டருமகிழாநனத்தேற்றுவறித்
துண்டிமற்றவுவந்தருள்செய்தரோ.

உஉ

அரிமுகந்திவிகையணிகளும
பரிகளுமதினாபிரமபொன்னுநல்
விரிமண்சகடமொன்முத்துமாலையும்
பரிவுடனபலபாணடிநூல்கவே

உங

இனிதுவாதவையெற்றுபாசுநதரர்
கனிவின்வாழ்த்திக்கடிநகமாந்தர்க
ளனைநருமவந்தித்துணைவாழ்த்தலு
மனமகிழந்தவாச்சுபுங்குயே.

உச

முன்னுறுங்கிளையானவாமொய்ம்புடன்
மன்னிவாமும்வளநகரங்கணுந்
துன்னுகற்குனிசகந்தரான்பினு
னன்னலப்படைசூழ்வரநாடியே.

உரு

முரசுகாகாமெக்குழுங்குகொளி
விரவக்கேட்டவன்மெய்புனகெய்தாந
பரிவிற்குச்சரப்பாதங்கள்போற்றிசெய
தருளுடன்விடைபெற்றகன்முரரோ.

உசு

ஆயகாலையிலாற்றங்கரைப்பதி
மேயபெத்தணபூபதமெய்யுரை

புனிவலஞ்செய்தபடலம்.

௪௨௯

கூயினுனெனத்தூதுவர் கூறலுந்
தேய்விச்சீர்த்திபுளோரங்குசெல்லவே.

௨௭

வேறு.

சுந்தரமூர்த்திவந்தாரெனுமுரைசொல்லக்கேட்டுச்
சின்னையின்மகிழ்ச்சிகூர்ந்துசென்றெதிர்கண்டுபாற்றி
யின்திராலயத்துக்கொப்பாயிலங்குங்கோமனையினுய்த்து
வந்தவர்தங்கட்கெல்லாமகிழ்வுடையுந்நுசெய்து.

௨௮

வேண்டியபொருள்கொல்லாமலிருப்புடன்கொடுக்கவேற்றுக்
காண்டகுமேனிவள்ளல்களிப்புடனிருக்குவகாலே
யீண்டியபுகழான்மிக்வினாசமாநகரையானுந்
தூண்டருவிளக்கமன்னோவியதூதர்வந்தார்.

௨௯

தூதர்வந்துரைத்தமாத்நஞ்சந்தரமூர்த்திகேட்டு
மீதுறுகாதலோடுமேவினாக்கொடுக்கிறித்
தாதறுதுகுக்கும்வெற்றிதார்புனைந்தருவெட்டேட்டித்
தரவாகைவரும்பதிக்கருகமருங்காலே

௩௦

வேந்தர்கன்புகழாமேவந்தன்மிகுதடைவீரர்குழ
வாரந்தபல்லியங்கனோங்கவண்டிடெனதீர்ச்செனேற்றி
யேந்தலையிஞ்சிசூழமுழைமனமனைதனிமத்தாங்குட்
சேர்ந்தவர்தங்கட்கெல்லாஞ்சிறப்புடனசனமீடுதே.

௩௧

நித்திலவாடமும்பின்னுசிகழ்த்தரும்பொருள்களையாவுஞ்
சித்தமிக்குவந்தூல்கத்திருவுமகிழ்வினேற்றிப்
பத்தியிற்பணிந்தோர்கெல்லாமடரிவுடனாசுகூறி
யத்திருநகரைநீங்கியருளேடுசெல்லுங்காலே.

௩௨

சிவஞானபுரத்துமாங்கட்சேர்கிராமங்கடோறுந்
தவநெறிச்சுந்தரேசர்மனியுறம்வளர்க்கருங்குந்
தவசங்களனைத்துமவ்வூர்மனிற்களஞ்சியங்கள்சேர்த்துப்
புவியிடைப்புகழ்சேர்வீரபாண்டியபுரத்திலுற்றார்.

௩௩

ஆன்னகர்தன்னிலுள்ளோர்க்கருளுடனவெண்ணீறிந்து
தன்னிகரில்லாதோங்குஞ்சந்திரகிரியுமற்றும்
பன்னகர்களிற்சேர்ந்துற்றோர்பலர்க்குநல்லருணீறிந்து
நன்னலக்கிளைஞர்மேவுநகர்தொறும்பரிவிற்சென்றே.

௩௪

அகிலாண்டபுரததுமாங்கண்டுத்துளநகர்கடோறும்
புகழ்மிகுவள்ளலெய்தப்போற்றிமற்றவர்களுல்லா
மகமகிழ்வுடனேநல்குங்காணிக்கையருளினேற்றுத்
தகவுடனவர்கட்கெல்லாந்தகுமுறைவெண்ணீந்தே.

௧௫

பாஞ்சாலநகரில்வீரபாண்டியனெதிர்சென்றேத்தத்
தாஞ்சாலப்பினய்துமிக் கதையுடன்வெண்ணீந்து
தேஞ்சாலியுக்குந்தாலஞ்செறிவளநாட்டையாளு
மாஞ்சாலியுந் துநல்குங்காணிக்கைமகிழ்வினேற்றே.

௩௬

சீலமார்நெறியினுற்றேரூர்சென்மடிபணியவாழ்த்திக்
கோலமாநகரினபக்கற்குளிர்தருபொழிலின்மேவ
ஞாலமீதுயர்ந்தசீர்த்திநாட்டிங்கெசசலப்பழமன்
சாலும்பல்லியங்களோட்கத்தாத்துடன்வந்துகண்டே.

௩௭

கண்டகமகிழ்ந்துபோற்றிக்கனிவுடன்கோவின்மேவிற்த்
தொண்டடும்மற்றவர்க்குமிக்ககைநகரமுதுநல்கிக்
கொண்டனேர்கரத்தனங்கோர்நகரமுங்கொடுத்தப்பின்ன
ரெண்டருபொருள்களையாவுமீந்தனனென்பமாதோ.

௩௮

மனமிகுமகிழ்வினேற்றுமன்னொடுமற்றேனார்க்கு
நனியுவந்தாசிகூற்றின்னலக்கினொன்றாநாம்
புனைநலமாகமேவுநகரங்கடோறும்போந்தாங்
கனைவருமகிழ்ந்துநல்குங்காணிக்கையன்பினேற்றே.

௩௯

செந்நென்னனகரிநபங்கிச்சோயலுங்கொடையாண்மிக்க
மன்னர்மன்னவனெழுட்டப்பழபதிவந்துபோற்றி
நன்னலமிசூந்தகோவினண்ணிப்பின்வந்தோர்க்கெல்லா
மன்னமுமீந்துவேண்டும்பொருள்களுமனபாலீந்தான்.

௪௦

சுந்தராமகிழ்வினேற்றத்தொன்னகர்தானிலுள்ளோர்
வந்தடிபணியவாழ்த்துவனஞ்செறியவ்வுநீங்கிக்
கொந்தலர்சோலே, பாறுங்குயிலொடுமயில்கள்குவ
வந்திரனகரமென்னவெழின்மெட்டுக்குண்டினபாங்கர்.

௪௧

பங்கரினுயர்வான்மிக்கபனிமலர்ச்சோலேதன்னித்
நீங்கறவத்தோருற்றசேனையொழுங்குங்காலை
யோங்கியநிதியம்பெற்றவுயரளகேசன்மானத்
தாங்கியசெல்வமுற்றேரூர்சகலருமிசைந்தொன்றாகி

௪௨

கொழுகுடைவரிசையாவும் கொண்டுத் திர்சென்று போற்றித்
திடமிருகரினுய்த் துச்சேர்ந்தவர்க்குணவுநல்கி
மடலவிழ்தாரினர்க்குமகிழ்பல்காணிக்கையிந்தாம்
கிடடங்கள் பலவுநல்கியினிதுமவிரூந்தபோழ்தன்.

ச௩

சுந்தரர்மனதுவந்துதுகளறுதிருநீடள்ளி
வந்தவரெவர்க்குநல்கிமகிழ்துபல்வசனங்கூறி
யந்தநன்னகரைநீங்கியருட்கயிலாயநாதர்
சுந்தையினுவந்துவைகுந்திந்தபால்வனத்தினெய்தி.

ச௪

அருண்மிகுங்கலைநா தனமன்னொடானந்தவல்லி
மருமலர்ப்புகழ்கள்போற்றிமகிழ்துதேநாத்திரங்கர்செய்து
பரிவுடனிருக்கும் காலையப்பநதனனில் வாழ்வோ
ரருமையிற்சென்றுபோற்றியன்புனைபுத்தவந்தே.

ச௫

வந்தவந்தங்கட்கெல்லாமவரிசையின்விருந்துசெய்து
சுந்தரமுர்த்திக்காண்மிதுகள்காணிக்கையிந்தாம்
சுந்தையின்மகிழ்வாலேற்றத்திருநகருடைவோங்கெல்லா
மந்திரமுறையினவெண்ணீர்மருளுடன்வழங்கப்பின்னர்.

ச௬

அவ்வளநகரின்பாங்கரணிகிளர்நகர்கோடாறுஞ்
செவ்விதினுற்றாங்குட்டேரூர்சீரழ்வொர்க்கவேண்டி
யொவ்வியிதவசம்யாவுமுபவந்துநன்காகவாங்காங்
கெவ்வமில்களஞ்சியங்களிசைத்ததிறிழையச்செய்தே.

ச௭

நால்வருணத்துளோருநவிலரும்டொருள்களீந்து
சாலவும்வணங்கியேத்தத்தகவுயாசுந்தரேசா
கோலமுன்னெயிற்றிற்கொண்டருவலயம்வலஞ்செய்துன்ப
மேலதாயுவந்துகூவனகரிடைமேவுங்காலே.

ச௮

அந்நகர்தன்னிலுள்ளோரனைவருமெதிர்சென்றேத்த
நென்னிறைபண்டிமிக்கநிறைநிரையாகமேவப்
பொன்னெடுமணிகள்யாவும்டொருவறுசாலேசேர்த்து
நன்னலத்துடனேயந்தநகரிடையிருந்தார்மாதோ.

ச௯

புவிவலஞ்செய்தபடலம்-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

மோகப்பலம்.

சீர்மிகுசுந்தரேசர் திகழ்மடபதிசெய்தாங்கட்
பேர்மிகுமறையோருண்ணப்பிறங்குசுந்திரமுண்டாக்கி
யேர்மிகுப்பண்ணையாவுமினிதுறவமைத்துவெற்றித்
தார்மிகுமார்பர்நெஞ்சிப்பான்யுடன்குறையென்றுன்னி.

க

பற்பசமயமென்னப்பகரிருளகற்றுமபாணு
தற்பரமானவீசனெனமறைசாற்றுமென்னப்
பற்பலர்க்கையந்திரப்பகிந்திராணிவத்திறச்சைவ
நற்சமயத்தையென்றுநாருமறிந்துசெய்யே.

உ

சேர்ந்தபல்லுயிர்க்குநாளுந்திகழ்முல்சுந்தலேயக்
சுடர்தனதானமனபாற்கொடுத்திணிதாருநாளி
லாந்தசுந்தரம்மேனாடெருநியாகுமரசாமி
தேர்த்துபன்னாவுநெஞ்சிப்பொருக்கடைந்திருப்பதோர்த்தே.

ங

மைந்தனையழைத்துநீயிம்மமறைகொள்வதுதகாதா
னிந்தையிடுகற்றையென்னநெறிமறுத்துரைத்தலோடு
தந்தையுமுனிந்துநோக்கித்தனையானுவியும்விண்ணேசரச்
சிந்தையுட்கலங்கியன்னுறைநேச்சமாதியிடுச்சுந்தாரால்.

ச

சுந்தரருளான்மற்றோர்சுதனெனும்பாப்பையாவுங்
தந்தனனிர்ராமலிங்கசாமியுத்தகையாற்பினனு
மைந்தர்க்குசிலரையனபின்மகிழ்ந்திணிதிருக்குங்காலே
முந்தயனவிதியாற்பாப்பையாவுயர்மோட்சமுற்றான்.

ரு

அன்னவனறனக்குவேண்டுஞ்சடங்குகண்முறையினுற்றி
யினனியற்றனையசேயர்க்கினையந்தசாத்திரங்களையாவு
மினனியமந்திரங்கண்மற்றவுமகிழ்விற்சொல்லி
யன்னநற்றானமென்றுமருளுடனியற்றுநாளில்.

சு

இந்நிலத்துயர்ந்தோர்க்காருமெழிற்சமாதியினல்லோகந்
தன்னிற்றாமிருத்தற்குநனித்தகுமுறையரங்கிசைத்து
மன்னியசுதனசேய்தன்னைமகிழ்வுடன்றமுவிதார்க்கு
நன்னலவசனத்தோடுமாசுகணவிறல்செய்தே.

ஏ

வேறு.

ஆனகலியுகநாலாயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்தினேழாகியவட்செயந
ல்லாண்டிழம், பாணுத்துவினின்மேவுஞ்சேயின்வாரப்பக்கேட்டையன்
றுதயகாலந்தன்னில்,வானவருமுனிவர்களுமலரின்மாரிவழங்கவித்தமா
நிலத்தோரெவருமபோற்றக, காணமிகுபல்லியங்களிசைப்பரிக்ககவின
பெறச்சென்றவ்வாங்கிண்கிப்பில்லையகி.

அ

இவ்வரங்கிச்செய்யசமதிபிறுமவைவிரிநுப் தைபோமண்டலம்
பின்றிறத்தல்வேண்டிந், செவ்வையாவந்ருமநாதித்தல்கூடாதெ
ன்றுபிணுஞ்செப்புவாவனேத்துங் கூறிய, கொளவையகன மனத்தர்புல
னெடுக்கசெய்யகமலம் வாழ்நாட்க்காட்டுஞ்சோதி, யெவ்வறுபுதத்
திலிருவினையுத்தாங்கியபரியா ரமசுகத்தெய்தலுரால்

க

அனையகண்டி ராமலிங்கசாமிபிண்டையவாழாணமுறைநிச்சுங்க
னேத்துமாற்றி, முனையருளிரெய்தநின்புழைண்டலாழ்நாசமுடித்ததற்
பின்றிறுக்கோவிற்றிதுபார்க்க, தனேநிகரிடாவிடங்கவுருவமுபாறங்கு
லத்திறுன்னுன்னென்றங்கண்டுநீட்டி, கவிவுடனேநிரகாபுசையென்
றுங்களிப்புறச்செய்தனமிருந்தகருணையானே.

கய

வேறு,

இன்புறுந்தேவினிதுபைகோவிலை
மின்போலெங்குமிளிரப்புறுசகியே
முன்பிசிரத்தமண்டபமுடித்த
தன்பின்மாமண்டபமுடித்ததேரோ.

கக

கூறுதற்கிரிநாயகேகாங்கொள்
ளாறுகானமண்டபமுடித்ததுபின்
வேறுவேறுவியன்மண்டபங்களுந்
தேறுஞ்சினைபுளாரிதரகாற்றியே

கஉ

முன்னவர்க்கியைகேவிலினமுன்னரித்
பன்னலந்தருவாத்தியப்டன்னெனிலி
நன்னலத்தொடுநாளுமுழங்குதம்
கின்னலற்றவரீட்டுதல்செய்தேரோ.

கஉ

அனையசுந்தரமுர்த்தியாலாதிபி
னனிமகிழ்ந்தவனுட்டிமனக்கொடி
யினிகினெங்கவிருநிலத்தெங்கனும்
புனிதமிக்கபுகழ்சிறந்தோங்கவே

கச

அன்னதானமவனியுளார் க்கெலா
மின்னதீரவினிமையினல்கிமெய்
துன்னுநெஞ்சம் துறவுபொருந்தியே
மன்னயாரும் வணங்கிடவாழ்நாள்.

கரு

வேறு.

தமதுளைமலர்த்தானெஞ்சித்தரித்தருடம்பியான
குமரசாமியின்வலத்தாழ்வுநூலும்பொருள்கேனடித்
தமரக்கவாழ்த்தெய்வராயகபுத்திச்சார்த்தாங்
கிமயநேருயர்ச்சிமிக்கவழிநீர்மனையிசைத்துப்பின்னும்

கரு

பண்ணைகன்பலவுஞ்சேர்த்துப்பாண்மல்களொருவோடாக்க
ஒண்ணிலாதனவாங்கியமலையத்துத்தங்கிளொருள்ளார்
நண்ணுறப்புரிந்துள்ளனாடொறுமத்தையோம்பி
மண்ணுலகத்தாழ்ச்சித்திவளர்வுமலையொருரால்

கரு

செகமதித்தொடிராமலிங்கத்தொகர்பினன்பா
லகமதினுவல்துரிச்சேரநுணையின்தானப்
புகழ்பெறுமடமொனமுற்றிப்பொருவவனமெஞ்ஞான்று
நிகழ்வதாயியற்றிமிக்கநெறியுபவாழ்நாளில்

கரு

வேறு.

தரணிதண்ணைவலஞ்செய்துதக்கவர்
பரவுகின்றபலகதரங்கயின்
மருவியாங்கவாரன்பின்வழங்கிய
பொருளில் காணிக்காகப்பொன்மென்றதேற்றரோ

கரு

மன்னம்மற்றோர்மகிழ்வின்வறங்கிய
வுன்னரும்பொருளேற்றுண்மகிழ்ச்சியா
லன்னதானமெஞ்ஞான்றினுமன்பினை
துன்றுஞ்சேதுவினுவற்றுநீராடியே.

உரு

தேவத்தேவன்மனச்சேவடிபோற்றியீண்
டாவலாகவருணிறைசேதுவின
காவலன்னுறைகார்தவழிஞ்சிஞ்ஞ
தாவின்மாரகச்சார்த்தபொழுதினே

உரு

அங்கர்க்கிறையன்புடனசேனையோ
டின்னதீரவெதிர்சென்றுகாண்டலுந்
துன்றுமன்பிற்றுலங்குஞ்சனத்துடன்
மின்னவிர்க்கொளரண்மனைமேவியே.

உரு

அரசினுற்றருமாசன¹துற
வரிசையிம்பலகோடியுள்²ந்தவண்
விரைமலர்ச்சரணபோற்றவின்ங்கிய
திருவுளத்திம் மகிழ்ச்சிசிறந்தரோ.

உ௩

மாலுரக்கனிக்குண்டி கையின்வருஞ்
சாலுமாந்தரெவர்க்குத்தகுமுறை
சீலமானதிருவெண்ணீர்வதை
ஞாலமன்கண்மின்னுருமகிழ்ந்தரோ.

உ௪

வேறு.

அனையவாகியபூதியின்குநிக்குகையயரசுவந்துறந்தாக்கி
நனிநிறைந்துறுஞ்செயலினையுணர்ந்தினைநம்பரன்செயலென்னுப்
புனைமலர்ப்பதம்போற்றிவந்தவர்க்கெலாம்போருகமினிதிந்து
கனிவிந்பப்பலபொருள் களுங்கொடுத்திட்டுகருத்தினின்பமகிழ்ந்தேற்றே

சேதுகாவலன்றனக்குவந்தாசியுஞ்செய்துசுண்டிகைமீதிற்
பூதலத்தினிற்கண்டவரெவாகளும்போற்றுநன்செயவாழ்த்திக்
காதலோடுதம்பதியினிலெய்துநிக்காசினிபலர்க்கெல்லாம்
போதுறம்படிமுனர்புரியறத்தினுமும்மடிபுரிந்தாரால்.

உ௬

கார்க்குவந்திசைகாட்டியசுரத்தின்கனிப்புலவாழ்நாளிற்
சோத்ததம்பினோரருளிபசுபர்களிற்றிசமுவுறுகலேதோந்த
கூர்த்தநன்மதியுடைப்பழனிபுழமாசுரபிசையக்குணத்தன்பாற்
பார்த்துமந்திரமுறைகண்மற்றுள்ளவும்பரிவுறவுகாசெய்தே.

உ௭

கலிநாலாயிரத்துத்தொள்ளாயிரத்தினேழ்கழறைமபத்தெட்டாரும்
பொலிவுறுநளவருடற்கைமதியொன்பான்புடொழ்திசேய்நாளி
லிலகுந்தேவருமுனிவரும்புகழ்ந்திடயவரும்பணிந்தேத்த
வலகிலாச்சுகமருள்சமாதியினிடையடங்கினரருண்மிக்கோர்.

உ௮

அனையவாறுணர்ந்தேபழனிக்குமார்சாமியன்புடனாங்கண
முனைமுறைப்படிச்சுடங்குகள்யாபையுமுடித்துப்பின்னுயர்கோவில்
வினையகற்றினோர்தமக்கமைத்தென்றுதூல்விளம்புபூசனையாற்றி
யினியேவாதனதானைமஞ்ஞான்றினுமினிதுறமகிழ்ந்திந்தே.

உ௯

பன்னுந்திறம்புடையுடையசுராதம்பதியைவிட்டியவேலோன
முன்னுந்நிருச்செந்திலம்பதியிடைந்நாயனமாடஞ்செய்தாங்
கன்னதானமெஞ்ஞான்றினுநிகழ்வுறவருள்புரித்தன்பாக
விந்நிலத்தினிற்புகழ்பறந்துலவநலனின்மதுடன்வைகி.

௩௪

முன்னுளோர்புரிமுறையினினகரங்கண்முழுவதுமினிதெய்தி
மன்னர்மற்றுளோர்யாவரும்மகிழ்வுடன்வழங்கிப்பொருளாலுந்
துன்னுமப்பண்ணைநன்னிலங்களின்வினைவிற்றுலங்கிடப்பொருளாலு
மன்னதானமேமுதலவெண்ணுந்கமறமுளியாங்குமர்நாளில். ௩௩

மனதுவந்துந்நுவாதசார்த்தம் தலமுறவி நான்முறையாகக்
கனிவிற்சொக்கலிங்கத்துடனேகடிகபறகண்ணிப்பொற்பதம்போற்றி
யினிதினோரிடத்திருந்தவனுறறவரெவர்க்குமோதனங்கிப்
புனிதவாசகங்கேட்டுவந்தவாக்கெலாம்போனகமினிதிந்தார். ௩௨

இனையதன்மையையுணர்கேலக்கட்டருமெழிற்றுதைத்தனக்கார
ரனைவரும்பரவந்கர்மார்தர்க்களயாவுமவெண்புத
வினையின்மாதவர்கிருமுகேரக்கிரீர்விருந்திவெணல்லைர்க்கு
நனியருந் துதற்கருளுதிருந் வுயர்க்குந் கர்கணவிக் காலே. ௩௩

ஆதிசுந்தரர்தமைநினைந்துயாவெண்ணீறன்னிதினமிசைதுவிக்
காதலாயவணவந்தவந்தமக்கெலாங்களிப்புறவணநல்கி
மீதவோதனந்தனையுணப்பலரினும்வேண்டிமென்றிடவிது
நாதனார்செய்வெனத்துரைத்தனத்தினர்நனிமனமகிழ்வெய்தி. ௩௪

ஆயுபற்பலபணிதிகளாடைகளம்பொணுமிகநல்கி
மேயமேலவரகல்வறவவ்விடைமேயினோர்க்குருணங்கித்
துயதம்படைசூழ்வுறப்பல்லியந்தவையுடவந்கர்நீங்கி
மாயைநீத்தவாக்கலாம்பாகரிடைமகிழ்வினாவல்குளர்மாதோ. ௩௫

வைகியவ்வயின்வருபவர்தமக்கெலாமகிழ்வினோதனநல்கித்
துய்யசீர்த்தியெந்நாட்டினுமபரவந்க்கமுடனவழ்நாளின்
மெய்கொள்குப்டையசாமியையழைத்துதூல்திமுறைகளுக்கூறி
வெய்யமாயையினபற்றறவிசனைவிரும்பித்தம்மகஞ்சேர்த்தே. ௩௬

வேறு.

சொல்லுங்கலிநாலாயிரத்துதொள்ளாயிரதேதழ்பத்தாண்டிற்
செல்லுமபிரசொற்பதிவருடந்திகழாவணிமுழுவதிகதி
யல்லசெவ்வாய்க்கிழமையன்றுவரங்கொள்பழனிக்குமார்சாமி
யல்லலகல்சமாதியினிலடைந்தாரரனாட்கணியாயே. ௩௭

தந்தையடையச்சுப்பையநம்சாமிமுறைகடவிராமம்
சின்தகளிப்பாற்சடங்கனைந்துஞ்செய்துமுடித்துமுன்முறையா
லிந்தநிலத்தினெவ்வயினுமெய்தியடைந்தோர்க்கருளீந்து
முந்தப்புரிந்தோர்தம்மினுழம்மடங்கோதனதானம்புரிந்து. ௩௮

தேவர்க்கிறைவன் பயந்த செழுங்கொடியைமணந்து தேவரெலா
மாவலுடனேபோற்றிசெயவாறுனனத்தோன்மகிழ்ந்தமருந்
காவில்பரங்குன்றத்திலுன்னதானமடமொன்றுண்டாக்கி
மேவுமவர்கட்கெப்போதும்விரும்பியனநல்கிடவுய்த்தே. ௩௬

ஆகியுயர்சுந்தரமூர்த்திக்கன்பாற்பூசைதினநடத்தி
நீதியுடனேமற்றவர்க்குநெறியிற்பூசைமுறையாற்றிக்
காதலுடனெண்ணுன்கறமுங்கனிவாறபுரிந்துகளிப்பெய்தி
போதுகதராமொளனகுருசாமிக்கனைத்துமுறைசெய்தே. ௪௩

வேறு.

சோசிமந்தகலிகாலாயிரத்தினமேலாய்ச் செடபுந்தொள்ளாயிரத்தெ
ன்பத்தெட்டதாக,வாரச்ருவசித்தவருடத்திம்பாணவருடிலொத்தனிளி
ருபத்திரண்டார்த்தேதி, சேர்செவ்வாய்க்கிழைமயிற் சுப்பையசாமிசெக
மாயைதீர்த்தரன்செம்பத்தனையுனனித், தீர்வறுந்மகமருள்சமாதிகள்
னிற் சேர்த்தனராற்றேவாமலர்மாறிபெய்ய. ௪௪

வேறு

அத்தரடங்கமவுனகுருசாமியருளாலாமுறையே
சித்தமகிழ்வாலியற்றியென்றுத்திகழ்பூவரசர்போற்றிசெய
முத்தராஞ்சுந்தரமூர்த்திமுருகார்மலர்த்தானெஞ்சிலையைத்து
நத்திவருவோர்சமக்கெல்லாநனகினுணவாங்கமுதிந்தே. ௪௫

முன்னோர்புரித்தமுறைவழியேமுநீராடையுலகனைததுர்
தந்நேரில்லார்சென்றெவருந்தருமபல்பொருளுமேற்றுநகர்க்
கெந்நேரத்திலெண்ணிலர்கொய்தினுயினிதுநல்ல
லன்னமாடைமுதற்பலவுமுருகினுடனாங்கருள்செய்தே. ௪௬

அன்பாலறந்தையேம்பித்திருவண்ணமலையிலருளாரு
மின்பாலமரவமர்த்தருணீளவேணியரனசன்னிதிப்பாங்க
ரின்பாலடைந்தோர்க்கிருக்கையுமாபிடர்செய்ப்சினோய்மாற்றுவதற்
கின்மாலமுதுமருளமனத்தருளாண்டமொளறியற்றியே. ௪௭

அறியாமையினற்றமைமதிக்காதவரைபெறியாலடர்த்துமணு
முறையாலரசுபுரியரசர்முழுதுட்புமேலேங்கிப்
பிறியாதுறையக்கலைமாதுபிறங்குஞ்சென்னிகுளாகரி
லுறைசுந்தரசாமியையாங்கட்குபசாரத்தோடழைத்துவந்தே. ௪௮

அனையதிருச்சுந்தரசாமியருள்செய்முறையின்யாவர்களு
மினியதொழில்களியற்றுமெனவெழிற்சுந்தரரும்விப்பெய்தி

புனைநகர்தோருஞ்சென்றாங்கட்பொருந்துறுபொருள்களாலும்
தனைக்கிரில்லாவன்னதானநாடொறுஞ்செய்வாரால்

ச

மன்பதைபுரக்குமாற்றால்வாலசுந்தரருமிக்க
வன்புடனுயர்பல்லக்கினமர்ந்துபல்லியங்களுங்கத்
தன்கிளைச்சுற்றமுற்றேற்றாச்சகலருஞ்சூழ்ந்துசெல்ல
மின்கிளரொளியிற்பற்பல்விருதுகளுடனெழுந்தே.

ரு

மனுநெறிமுறையினிந்தவையகந்தன்னையாளுங்
களைகழலரசர்மற்றேற்றியாவருங்கண்டுபோற்றப்
புனிவளர்மதியமென்னப்பண்புயர்நகர்க்கேடாறும்
புனிதமதாகச்சென்றுபுனைவெண்ணீறினிதினல்கி.

சு

அணியுடனாங்காங்குப்பேறு அளித்தநற்பொருள்களெல்லா
மினையிலாமகிழ்வினேற்றாங்கிசைநதபண்டிகண்மீதேற்றி
மணிமிகக்கணகணென்னவொலிப்பமாரக்கங்கேடாறும்
தணிவிலாக்களஞ்சியங்கணிதைவுறச்சாருமென்றும்.

எ

வடக்குவேங்கடங்குணக்கின்வாரிடுதன்பொதிகையின்னுங்
குடக்குயர்கடலுமென்னக்கூறியபரப்பினங்குங்
திடத்துடன்பிணைத்துச்சிந்திசெலுமிடந்தோறுநின்றே
யடக்கருமபொருட்காணிக்கைபாகவாங்குறுவதாமால்.

அ

வாலசுந்தரருஞ்சிறதைமகிழ்வினுடனேத்துமேவிச்
சீலஞ்சேர்க்குடிகென்றுஞ்சிறப்புமவாசிகூறிக்
கோலமார்நகரினுற்றுக்கொண்டனேர்முழுவதிர்த்து
மேலவர்முறையினுற்றும்விதிப்படியங்களசெய்தே.

சு

ஆதிகந்தரமூர்த்திக்குள்ளன்பின்முக்காஸ்பூசை
நீதியினியற்றிமுன்னோரியற்றியனெறியினுறே
காதலாய்ச்சுரவேங்கட்கினிதுடன்கடகத்திங்கட்
போதுவேர்தமக்குடையனும்பொருள்களுமினிதினீந்தே.

கய

மீண்டவர்வரும்போதன்புமீதுறவிருக்கச்செய்து
தாண்டவம்புரியுமீசன்றன்னடியவர்மற்றோர்க்கும்
வேண்டியவாரறினெண்ணெய்த்தானங்களவிருப்பிற்செய்து
காண்டகமேலார்சிற்தகருதியவுணவுமீந்தே.

கக

சுந்தரமூர்த்திசெய்யதுணைமலர்ப்பதங்களன்பாற்
சிறந்தையிற்கருதிநாளுஞ்செல்வமென்மேலுமோங்க

வந்தவரெவர்க்குஞ்சிந்தைமகிழ்வுறவசனாஸ்கி
யிந்தமாநிலத்திலென் றுமிசைபுறவாழ்வதாமால்.

கஉ

பல்வளஞ்செழிக்குமெட்டுக்குண்டெனும்பதியிலென் றுஞ்
செல்வமென்மேலுமோங்கச்சிறக்குஞ்சுப்பையபூம
னல்வளமனையினுற்றநாவலர், தமைக்காத்தாற்போற்
செல்பவர்வறுமைதீர்த்தினமனமுதலுவாரே.

கஉ

மங்கைபங்கமர்வோன்மேனாளுளியவரத்தினுலே
தங்கனின்மரபின்வந்தோர் தமக்கெலாம்புகழுண்டாகத்
திங்கண்மும்மாரிபெய்யச்செகமெலாஞ்செழிப்புற்றேருங்கத்
துங்கமிக்கன்னதானநாடொறுந்துலங்குமாதோ.

கச

மாதவர்முதலாயிந்தமாநிலத்துயர்ந்தோர்க்கெல்லாம்
போதுறவன்னல்கும்புண்ணியசரித்தத்தனை
நீதிசெர்முனிவராலுநிகழ்த்துதற்கரிதாமஃதை
யோதினெனெனதுபுன்மையுயர்ந்தவர்தெரிக்குமாதே.

கரு

சுருதிகள்வாழியீசன் றுணைமடரடிகள்வாழி
யரியயனமரர்வாழியருண்மிகுமுனிவர் வாழி
பொருவிலாச்சுத்தரேசன்பொற்பதம்வாழியன்னார்
மரபினோரெவரும்வாழிவழங்கனதானம்வாழி.

கசு

செந்நெலின்பணைகள்சூழத்திழ்குவனகரம்வாழி
மன்னவ்வாழியிந்தமாநிலமுழுதும்வாழி
யின்னல்மானதுலையினிதுறப்பகர்வோர்கேட்டுபோர்
நன்னலமிகுந்தேயெந்தநாளினும்வாழ்குமாதோ.

யள

வாலசுந்தரர்புண்ணியபரிபாலனப்படல-முற்றிற்று.

ஆ படலம் உய - க்கு திருவிருத்தம் - தகஉ.

ஸ்ரீ ம த் - கூ வ ல ப் பு ர ம்

அன்னதானமகத்துவபுராண முற்றிற்று.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளது

திருவடிகள் வாழ்க.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

